

Ί Α Α Α Ί Α Ο Ί Ε Ç

Ðñï èáôÛñéï é üèùï òùï ÷ùñþï ,
èáôáðéáæùï áï á Ýèï ç èáé èáï ß áï ùèáßòá!

“Áðü òç óðÛ-òç òï ò èá
ï áï áááï í çèáß òï ÈÈÁ”
Í . Æá÷áñéÛáçò

Ï ÑÄÁÍ Ï ÒÇÓ È.Ä ÒÇÓ Ï ÑÄÁÍ ÙÓÇÓ ÄÉÁ ÒÇÍ ÄÏ ÁÓÕÄÈÑÏ ÒÇÓÇ ÒÏ Õ ÈÈÁ

ÄÑÄÕÄÉÁ: × ÄÈÈÏ ÈÏ Í ÄÕÈÇ 35, ÄÈÇÍ Ä, ÒÇÈ-ÕÄÍ 2105232553, ΔΕΚΕΜΒΡΗΟ 2016-ΓΕΝΑΡΗΟ 2017 ÄÑ. ÕÕÈ. 521, € 1,50

Ç äãêèçì áôéêþ óõï ì ï ñβά Òóβðñá óèï òþñí áé òçí ÄèèÛäá áéá í á äéáóðÛäé òçí Äõñþðç

Òçí þñá ðï ò ç òáèáððáβά äÝ÷-áðáé òá ðèþáï áðá áðü òï Ì ðñÝíéò èáé
òï í ðñáï ð

Εχουμε κατ'επανάληψη επισημάνει ότι την ίδια ώρα που η κυβέρνηση Τσίπρα καμώνεται πως κάνει δι-απραγματεύσεις για να ελαφρύνει τα μνημονιακά μέτρα για το λαό, εκείνο που κάνει είναι να μετατρέπει τις δι-απραγματεύσεις σε ένα από τα καλύτερα εργαλεία της με τα οποία καταστρέφει ανελέητα την παραγωγή της χώρας, όπο-τε τελικά και την καταναλωτική δυνατότητα του πληθυσμού της, μία καταστροφή που αποδίδει στην ΕΕ. Το πιο βασικό για την κυβέρνηση, είναι ότι έτσι συνεισφέρει αποφασιστικά στον κεντρικό πολιτικό στόχο του αφεντικού της, της ποντι-νικής Ρωσίας, που είναι η διάσπαση της Ευρώπης, ιδιαίτερα του σκληρού της πυρήνα που είναι η Ευρωζώνη.

Αυτή η διάσπαση περνάει εναντίον της η ρώσικη διπλω- σήμερα μέσα από την πολιτι- ματική μηχανή. Αυτό το τμήμα κή ήττα του τμήματος εκείνου της ευρωπαϊκής αστικής τάξης που θέλει την ενότητα της Ευ- ρώπης ενάντια στην ολομέ- τωπη επίθεση που οργανώνει του το γερμανικό χριστιανο-

δημοκρατικό κόμμα και σαν πολιτικά πιο τυπικό εκπρόσω- πό του τον Β. Σόιμπλε. Το πιο αδύνατο σημείο του Σόιμπλε και των τμημάτων της ευρω- παϊκής αστικής τάξης που αυτός εκπροσωπεί είναι ακρι- βώς η διαχείριση της ελληνι- κής ακήρυκτης χρεωκοπίας, ή αλλιώς της μόνιμης αυτής πιστωτικής αιμορραγίας της Ευρωζώνης που βάζει πάντα σε αμφισβήτηση την οικονο- μική και κυρίως την πολιτική της ενότητα. Αυτό βέβαια δεν γίνεται αυθόρμητα αλλά με σχέδιο. Οι βασικοί διεκπεραι- ωτές του σχεδίου είναι οι κάθε φορά ελληνικές κυβερνήσεις,

που οι πρωθυπουργοί τους εί- ναι ενεργούμενα της Ρωσίας, και οι οποίοι, επειδή δεν έχουν κανένα δικό τους κύρος μέσα στην Ευρώπη εξαιτίας της αφερεγγυότητας και της ανα- ξιοπρέπειάς τους, γίνονται αποτελεσματικοί μόνο επειδή βοηθούνται αποφασιστικά από φίλους της Ρωσίας μέσα στις κυβερνήσεις και στα θε- σμικά όργανα της Ευρωζώνης, σαν τους Γιουνκέρ, Ολάντ, Ρέντζι, Στάνιμαγερ-Γκάμπρι- ελ και κυρίως σαν την επιδέ- ξια διπρόσωπη Μέρκελ. Τώρα στην αντιευρωπαϊκή και αντι- γερμανική τους γραμμή έχουν μαζί τους και τον φασίστα και

ρατσιστή Τραμπ.

Η βασική μέθοδος των οι- κονομικά χρεωκοπημένων ελ- ληνικών κυβερνήσεων είναι να παίρνουν αλληπάλληλα κύματα από δεκάδες και εκα- τοντάδες δις Ευρώ από τις ευ- ρωπαϊκές χώρες, πλούσιες και πιο φτωχές από την Ελλάδα, με επιτόκια πιο μικρά και από αυτά με τα οποία οι ίδιες οι δανειστριες χώρες δανείζονται από τις αγορές, υπογράφοντας συμφωνίες που λέγονται μνη- μόνια και τις οποίες πάντα παραβιάζουν με τον προβο-

Συνέχεια στη σελ. 12

Ì ÁÈÑÕ ÄËÏ ÄÔÇÑÏ ÓÈÏ ÒÄÄÉ ÄÔÏ ÈÏ ÄÆÄÉ ÄÉÁ ÒÏ Í ÈÏ ÓÏ Ì Ï ÑÄÕÓÉÓÔÇÓ ÐÑÏ ÄÏ ÈÄÏÏ ÑÄÓ ÕÑÄÏ Ð ÄÉÁ ÈÏ ÄÄÑÉÁÓÏ Ï ÒÏ Õ ×ÉÔÈÄÑ ÐÏ ÕÔËÏ

Με δυο απανωτές διαταγές του πιο εκτρωματικού προέδρου που έχει βγάλει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός στην ιστορία του, η πρώτη στις 27 του Γενάρη και η δεύτερη την επόμενη μέρα η ανθρωπότητα μπήκε σε μια τραγική πολεμική περίοδο.

Στις 27 ο Τραμπ διέταξε το κλείσιμο των αμερικανικών συνόρων σε όλους τους πολίτες 7 μουσουλμανικών χωρών της Μέσης Ανατολής, εκτός αν ήταν χριστιανοί. Την επόμενη μέρα διέταξε τη στρατιωτική ηγεσία να καταστρώσει εντός 30 ημερών πολεμικό σχέδιο για τη συντριβή του ΙΣΙΣ.

Οι δύο διαταγές είναι αλληλένδετες. Η πρώτη είναι η ρατσιστική επίπτωση στο εσωτερικό των ΗΠΑ της κήρυξης ενός ρατσιστικού πολέμου στο εξωτε-

ρικό, η δεύτερη είναι η κήρυξη του ρα- τ्सιστικού αυτού πολέμου.

Ο πόλεμος αυτός έχει σαν διακη- ρυγμένο στόχο του την ισλαμική τρο- μοκρατία του ΙΣΙΣ, αλλά η πολιτική γραμμή που βρίσκεται πίσω από αυτόν είναι η επίθεση στο Ισλάμ και ουσια- στικά στο μουσουλμανικό κόσμο. Γι αυτό λέμε τον πόλεμο ρατσιστικό.

Τα στοιχεία που μας οδηγούν σε αυτό το συμπέρασμα τα αντλούμε από τα λόγια, τις πράξεις και τις τοποθετήσεις

του ίδιου του Τραμπ και κυρίως από τις τοποθετήσεις των πιο βασικών στελε- χών που έχει επιλέξει για συμβούλους και συνεργάτες του.

Το πρώτο στοιχείο ότι ο πόλεμος που ετοιμάζεται είναι ρατσιστικός είναι η ίδια η πρώτη διαταγή του Τραμπ σύμ- φωνα με την οποία απαγορεύτηκε η εί- σοδος στις ΗΠΑ όλων των μουσουλμά- νων από 7 χώρες της Μέσης Ανατολής και μάλιστα χωρίς να απαγορευτεί η εί- σοδος των χριστιανών από τις ίδιες χώ- ρες πράγμα που δείχνει ότι η έμφαση της απαγόρευσης βρίσκεται στη θρη- σκεία και όχι σε κάποια κρατική πολι- τική αυτών των χωρών. Η ουσιαστική

αιτιολόγηση της απαγόρευσης γίνεται με το επιχειρήμα ότι κάποιοι από τους μουσουλμάνους που θα μπουν στις ΗΠΑ μπορεί να δράσουν δολοφονικά κατ'εντολήν του ΙΣΙΣ ή κάποιας άλλης τρομοκρατικής ισλαμικής οργάνωσης τύπου Αλ Κάιντα. Μάλιστα ο ίδιος ο Τραμπ και το πολιτικό του επιτελείο προσπαθούν να δώσουν δημοκρατική κάλυψη στην απαγόρευσή τους λέγο- ντας ότι μια ανάλογη απαγορευτική δι- αταγή εισόδου στις ΗΠΑ και μάλιστα ακόμα πιο αυστηρή γιατί έφτανε μέχρι τον εγκλεισμό των υπόπτων σε στρα- τόπεδα συγκέντρωσης, εξέδωσε και ο

Συνέχεια στη σελ. 2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Η φασιστική κυβέρνηση με τη σύμπραξη της αντιπολίτευσης φιμώνουν το «Βήμα» και «Τα Νέα», σελ 3, • Οι ναζιστές όχι μόνο μένουν ατιμώρητοι αλλά επιβάλλουν συλλήψεις δημοσιογράφων, σελ. 5, • Να υποστηρίξουμε τον πραγματικά προοδευτικό αγώνα των επαγγελματιών αγροτών. Να ασφαλιστεί το αγροτικό προλεταριάτο, σελ. 6, • Γιατί ο Κοτζιάς παθιάζεται για το νότιο ΝΑΤΟ, σελ. 7, • Η βρώμικη γραμμή Ομπάμα ηγεμονική μέσα στο αντι- Τραμπ μέτωπο, σελ. 8, • Σώρρας: Ένα χρήσιμο πολιτικό εργαλείο στην υπηρεσία του φαιο-»κόκκινου» μετώπου, σελ. 10, • Η ρώσικη Δούμα αποποινικοποιεί την ενδοοικογενειακή βία, σελ. 15, Η χιτλερική Ρωσία πίσω από το γενοκτονικό τζιχαντισμό, σελ.16

Σ Ο Α Ο Ε Ο Ε Ε Σ Ε Ο Α Α Ν Ι Σ Ο Σ Ι Α Ο Σ Ο Ο Ι Θ Ν Α Ι Σ Ο Σ Ο Α Ι Ο Ε Θ Ι Ε Ε Ο Α Ο Ο Σ Ο Ο Ε Ι Ο Ι Ι Ο Ι Ο Ι " Α Σ Ι Α " Ε Α Ε " Ο Α Ι Α Α " Α Ι ο ε ο ο υ ο α ε ο α δ υ θ ο ÷ υ η σ ε α ε α σ ι ι ο ε ι α η υ ο ι ο ο

Πρώτα φίμωσαν το MEGA με τον οικονομικό στραγγαλισμό από τις τράπεζες και τις διώξεις Ψυχάρη που οδήγησαν στο μαύρο-με τη βοήθεια και της ΕΣΗΕΑ- το δελτίο ειδήσεων. Μετά επιχειρήσαν να κλείσουν τα κανάλια. Τώρα φιμώνουν δύο από τις μεγαλύτερες και πιο ιστορικές εφημερίδες της χώρας, το Βήμα και τα Νέα αφού υποχρέωσαν τον ΔΟΛ σε χρεωκοπία μέσω πολιτικά καθοδηγούμενης πιστωτικής ασφυξίας.

Αυτό ήταν το συγκεκριμένο αποτέλεσμα μίας συστηματικής πολιτικής διώξης που αποδείχτηκε πέρα από κάθε αμφιβολία όταν ο ΣΥΡΙΖΑ έστειλε ένα στέλεχος του να αναλάβει ρόλο «συντονιστή του δημοσιογραφικού» των δύο εφημερίδων, δηλαδή διαμορφωτή του πολιτικού ρεπορτάζ και σχολιασμού με στόχο δήθεν τη σωτηρία του ΔΟΛ από τη χρεωκοπία, και στην πράξη την παράδοση του στα χέρια του εμφανιζόμενου ως σωτήρα επενδυτή, του ανθρώπου του Πούτιν, Ιβάν Σαββίδη από κοινού με τον Μπόμπολα.

Στο σχέδιο διάσωσης Μουλόπουλου αντιστάθηκε και ο Ψυχάρης, παρόλο που στην αρχή δέχθηκε το Μουλόπουλο στη διοίκηση του ΔΟΛ, και οι δημοσιογράφοι, που αρνήθηκαν να λειτουργήσουν υπό κομματική επιτροπεία και υπό τη διοίκηση ενός επιχειρηματία που τους επέβαλε το φασιστικό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Το αποτέλεσμα ήταν να μπει ο ΔΟΛ σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης από τις τράπεζες και να ανακοινώσει την επικείμενη αναστολή έκδοσης των εφημερίδων του καταγγέλλοντας το στραγγαλισμό του τύπου και καλώντας κυβέρνηση και αντιπολίτευση να προωθήσουν τροπολογία για τη διάσωση του ΔΟΛ. Το καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης θα επιτρέψει στις τράπεζες να κάνουν απολύσεις με πρώτο στόχο τους πιο υψηλά αμοιβόμενους γνωστούς δημοσιογράφους που είναι και αυτοί που αντέδρασαν περισσότερο στο Μουλόπουλο, αλλά και να παράδωσαν στην πορεία τζάμπα το ΔΟΛ στους Σαββίδη-Μπόμπολα ή όποιους άλλους επιλέξει το ρωσόδουλο καθεστωτικό μπλοκ. Ειδικός εκκαθαριστής θα αναλάβει η Grant Thornton εταιρεία που κλήθηκε να διαχειριστεί το ψευτο-διαγωνισμό Ν. Παππά για τις τηλεοπτικές άδειες. Μετά τον εκβιασμό στον Ψυχάρη να δεχθεί το Μουλόπουλο ο οποίος ανέλαβε να προωθήσει σωτήρες τους Σαββίδη-Μπόμπολα, η κυβέρνηση έχει καταφέρει να εμποδίσει οποιαδήποτε άλλη λύση χρηματοδότησης που

θα μπορούσε να αναζητήσει ο Ψυχάρης, αφού σε μία περίοδο κρίσης στον τύπο δύσκολα θα βρεθεί κάποιος επενδυτής που θα τολμήσει να πάει κόντρα στις δηλωμένες κυβερνητικές προθέσεις και εντολές, χωρίς πολιτική στήριξη όταν κανένα κοινοβουλευτικό κόμμα δεν έχει καταγγείλει τη μεθόδευση του οικονομικού στραγγαλισμού του ΔΟΛ, και πολύ περισσότερο δεν έχουν καταγγείλει την πραξικοπηματική επιχείρηση να περάσει ο ΔΟΛ στον έλεγχο ενός ρώσικου κεφάλαιου. Οι αντιστάσεις Ψυχάρη και δημοσιογράφων έχουν κερδίσει πάντως χρόνο και κυρίως έχουν βοηθήσει στην αποκάλυψη του κυβερνητικού σχεδίου άλωσης του ΔΟΛ το παρόν λίγο χρόνο.

Το κυβερνητικό σχέδιο βρίσκεται σε εξέλιξη με τις δανειστριες τράπεζες πρόθυμες να το στηρίξουν. Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτές αρνούνται να δώσουν οποιοδήποτε περιθώριο επιβίωσης στον ΔΟΛ με την ως τα σήμερα δημοσιογραφική σύνθεση και πολιτική γραμμή καθώς απορρίπτουν την ενδιάμεση χρηματοδότηση. Αυτή αποτελεί το εντελώς λογικό και για τις ίδιες τις τράπεζες αίτημα των ιδίων των δημοσιογράφων οι οποίοι αντιστέκονται στον ιδεολογικό και πολιτικό εξανδραποδισμό τους από τη φασιστική κυβέρνηση και γι αυτό συνεχίζουν να δουλεύουν απλήρωτοι, αρνούμενοι να ακολουθήσουν τον ίδιο δρόμο της αυτοφίμωσής τους που χάραξε η βρωμερή ΕΣΗΕΑ για τους συναδέλφους τους δημοσιογράφους του MEGA με συνεχόμενες κυλιόμενες στάσεις εργασίας. Οι δημοσιογράφοι στο Βήμα και στα Νέα ζητούν "από την κυβέρνηση και τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου" (αποκλείοντας δηλαδή ρητά οποιαδήποτε εμπλοκή των ναζιστών της Χ.Α.) να παρέμβουν με τροπολογία που θα προβλέπει την ενδιάμεση χρηματοδότηση από τις τράπεζες για να συνεχίσει η έκδοση των εφημερίδων μέχρι να βρεθεί οριστική λύση όπως αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους στην οποία τους καλούν

να στηρίζουν έτσι στην πράξη και όχι στα λόγια «την πολυφωνία και την ακηδεμόνευτη δημοσιογραφία» (<http://newpost.gr/media/586382/orthioi-to-arhro-twn-ergazomenwn-ston-dol-shmera-sta-nea>).

Αλλά στην περίπτωση του ΔΟΛ όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα ευθυγραμμίζονται στη φίμωση και ιδιαίτερα η μητσοτακική ρωσόδουλη ηγεσία της ΝΔ, που ρίχνει τις ίδιες ευθύνες σε κυβέρνηση και ιδιοκτησία του ΔΟΛ, και μιλάει τόσο για διαπλεκόμενη κυβέρνηση όσο και για διαπλεκόμενους εκδότες, την ώρα που η κυβέρνηση σκοτώνει πολιτικά και οικονομικά τον συγκεκριμένο εκδότη. Την πιο αισχρή στάση κράτησε το Ποτάμι που με ανακοίνωσή του κάλεσε "σε σωτηρία των εφημερίδων και όχι των εκδοτών" με ένα νέο «σοβαρό επενδυτή» που προς το παρόν δεν είναι άλλος από τον Σαββίδη. Ιδιαίτερα ευχαριστημένοι είναι οι ναζιστές της «Χρυσής Αυγής» οι μόνιμοι επικεφαλής της επίθεσης στο αντιναζιστικό MEGA και στον Ψυχάρη του οποίου ο Κασιδιάρης είχε ζητήσει τη βίαιη προσαγωγή στη Βουλή στην επιτροπή για τα δάνεια των ΜΜΕ όταν αυτός είχε ζητήσει απαλλαγή για λόγους υγείας.

Το βασικό εργαλείο φίμωσης του τύπου της φασιστικής κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ: Δέσμευση τραπεζικών λογαριασμών σε χρεωμένες εκδοτικές επιχειρήσεις

Στην εποχή της χρεωκοπίας που έφερε το σαμποτάζ της παραγωγής το οποίο συνεχίστηκε με αμείωτους ρυθμούς από τους ρωσόδουλους Γ. Παπανδρέου και Α. Σαμαρά με κάλυψη τα μνημόνια και έφτασε στην κορύφωσή του με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, η τελευταία έχει στη διάθεσή της ένα ισχυρό εργαλείο για να επιβάλει τη φίμωση του τύπου: τα χρέη των επιχειρήσεων στις τράπεζες **τις οποίες έχει πολιτικά αλώσει** μέσα από την επίσης καθοδηγημένη από την κυβέρνηση χρεωκοπία τους του 2015. Η συνταγή του κλεισίματος ενός ΜΜΕ μέσω τραπεζικού στραγγαλισμού πρωτοεφαρμόστηκε στο MEGA. Η επιχείρηση για το κλείσιμο του MEGA άρχισε με το κυνηγητό του Ψυχάρη όταν του ασκήθηκε δίωξη επειδή ένα αστήρικτο και εντελώς αυθαίρετο, προφανώς πολιτικά υπαγορευμένο,

πόρισμα της Τράπεζας Ελλάδας ονόμασε παράνομα τα δάνεια που δίνονται σε επιχειρηματίες για να αγοράσουν μετοχές σε επιχειρήσεις εφόσον αυτές τους δίνουν πλειοψηφία και έλεγχο, ανεξάρτητα από το αν αυτά τα δάνεια εξυπηρετούνται κανονικά ή όχι. Στη συνέχεια οι τράπεζες που είχαν τα δάνεια του ίδιου του MEGA, μπλοκάρισαν κάθε επιχείρηση διάσωσης του μέσα από επενδυτικές συνεργασίες που υπονομεύτηκαν και από τον ανατολικό κρατικό ολιγάρχη, μέτοχο του καναλιού Μπόμπολα, και προχώρησαν στην πλήρη δέσμευση των λογαριασμών του με αποτέλεσμα να μην μπορούν να πληρωθούν οι μισθοί των εργαζομένων. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να σταματήσει το δελτίο ειδήσεων με τη βοήθεια και των προβοκατόρικων απεργιών της ΕΣΗΕΑ, και έμεινε να λειτουργεί ένα κανάλι φάντασμα που παίζει παλιές του σειρές και ταινίες με τους εργαζόμενους σε ομηρία. Έτσι, το MEGA αρχικά λόγω του τραπεζικού στραγγαλισμού και αμέσως μετά λόγω των απεργιών της ΕΣΗΕΑ δεν πρόλαβε να κάνει ούτε μισό δελτίο ειδήσεων για να καταγγείλει την κυβέρνηση και την αξιωματική αντιπολίτευση για το ότι με τη βία το κλείνουν!!!

Την ίδια "πετυχημένη" συνταγή εκτέλεσης δια στραγγαλισμού εφαρμόζει τώρα η κυβέρνηση και στο ΔΟΛ με τη διαφορά ότι εδώ η δέσμευση των λογαριασμών σημαίνει κλείσιμο των εφημερίδων και του ραδιοφωνικού σταθμού Βήμα FM που ανήκει στο ΔΟΛ.

Συγκεκριμένα, μετά από μία περίοδο διαρκούς και μεγάλης πτώσης στις πωλήσεις των εφημερίδων ο ΔΟΛ δεν μπόρεσε να εξοφλήσει κάποιες δόσεις δανείου που είχε πάρει από μία κοινοπραξία τραπεζών στην οποία συμμετέχουν η Εθνική και η Alpha. Στα μέσα Δεκέμβρη η Εθνική Τράπεζα δέσμευσε το ποσό 400.000 ευρώ στους τραπεζικούς λογαριασμούς του ΔΟΛ, δηλαδή όλα τα έσοδα από τις πωλήσεις των εφημερίδων μετά από εκκαθάριση του πρακτορείου διανομής τους. Κι ενώ η Alpha δέχθηκε να αποδεσμεύσει τμήμα του ποσού, η πιο πολιτικά ελεγχόμενη από το κράτος Εθνική το κατάσχεσε ολόκληρο! (<http://www.typologies.gr/trapezes-anti-giapsychari-sti-diikisi-tou-dol/>) Αυτό σήμαινε πρακτικά ότι δεν υπήρχαν οι πόροι για να συνε-

χίζει η έκδοση των εφημερίδων και η λειτουργία

του ραδιοφωνικού σταθμού. Το ότι οι τράπεζες δεν λειτουργήσαν ανεξάρτητα από κυβερνητικές πιέσεις φάνηκε όταν αμέσως μετά από το λεγόμενο «ξαφνικό θάνατο» που επέβαλαν οι τράπεζες ο Ψυχάρης δέχτηκε να αναλάβει τη διοίκηση του ΔΟΛ, ο Β. Μουλόπουλος, που μέχρι τότε ήταν πρόεδρος του Δ.Σ. της Αυγής (!) Ο Β. Μουλόπουλος είχε παλιά τη διεύθυνση σύνταξης στο Βήμα, από όπου έφυγε γιατί εκλέχτηκε ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ,

και είναι τόσο έμπιστος της κυβέρνησης που είχε προταθεί πρόσφατα για την προεδρία του ΕΣΡ, δηλαδή για τη διαχείριση του νέου διαγωνισμού των τηλεοπτικών αδειών. Αυτή ήταν μία μεγάλη υποχώρηση του Ψυχάρη στον κυβερνητικό εκβιασμό. Πιθανά σημαντικό ρόλο έπαιξε η πίεση της προοπτικής της ανεργίας για τους εργαζόμενους οι οποίοι τους τελευταίους έξι μήνες δούλευαν χωρίς να πληρώνονται. Σύμφωνα με τα λεγόμενα του Μουλόπουλου η πλειοψηφία του προσωπικού στήριξε μια λύση με διευθυντή τον ίδιο με την πεποίθηση ότι έτσι θα γλύτωνε από τον εφιάλτη της ανεργίας. Ίσως δηλαδή οι εργαζόμενοι δεν θα έβλεπαν με καλό μάτι την ωμή απόρριψη κάθε είδους συμβιβασμού με την κυβέρνηση από τον ιδιοκτήτη Ψυχάρη. Αυτούς προσπάθησε να τους προσεγγίσει αμέσως ο Μουλόπουλος όταν σε συνέντευξη του στην Αυγή δήλωσε ότι δεν τον απασχολούν οι 20 μεγαλοδημοσιογράφοι που αντιδρούν σ' αυτόν τους οποίους ονομάζει "κίνησορες με πολλά λεφτά" απέναντι στους υπόλοιπους 80 που αποτελούν τη μεσαία και φτωχή βάση του δημοσιογραφικού επιτελείου. Μπορούμε να υποθέσουμε με σχετική ασφάλεια ότι ο στόχος της λεγόμενης "λύσης Μουλόπουλου" ήταν να πετύχει μια διάσπαση των εργαζομένων ώστε οι 20 "μεγαλοδημοσιογράφοι", που είναι αυτοί που γενικά κρατάνε το κύρος της πολιτικής γραμμής της εφημερίδας και τους οποίους ακριβώς γι αυτό απεχθάνεται και φοβάται η φασιστική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, να απομονωθούν από τους συναδέλφους τους και να υποχρεωθούν σε έξοδο. Έτσι θα έπαιρνε πολύ πιο εύκολα το δίδυμο Σαβ-

Σ ὈΑΟΟΕΕΣ ΕἸΑΑΝΙ ΖΟΣ Ἰ Ἀ Ὀς Ὀἰ ΘΝΑΙΣ ὈΣΟ ΑΙ ὈΕΘΙ ΕἸΟΑἸΟΣΟ ὈΕΙ ὙΙ Ἰ ὈΙ ὈΙ "ΑΨΙ Α" ΕΑΕ "ΟΑ Ι ΑΑ"

Συνέχεια από τη σελ. 3

βίδης-Μπόμπολας ή όποιοι άλλοι φιλοσυριζέικοι παράγοντες έναν εκ των προτέρων πολιτικά "διωλισμένο" ΔΟΛ χωρίς να χρεωθούν οι ίδιοι εκκαθαρίσεις δημοσιογράφων.

Σε κάθε περίπτωση ο Β. Μουλόπουλος δεν βρέθηκε στο ΔΟΛ για να κάνει τον οικονομικό σύμβουλο αφού ο ίδιος έχει αφήσει καταχρεωμένη την κυβερνητική Αυγή. Ο ρόλος που ανέλαβε ήταν κυβερνητικός επίτροπος στην εφημερίδα, με τελικό στόχο να διώξει τον Ψυχάρη και να παραδώσει το ΔΟΛ στους Σαββίδη-Μπόμπολα εποπτεύοντας για λογαριασμό τους τις διαπραγματεύσεις με τις τράπεζες. Το πόσο θα σεβόταν την ανεξαρτησία και το χαρακτήρα των εφημερίδων που υποτίθεται ότι θα έσωνε φάνηκε από την αρχή όταν δήλωσε ότι αυτές θα μείνουν στον πολιτικό χώρο που ήταν πάντα, δηλαδή στην κεντροαριστερά! Ποιος ήταν αυτός που θα αποφάσιζε για το χώρο στον οποίο θα έμενε ή δεν θα έμενε η εφημερίδα και όχι οι δημοσιογράφοι της; Και ποιος ήταν αυτός που θα όριζε τι είναι και τι δεν είναι κεντροαριστερό;

Μόνο ένα στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ θα μπορούσε να κάνει μία τέτοια ωμή πολιτική δήλωση, δηλαδή μόνο μία σοσιαλφασιστική εξουσία θα μπορούσε να καμώνεται ότι σώζει δύο εφημερίδες που η ίδια είχε φροντίσει να οδηγήσει στο θάνατο για να τις ποδηγητήσει και να τις μετατρέψει στο αντίθετό τους, δηλαδή να τις πάρει από την αντιπολίτευση πρώτης γραμμής και να τις κάνει κυβερνητικά φερέφωνα με "τόσο κεντροαριστερή" γραμμή όσο "κεντροαριστερός" εμφανίζεται και ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν χρειάζεται, στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Αλλωστε αν ένας φασίστας, που δεν βρίσκει να τοποθετήσει κανέναν προοδευτικότερο υπουργό άμυνας από τον Καμμένο, μπορεί και παριστάνει τον αριστερό πόσο μάλλον μπορεί να παριστάνει τον κεντροαριστερό. Αλλωστε οι ψευτοαριστεροί φασίστες που πήραν την εξουσία σε θρυλικά επαναστατικά κόμματα σαν το ΚΚΣΕ και το ΚΚΕ και τα μετατρέψανε στο αντίθετό τους κρατώντας τα ονόματά τους, δεν θα δίσταζαν να πάρουν μια αστική εφημερίδα και να αλλάξουν την πολιτική της γραμμή.

Ήταν πάντως τόσο αστραπιαίες οι παρεμβάσεις της κυβέρνησης που δεν υπήρχε περιθώριο παρερμηνείας για τις προθέσεις

της. Από τη μία μέρα στην άλλη, μέσα σε συνθήκες οικονομικής ασφυξίας, και έχοντας σύρει τον Ψυχάρη από τη μία ποινική δίωξη στην άλλη, με τελευταία μία δίωξη σε βαθμό κακουργήματος για ελλιπή στοιχεία στη δικαιολόγηση απόκτησης ενός ποσού 40 εκ. ευρώ, οι τράπεζες κλείνουν τους λογαριασμούς του ΔΟΛ, αναλαμβάνει ο Μουλόπουλος, και αμέσως σχεδόν εμφανίζονται οι «σωτήρες» Μπόμπολας-Σαββίδης, που μέχρι τότε καθόλου δεν είχαν αναφερθεί.

Παρά τον ορυμαγδό όμως της κυβερνητικής επίθεσης η λύση Σαββίδη, αποτράπηκε προσωρινά. Σύμφωνα με τις δηλώσεις του Μουλόπουλου η αιτία ήταν οι αντιρρήσεις Ψυχάρη (<http://www.newsit.gr/media/DOL-Moylopoylos-Timi-moy-name-vrizei-o-Preterteris-KSana-ndiaferon-Savvidi/696254>). Επίσημα ανακοινώθηκε ότι οι τράπεζες θεωρούν μικρό το αρχικό ποσό χρηματοδότησης του χρέους, των είκοσι εκατομμυρίων του Σαββίδη και των πέντε εκατομμυρίων του Μπόμπολα, και το αντίστοιχο κούρεμα του τραπεζικού χρέους της τάξης του 80%. Αλλά αυτό πρέπει να είναι πρόσχημα γιατί η κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι εξασφαλίζει πολύ μεγάλα κουρέματα για το Σαββίδη, αφού ήταν αυτή που του επέτρεψε να υπαχθεί σε ρύθμιση για τα χρέη του ΠΑΟΚ, διαγράφοντας του πάνω από το μισό ποσό της οφειλής. Το βασικό φαίνεται να ήταν ότι δεν έγινε δεκτό στο πακέτο της συμφωνίας να συμπεριληφθεί και η ρύθμιση των οφειλών του χρεωμένου Ψυχάρη που αποτελούν τμήμα των οφειλών του ΔΟΛ, κάτι που προφανώς απαίτησε ο τελευταίος για να διασώσει τη συμμετοχή του στον ΔΟΛ και να μην πεταχτεί εντελώς έξω από αυτόν (<http://www.protothema.gr/greece/article/649889/sunergates-ivan-savvidi-i-sumfonia-skodapseta-prosopika-daneia-tou-psuhari/>).

Δεν έφτανε όμως μόνο η αντίδραση Ψυχάρη στην άλωση των εφημερίδων από τους Σαββίδη - Μουλόπουλο. Ήδη με αρθρογραφία τους στα Νέα και στο Βήμα, οι πιο γνωστοί δημοσιογράφοι (Πρετεντέρης, Παπαχρήστος και άλλοι) κατάγγειλαν την παρέμβαση Μουλόπουλου σαν κρατική εποπτεία και λογοκρισία η οποία αποκαλύπτει ότι υπάρχει μία κυβερνητική επίθεση πίσω από τη στάση των τραπεζών (<http://www.real.gr/DefaultArthro.aspx?page=arthro&id=571633&catID=7>). Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι η επιχείρηση του Μουλόπουλου για

διάσπαση των δημοσιογράφων απέναντι στην κυβέρνηση που τους έκλεινε δεν έπιασε. Το σύνολο των δημοσιογράφων αντιστάθηκε στην προοπτική ενός σχεδίου που θα σήμαινε συνθήκες εργασίας υπό καθεστώς πολιτικής υποτέλειας στα νέα αφεντικά που τους επέβαλε το κράτος, Μπόμπολα και Σαββίδη, απαιτώντας ταυτόχρονα την κατατόμηση της υπάρχουσας διοίκησης. Έτσι, στην ανακοίνωσή τους δεν υποτάχθηκαν στη γραμμή της ΕΣΗΕΑ για ευθύνες της διοίκησης Ψυχάρη, ούτε στην κυβερνητική γραμμή για στήριξη Μουλόπουλου, αλλά ανέδειξαν την ευθύνη τραπεζών, κυβέρνησης και κομμάτων και τους κάλεσαν να εξασφαλίσουν τη συνέχιση της λειτουργίας του ΔΟΛ. Η ανακοίνωση κλείνει με τη δήλωση ότι «Ασφαλώς οι αντοχές όλων αγγίζουν τα όριά τους αλλά το πάθος μας κρατά ακόμη όρθιους».

Κυβέρνηση και κόμματα της αντιπολίτευσης σκοτώνουν από κοινού την ελευθεροτυπία στη χώρα

Μετά τον κυβερνητικό διορισμό Μουλόπουλου, ο Τσίπρας έγινε ξαφνικά φιλενσπλαχνος για τους εργαζόμενους και δήλωσε στη Βουλή ότι θα προχωρούσε τροπολογία για τη ρύθμιση των κόκκινων δανείων των εκδοτικών επιχειρήσεων στις οποίες θα συμπεριλαμβανόταν και ο ΔΟΛ. Προφανώς αυτή η λύση πήγαινε πακέτο με τη λύση Σαββίδη-Μπόμπολα, αλλωστε ο ίδιος ο Τσίπρας είπε ότι η τροπολογία θα προχωρήσει «αν βρεθούν επενδυτές» και αν υπάρξει συναίνεση με την αντιπολίτευση. Η ΝΔ δεν έκανε καμία δήλωση για τέτοιου είδους συναίνεση που στην πράξη σημαίνει ότι θα υπήρξαν αντιστάσεις μέσα στην ΝΔ στη ρώσικη και ταυτόχρονα συριζέικη λύση Σαββίδη-Μπόμπολα. Από την άλλη όμως, το ότι η ΝΔ άφησε αναπάντητη την πρόκληση Τσίπρα και δεν έκανε τη δική της πρόταση για μία τροπολογία που θα διασφάλιζε την ενδιάμεση χρηματοδότηση όπως ζητούν οι εργαζόμενοι ενώ παράλληλα θα μπορούσε να απαιτήσει την απόσυρση των κυβερνητικών παρεμβάσεων, είναι το πιο μεγάλο πούλημα απέναντι στα θύματα της φασιστικής επίθεσης της κυβέρνησης για φίμωση του τύπου και δείχνει ποια είναι η γραμμή Μητσοτάκη.

Εξίσου συνένοχη είναι και η στάση του ΠΑΣΟΚ (Δημοκρατική Συμπράταξη πλέον) που στην ανακοίνωσή για το Μουλόπουλο δεν είπε λέξη για πολιτι-

κή στοχοποίηση και φίμωση του ΔΟΛ. Σε δεύτερη ανακοίνωση σχετικά με την αναστολή έκδοσης των δύο εφημερίδων ανέφερε ότι: «Δεν παραγνωρίζουμε τις σημαντικές ευθύνες αυτών που έφθασαν το ιστορικό συγκρότημα σε αυτή την κατάσταση», χωρίς ίχνος καταγγελίας στον Τσίπρα.

Αλλά καμία από τις παραπάνω τοποθετήσεις δεν ξεπερνάει σε φιλοκυβερνητισμό αυτήν του Ποταμιού που όπως είδαμε αναφέρει ξεκάθαρα ότι: «Πρέπει να σώσουμε τα έντυπα και όχι βέβαια τους εκδότες που ευθύνονται γι' αυτήν την κατακλυσία». (<http://www.tanea.gr/news/greece/article/5423526/potamia-dol-prepei-na-swsyme-ta-entypa-kai-oxi-toys-ekdotes-poy-eythynontai-gi-ayth-thn-kratryla/>).

Αυτή είναι η πλήρης υιοθέτηση της κυβερνητικής θέσης ότι ο ΔΟΛ κλείνει γιατί χρεωκόπησε και όχι γιατί στραγγαλίστηκε οικονομικά και επίσης είναι υιοθέτηση της κυβερνητικής γραμμής ότι κάθε έντυπο δεν έχει σχέση με τους εκδότες και την πολιτικο-ιδεολογική φυσιογνωμία που αυτοί μαζί με τους βασικούς δημοσιογράφους του δίνουν στο έντυπο και δεν κρίνεται γι αυτήν την φυσιογνωμία από το αναγνωστικό κοινό της και ευρύτερα από την κοινωνία αλλά αποκλειστικά από τα οικονομικά της αποτελέσματα. Και αυτό το λένε οι Τσίπρες και οι Θεοδωράκηδες σε εποχές που οι συντριπτικά περισσότερες επιχειρήσεις δεν εξυπηρετούν εντελώς κανονικά τα δάνειά τους αλλά οι ιδιοκτήτες τους κατά κανόνα εξασφαλίζουν αναδιαρθρώσεις και άλλες διευκολύνσεις και δεν εξοστρακίζονται πριν η επιχείρηση φτάσει στην πραγματική χρεωκοπία.

Όσο για το ψευτοΚΚΕ αυτό δεν θα μπορούσε να ασχοληθεί με «λασπομαχίες» όπως αναφέρει για το Μουλόπουλο, γιατί είναι πασίγνωστο ότι «όλα τα αστικά κόμματα συνδέονται και επιχειρούν να συνδεθούν με πολλούς τρόπους με τα ΜΜΕ, παρά τα όσα ισχυρίζονται δημόσια» (<http://www.rizospastis.gr/story.do?id=9202334>). Ο εκβιασμός και η φίμωση είναι προφανώς ένας από τους πολλούς τρόπους «σύνδεσης» των αστικών κομμάτων με τα ΜΜΕ και σαν τέτοιος δεν αξίζει καταγγελίας από το ψευτοΚΚΕ που ποτέ δεν ενοχλεί εκείνα τα «αστικά κόμματα» που επιβάλουν δικτατορία στον τύπο και στα άλλα κόμματα, γιατί μόνο το ενδιαφέρει τάχα η δικτατορία του προλεταριάτου. Μόνο που η δικτατορία του προλεταριάτου είναι η μεγαλύτερη δημοκρατία, γι αυτό κανείς δεν έχει δικαίωμα να την επικαλείται

αν δεν έχει πολεμήσει με νύχια και με δόντια για την υπεράσπιση της αστικής δημοκρατίας αν αυτή απειλείται, όπως τώρα, από ένα παγκόσμιο και ντόπιο φασιστικό δικτατορικό ρεύμα. Αν δεν είναι τέτοια η δικτατορία του προλεταριάτου είναι αστική και μάλιστα φασιστική δικτατορία ενός φασιστικού κόμματος όπως είναι το ψευτοΚΚΕ, που ακριβώς εξαιτίας αυτού του χαρακτήρα του υπερασπίζει κάθε φασιστικό μέτρο του ΣΥΡΙΖΑ κατά της αστικής δημοκρατίας λέγοντας ότι αυτές είναι φαγωμάρες μεταξύ αστών. Να γιατί το ΠΑΜΕ επιχειρεί να σπάσει το μέτωπο των εργαζόμενων για τη διάσωση των εφημερίδων, και τους καλεί να μην παλεύουν για αυτό σαν πρώτο αίτημα αλλά για τη διεκδίκηση των δεδουλευμένων για να ...μη χάσει κανένας τη δουλειά του (πως θα γίνει αυτό το μαγικό δεν το διευκρινίζει το σχετικό άρθρο του Ριζοσπάστη) (<http://www.rizospastis.gr/story.do?id=9218885>).

Εξαίρεση στην εκπληκτική αυτή ομοθυμία των κοινοβουλευτικών κομμάτων και τάσεων ήταν η τοποθέτηση Βενιζέλου που μίλησε για στοχοποίηση του εκδότη και για εκβιασμό με ποινικές διώξεις με στόχο «Την παράδοση των ιστορικών εφημερίδων του δημοκρατικού προοδευτικού χώρου στα χέρια της ωμής εξουσίας της αδίστακτης εθνικολαϊκιστικής αριστεράς». Πρόκειται για μία δημοκρατική τοποθέτηση, παρόλο που δεν έχει σχέση ούτε με εθνικισμό ούτε με λαϊκισμό ούτε με αριστερά το πραξικόπημα που επιχειρεί η σοσιαλφασιστική ρωσόδουλη κυβέρνηση κατά του τύπου.

Η σχεδόν πλήρης πολιτική απομόνωση του ΔΟΛ και του Ψυχάρη οφείλεται ακριβώς στο ότι ιδιαίτερα στο Βήμα και στα Νέα υπήρχε τακτική αρθρογραφία καταγγελίας του πούτινισμού και της σύμπλευσης της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με το ρώσικο φασισμό και το ναζισμό.

Οι τελευταίες εξελίξεις δικαιώνουν την αρθρογραφία μας όλης της προηγούμενης φάσης και την ανάλυση της ΟΑΚΚΕ για την επίθεση που δέχθηκαν αρχικά Ψυχάρης και ΜΕΓΑ, για το ρόλο του ανθρώπου του καθεστώτος Μπόμπολα, και στη συνέχεια για τις διώξεις των δημοσιογράφων ότι πρόκειται για μία επίθεση που στο στόχο της έχει τη φίμωση κάθε δημοκρατικής τάσης στον τύπο για την εξυπηρέτηση των ρώσικων φα-

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΟΙ ΝΑΖΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

ΟΙ ΝΑΖΙΣΤΕΣ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΜΕΝΟΥΝ ΑΤΙΜΩΡΗΤΟΙ ΑΛΛΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Το πολιτικό σύστημα οδηγεί τη χώρα ολοταχώς προς τη φασιστική δικτατορία

Η πορεία της χώρας προς μία πούτινικού τύπου δικτατορία επιταχύνεται ραγδαία από τη στιγμή που με κυβερνητική έγκριση και με σύσσωμη αποδοχή από το πολιτικό σύστημα αναγνωρίστηκε το δικαίωμα της αστυνομίας να συλλαμβάνει δημοσιογράφους μετά από μηνύσεις ναζιστών που μόλις διέπραξαν ατιμώρητο τραμπουκισμό. Δηλαδή η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έβαλε για πρώτη φορά την αστυνομία στην υπηρεσία των ναζιστών για να ασκήσουν ΕΚΕΙΝΟΙ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΠΛΕΟΝ την τρομοκρατία τους ΟΧΙ ΠΙΑ ΜΟΝΟ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΑΛΛΑ ΝΟΜΙΜΑ ΠΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ.

Η δημοκρατική δημοσιογράφος, Γ. Στεφανίδου, αφού αναγκάστηκε να κρυφτεί για να αποφύγει τη σύλληψη, ευχαρίστησε τα κοινοβουλευτικά κόμματα που στάθηκαν στο πλευρό της επειδή όλα κατήγγειλαν τη μήνυση που έκαναν εναντίον της οι ναζιστές. Την ίδια ώρα όλα τα κόμματα κατήγγειλαν την εισβολή των ναζι της ΧΑ στο σχολείο του Περάματος για να εμποδίσουν σε αυτό την είσοδο των προσφύγων μαθητών, ενώ και σχεδόν όλα (πλην του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ) κατήγγειλαν σαν αντιδημοκρατικό και το νόμο που επιτρέπει αυτόφωρη σύλληψη δημοσιογράφων.

Αλλά το πρόβλημα με όλες αυτές τις ανακοινώσεις συμπαράστασης, ιδιαίτερα με τις ανακοινώσεις συμπαράστασης του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ότι δεν καταγγέλλουν το βασικό, και το βασικό δεν ήταν ότι οι ναζιζδες μήνυσαν μια δημοσιογράφο, ούτε ότι υπάρχει ένας αντιδημοκρατικός νόμος που επιτρέπει σε οποιονδήποτε να κλείσει χωρίς δίκη έναν δημοσιογράφο σε ένα κελί αστυνομικού τμήματος με μόνη την απόφαση ενός αστυνομικού διευθυντή. Γιατί οι ναζιζδες έχουν κάνει πολλές τέτοιες μηνύσεις κατά δημοσιογράφων αλλά καμιά δεν κατέληξε σε σύλληψη δημοσιογράφου από την αστυνομία. Το Σεπτέμβριο του 2013 η Χ.Α είχε μηνύσει τρεις δημοσιογράφους του Έθνους, τον εκδότη και το διευθυντή σύνταξης του, τρεις δημοσιογράφους του ΜΕΓΑ και δημοσιογράφους του Real Fm και του Alpha, για συκοφαντική δυσφήμιση του «κινήματος» ζητώντας τη δίωξή τους και την κίνηση διαδικασίας αυτοφώρου. Καμία αστυνομία τότε δεν έστειλε περιπολικά στα σπίτια τους, στα γραφεία του ΜΕΓΑ, του Real Fm και του Alpha να τους συλλάβει, αφού θα ξεσήκωνε ένα πελώριο κύμα οργής στο πανελλήνιο οποιαδήποτε τέτοια κίνηση όταν δεν είχε στεγνώσει ακόμα

το αίμα του δολοφονημένου Π. Φύσσα ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ που καλύπτει σήμερα αστυνομικά τους ναζιστές δεν είχε ακόμα έρθει στην εξουσία. Κανένας νόμος τότε δεν ήταν υποχρεωτικός. **Υποχρεωτικός μπορεί να ήταν και τότε και τώρα ο νόμος μόνο για μία φιλοναζιστική αστυνομία, μία φιλοναζιστική κυβέρνηση και ένα φιλοναζιστικό πολιτικό σύστημα που δεν ενοχλείται από το ότι μία ρατσιστική συμμορία αναλαμβάνει να διαχειριστεί το προσφυγικό ζήτημα, και να βάζει φίμωτρο στα ΜΜΕ. Στα πλαίσια αυτού του συστήματος η δολοφονική συμμορία αναγνωρίζεται όλο και περισσότερο όχι μόνο σα νόμιμο αλλά σαν ισότιμο μέλος, με πλήρη δικαιώματα άσκησης κρατικής εξουσίας.**

Από την άλλη έχουν συλληφθεί δημοσιογράφοι με αυτό τον αντιδημοκρατικό νόμο αλλά κανένας προς ικανοποίηση ναζιστών και κυρίως κανένας επειδή αυτός ο δημοσιογράφος κατήγγειλε μαζικό τραμπουκισμό ναζιστών κατά μαθητών, γονιών και δασκάλων που έγινε μπροστά στην αστυνομία και για τον οποίο τραμπουκισμό κανείς ναζιστής ούτε εμποδίστηκε από την αστυνομία, ούτε διώχτηκε. Και αυτό την ώρα που επικεφαλής του τραμπουκισμού ήταν ναζιστής υπόδικος για συμμετοχή σε δολοφονική βία!

Πραγματικά ποτέ προηγουμένα όσο μέσα από αυτό το επεισόδιο οι ναζιστές της ΧΑ δεν αναδεικνύονται σε καθεστωτική δύναμη μέσα σε αυτή τη χώρα λειτουργώντας κάτω από την κάλυψη όλων ανεξαιρέτως των κοινοβουλευτικών κομμάτων.

Τα κόμματα καλύπτουν την αστυνομία σαν εργαλείο προστασίας και σαν εργαλείο βίας της ΧΑ

Μόνο σήμερα η αστυνομία μπορεί να χρησιμοποιεί έναν

αντιδημοκρατικό νόμο για να δώσει τη νομική και πολιτική ισχύ σε μια ναζιστική συμμορία να κλείνει στη φυλακή ένα δημοσιογράφο. Στην ουσία χρησιμοποιεί το νόμο προσχηματικά καθώς παραβιάζει και ποδοπατά ακόμα και τον αντιδημοκρατικό νόμο που υποτίθεται ότι εφαρμόζει. Δηλαδή ο ναζιστής Λαγός έκανε μήνυση στη Στεφανίδου γιατί τάχα τον δυσφήμιζε όταν τον κατήγγειλε για τραμπουκισμό στο σχολείο του Περάματος. Αλλά και οι γονείς και οι δάσκαλοι που ήταν παρόντες, και κυρίως τα βίντεο, βοούν για την τραμπουκική εισβολή του Λαγού και της συμμορίας του στο σχολείο. Και η αστυνομία είχε προφανώς αυτό το υλικό στα χέρια της από τα κανάλια όταν αποφάσισε να κυνηγήσει και να συλλάβει την Στεφανίδου. Δηλαδή η αστυνομία όχι μόνο δεν εμποδισε τον τραμπουκικό επικεφαλής της συμμορίας του να μπει στο σχολείο, όχι μόνο αποφάσισε να μην κάνει τη δίωξη του, αλλά συμφώνησε αμέσως μαζί του ότι έπρεπε να συλλάβει τη δημοσιογράφο που αποκάλυψε και σωστά χαρακτήρισε την πράξη του σαν τραμπουκισμό!

Όταν μια αστυνομία αποφασίζει να περάσει στη σύλληψη μιας πολύ γνωστής δημοσιογράφου της τηλεόρασης προς ικανοποίηση των ναζι την ώρα που το πρώτο θέμα της ενημέρωσης και του ενδιαφέροντος του κοινού είναι οι τραμπουκισμοί ναζιστών σε ένα σχολείο που αυτή κατήγγειλε, την απόφαση για τη δίωξη θεωρούμε ότι δεν είναι δυνατόν να την παίρνει ένας διευθυντής αστυνομικού τμήματος σαν αυτόν στο Μαρούσι αλλά το γραφείο του πολιτικού προϊστάμενου της αστυνομίας εν προκειμένω του Τόσκα. Δεν παίρνονται τέτοιες πρωτοφανείς και βαρύνουσες πολιτικές πρωτοβουλίες από μεσαίους γραφειοκράτες.

Αστυνομία, Δικαστικές αρχές, Υπουργεία, Κόμματα δίνουν εξουσία στους ναζι

Οι ανακοινώσεις λοιπόν των κομμάτων που καταγγέλλουν τη ΧΑ για τη μήνυση που έκανε στη δημοσιογράφο, τον τυποκτόνο νόμο, την εισβολή στο σχολείο, **αλλά δεν καταγγέλλουν πάνω απ όλα την αστυνομία και τον πολιτικό της προϊστάμενο Τόσκα** (οπότε και την ίδια την κυβέρνηση που

τον αφήνει χωρίς την παραμικρή κριτική για την απόπειρα σύλληψης της δημοσιογράφου που στοχοποίησαν οι ναζι και δεύτερον για την ατιμώρητη τραμπουκική ρατσιστική εισβολή των ιδίων αυτών ναζι στο σχολείο του Περάματος), βοηθάνε στην ουσία τη ΧΑ γιατί βοηθάνε τους προστάτες της και ταυτόχρονα τα όργανα της. Η αστυνομία του Τόσκα, δηλαδή του ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο δεν εμποδισε και δεν τιμώρησε τη βία της ΧΑ στο σχολείο, αλλά έγινε νόμιμος-θεσμικός, δηλαδή “συνταγματικός” διάυλος της βίας της ΧΑ κατά της δημοσιογράφου που αντιστάθηκε στο έγκλημα του σχολείου.

Στην πραγματικότητα πρέπει η καταγγελία στον Τόσκα και την αστυνομία του, που είναι πια φιλοναζιστική στη βάση της και σταδιακά γίνεται φιλοναζιστική και στα μεσαία και ανώτερα κλιμάκιά της, να επεκταθεί και στην κυβέρνηση και στην αντιπολίτευση που με τις ανακοινώσεις και γενικά τη στάση τους καλύπτουν και στηρίζουν τους Τόσκες. Αλλά πρέπει να επεκταθεί και στην δικαιοσύνη, αρχίζοντας από τους εισαγγελέες που δεν κίνησαν διώξεις για τους εισβολείς στο σχολείο, όπου στην περίπτωση του Λαγού υπάρχει ζήτημα και με τους όρους της αποφυλάκισης του.

Πραγματικά πόσο άθλια είναι όλα αυτά τα κόμματα όταν, αφού για χρόνια παλέψανε για να είναι νόμιμο κόμμα το κόμμα των ρατσιστών κατά παράβαση των διεθνών συνθηκών και της νομοθεσίας της χώρας, αποδέχονται εδώ και δύο χρόνια να συνεδριάζουν και να συνομιλούν με τους ναζιστές μέσα στη Βουλή, ιδιαίτερα στις επιτροπές της, και μάλιστα να συμμαχούν μαζί τους και να επιχειρηματολογούν και να ψηφίζουν μαζί με αυτούς τους σε μια σειρά νομοθετήματα χωρίς τουλάχιστον να θεωρούν τον εαυτό τους υποχρεωμένο να διαχωρίζεται από αυτούς και να τους καταγγέλλουν σε κάθε ζήτημα. Πόσο δεξιά, πόσο κοντά στο φασισμό βρίσκονται όλοι αυτοί οι υποκριτές, ειδικά οι αυτοαποκαλούμενοι αριστεροί και αντιφασίστες, σε σχέση με την τηλεπαρουσιάστρια “ελαφριάς ύλης” που επειδή είπε ωμά στους ναζιστές στην εκπομπή της ότι “δεν συζητώ με χρυσαυγίτες” και τους έκλεισε το τηλέφωνο, αυτοί έδωσαν την εντολή στην αστυνομία

του ΣΥΡΙΖΑ να τη συλλάβει.

Είναι πρωτοφανής η οικουμενική πολιτική κάλυψη στους ναζι όταν όχι μόνο δεν κατηγορήσαν την αστυνομία, την εισαγγελία, τον υπουργό προστασίας του πολίτη και τον υπουργό δικαιοσύνης που δεν κινήθηκαν άμεσα ενάντια στους εισβολείς αλλά ούτε και τον υπουργό παιδείας Γαβρόγλου που δεν το ζήτησε, αφού η εισβολή σε σχολείο αποτελεί διατάραξη κοινής ειρήνης που τιμωρείται από τον ποινικό κώδικα.

Ήταν μετά από τον πολιτικό αέρα που έδωσαν οι κούφιας “αντιναζιστικές” ανακοινώσεις από όλα τα κόμματα για την εισβολή στο σχολείο που ο επικεφαλής τραμπουκός τόλμησε τη μεθεπόμενη μέρα να ζητήσει και να πετύχει τη διαταγή για σύλληψη μίας δημοσιογράφου που απευθύνεται σε ένα πολύ πλατύ κοινό, που εδώ και πολύ καιρό ασχολείται με τη βία των ναζιστών και την έχει καταγγείλει.

Άλλωστε η αποθράσυνση των ναζιστών τελευταία έχει ευρύτερες αιτίες.

Οι ναζιστές της ΧΑ στην πρωτοπορία της κυβερνητικής και διακομματικής επίθεσης για τη φίμωση του τύπου

Ο Λαγός δεν βρέθηκε τυχαία ελεύθερος, ασύλληπτος και ασύδοτος στο αστυνομικό τμήμα, να διατάζει συλλήψεις, και τα περιπολικά να σπεύδουν έξω από το σπίτι της δημοσιογράφου και τα γραφεία του καναλιού. Είχαν προηγηθεί: Α) η καθυστέρηση και κωλυσιεργία της δίκης που οργάνωσε η κυβέρνηση μέχρι που αποφυλακίστηκαν όλοι οι προφυλακισμένοι για τη δολοφονία Π. Φύσσα, συμπεριλαμβανομένου του Λαγού σε συνδυασμό με την αποθράσυνση και το σχετικό ποινικό ξέπλυμα των ναζιστών μέσα στην δίκη αυτή καθώς η έδρα αποδέχτηκε και κάλυψε τη συστηματική τρομοκρατία και τον εξευτελισμό των μαρτύρων από τους ναζιστές φονιάδες, Β) Οι παράλληλες κυβερνητικές πειθαρχικές διώξεις, μέσω της προεδρίας της Κ. Θάνου στον Άρειο Πάγο, σε δικαστικούς που συμμετείχαν στις διώξεις κατά της «Χρ. Αυγής» και κυρίως σε βάρος του

ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΝΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΕΙ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

Οι ψεύτικες υποσχέσεις της κυβέρνησης των σαμποταριστών της παραγωγής ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, δεν κράτησαν παρά μόνο ένα χρόνο. Ο κίνδυνος αφανισμού της μικρής και μεσαίας (σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά μέτρα) αγροτικής παραγωγής είναι πια στην ημερήσια διάταξη. Τα εξοντωτικά φορολογικά και ασφαλιστικά μέτρα που η κυβέρνηση τα εμφανίζει σαν απαίτηση των δανειστών, ενώ κανείς δεν την υποχρεώνει να τα πάρει, έχουν περάσει τη θηλιά στο λαιμό της αγροτιάς και η θηλιά έχει ήδη αρχίσει να σφίγγει.

Το χτύπημα της αγροτικής παραγωγής είναι η άλλη όψη του παραγωγικού σαμποτάζ

Το αντιευρωπαϊκό ρωσόδουλο πολιτικό καθεστώς με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ και το ΣΥΡΙΖΑ, για πάνω από τριάντα χρόνια υπονόμισαν τη βιομηχανική παραγωγή, εμποδίζοντας επενδύσεις και κλείνοντας εργοστάσια, έφερε την απόλυτη παραγωγική, ιδιαίτερα τη βιομηχανική οπισθοδρόμηση της χώρας και μαζί της τη φτώχεια, την ανεργία, την πείνα και το ατελείωτο χρέος. Για το σκοπό αυτό το καθεστώς χρησιμοποίησε παλιότερα τη μεσαία αγροτιά. Ήταν τα πολυήμερα κλεισίματα των δρόμων από τις συμμορίες Πατάκη-Μπούτα που κατέστρεφαν τις μεταφορές και τις εξαγωγές κόβοντας τη χώρα στη μέση ή αποκόβοντάς την από την Ευρώπη. Έτσι, αυτοί συμμαχούσαν εν μέρει με τη μεσαία αγροτιά, ιδιαίτερα μάλιστα με την αρκετά πλούσια αγροτιά των επιδοτήσεων, για να σπαταλούν στο χειρότερο παρασιτισμό, στην απάτη και στην κρατική διαφθορά τα πελώρια κονδύλια της ΕΕ, αντί να τα πηγαίνουν στη σύγχρονη παραγωγή-και την αγροτική και τη βιομηχανική-καθώς και στην έρευνα. Η σύγχρονη βιομηχανική και αγροτική παραγωγή είναι εμπόδιο στα σχέδια αποικιοποίησης της χώρας, κύρια από το ρώσικο ιμπεριαλισμό και δευτερευόντως από τον κινέζικο. Τώρα που η χώρα είναι γεμάτη βιομηχανικά ερείπια μπορούν Ρωσία και Κίνα, καθώς και οι ντόπιοι και δυτικοί φίλοι τους να αγοράζουν σχεδόν τζάμπα τα οικονομικά γάνγλια της χώρας.

Τώρα αυτό το μπλοκ, με το ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση, επεχείρησε από πέρυσι να σκοτώσει και τη μεσαία αγροτική παραγωγή. Το μεσαίο και μικρό αγροτικό παραγωγικό κεφάλαιο είναι με τη σειρά του επικίνδυνο καθώς αποτελεί τη βάση για μια ισχυρή, σύγχρονη και πιο συγκεκριμένη γεωργική παραγωγή, για μια κάπως ισχυρή ντόπια αστική τάξη των φάρμερ, για μια ισχυρή βιομηχανία τροφίμων, και κυρίως για ένα ντόπιο, ελληνικό ή μεταναστευτικής προέλευσης, αγροτικό προλεταριάτο, την ώρα που το βιομηχανικό έχει σχεδόν εξοντωθεί. Κυρίως, ξέρουν οι ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές και τα τσιράκια τους ότι αν δεν ελέγξουν την ύπαιθρο, η χώρα δεν θα είναι ποτέ πολιτικά στα χέρια τους.

Την επίθεση ενάντια στην αγροτική παραγωγή ξεκίνησε ήδη από το 2013 και μετά το 2014 το ρωσόδουλο μπλοκ με τον δήθεν φιλο-ευρωπαϊκό Σαμαρά. Αρχικά ξεκίνησε η επίθεση στους μεσαίους παραγωγούς, ιδιαίτερα αυτούς που φοβόταν περισσότερο, εκείνους δηλαδή που εκσυγχρόνιζαν την παραγωγή τους επειδή δεν ζούσαν από τις ευρωπαϊκές επιδοτήσεις και τη διαφθορά στα μετρήματα. Τότε με πρόσχημα τις επιταγές των δανειστών, άρχισε να αφαιρείται κάθε φορολογική ελάφρυνση σε μια αγροτική παραγωγή που με σαμποταριστικές τακτικές έμεινε τεχνολογικά καθυστερημένη, με αδύναμες υποδομές και εξαιρετικά τεμαχισμένη σε σχέση με την υπόλοιπη ευρωπαϊκή. Από αυτή την τελευταία περίοδο και μετά οι κινητοποιήσεις των μεσαίων αγροτών έχουν λαϊκό προοδευτικό χαρακτήρα παρόλο που κάνουν το λάθος της προηγούμενης περιόδου να χρησιμοποιούν σαν κεντρική μορφή πάλης τους αποκλεισμούς των δρόμων.

Τώρα όμως που το κίνημα αυτό ωρίμασε περισσότερο πολιτικά, αποφάσισε ότι δεν θα γίνει κανένας αποκλεισμός δρόμων γιατί αυτή η τακτική, που εφαρμόζονταν παλιότερα από τους Πατάκη-Μπούτα και που κατέστρεφε την

παραγωγή αλλά και έστρεφε το λαό ενάντια στους αγρότες, τους φέρνει σε σύγκρουση με την κοινωνία και το λαό. Αλλά το βασικό είναι ότι τώρα τα κεντρικά τους αιτήματα είναι δίκαια και σωστά. Μέσα λοιπόν από γενικές συνελεύσεις και μεγάλες ζυμώσεις οι αγρότες της Βόρειας Ελλάδας κατά κύριο λόγο, δηλαδή οι αγρότες που βρίσκονται κάτω από την Πανελλήνια Συντονιστική Επιτροπή Αγροτών, Κτηνοτρόφων, Αλιέων, νέων Αγροτών και Ανθοπαραγωγών, ξεσηκώθηκαν διατυπώνοντας ξανά τα παρακάτω αιτήματα:

- Φορολόγηση με συντελεστή 13% για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες
- Να παραμείνει η προκαταβολή επόμενου έτους στο 27,5%
- Όχι στον τριπλασιασμό των ασφαλιστικών εισφορών και τη σύνδεση με το φορολογητέο εισόδημα
- Διατήρηση του ΟΓΑ σε αυτόνομο πύλωνα κύριας ασφάλισης των αγροτών
- Καταγραφή των περίπου 300.000 οικονομικών μεταναστών με δυνατότητα ασφάλισης τους στον Ο.Γ.Α
- Μείωση συντελεστή ΦΠΑ στα γεωργικά εφόδια για όλους

Αποφάσισαν πως οι μορφές πάλης με αποκλεισμούς των δρόμων τους φέρνει σε αντίθεση με την κοινωνία και δεν πρέπει να ξαναγίνουν. Στο πλαίσιο αυτό πραγματοποίησαν συγκέντρωση στις 2 του Φλεβάρη στη Θεσσαλονίκη.

Ο Μπούτας διασπά ξανά τον αγώνα των επαγγελματιών αγροτών

Για να κάνει τη διάσπασή και να προβοκάρει και να διαλύσει αυτό το κίνημα το ψευτοΚΚΕ με το Μπούτα ξεκίνησαν μπλόκα στη Νίκαια και στην Πελοπόννησο κάτω από την Πανελλαδική Επιτροπή των μπλόκων. Το διεκδικητικό πλαίσιο του Μπούτα είναι το ίδιο με πέρυσι. Είναι ένας ατελείωτος γενικός κουβάς. Σύμφωνα με συνέντευξη που έδωσε το Μακεδονικό πρακτορείο Ειδήσεων «Στην ατζέντα των κινητοποιήσεων περιλαμβάνονται, σύμφωνα με τον κ. Μπούτα, «το φορολογικό, το ασφαλιστικό, ΕΛΓΑ (...) η Κοινή Αγροτική Πολιτική» αλλά και αιτήματα που αφορούν τα κόκκινα δάνεια, το κόστος παραγωγής, το κόστος του πετρελαίου και την επιστροφή του φόρου των καυσίμων όπως και το κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος «που αυξήθηκε κατά 50% (...) και τον ΦΠΑ που πήγε στο 24%». Σημαντικό αίτημα είναι και η θέσπιση του ακατάσχετου λογαριασμού, καθώς και αφορολόγητου του ύψους των «12.000 ευρώ ανά άτομο με 2.000 ανά παιδί, δηλαδή σε μια οικογένεια με δύο παιδιά να είναι 30.000 ευρώ»(www.amna.gr/20-1).

Αυτό το κίνημα όχι μόνο δεν κάνει λόγο για μητρώο αγροτών και για «κατά κύριο επάγγελμα αγρότες», αλλά καταγγέλλει αυτά τα αιτήματα σαν αιτήματα της πλούσιας αγροτιάς. Τα 30000 Ευρώ αφορολόγητο όμως καμιά σχέση δεν έχει με αίτημα μικρομεσαίων και από την άλλη εξυπηρετεί μόνο τους μικρούς ή μεγαλύτερους γαιοκτήμονες που νοικιάζουν σε φάρμερ αγρότες γη και κάνουν άλλη κύρια δουλειά όπως πχ κρατικοί υπάλληλοι, δικηγόροι, γιατροί κλπ και τους οποίους το ψευτοΚΚΕ θέλει να εντάξει στους αγρότες για να φοροδιαφεύγουν ή να ασφαρίζουν τους συγγενείς τους στον ΟΓΑ, ενώ οι επαγγελματίες αγρότες αντιδρούν σε αυτό και ζητούν εδώ και χρόνια μητρώο επαγγελματιών αγροτών.

Σε αυτό το πλαίσιο κινήθηκε και η τοποθέτηση του Κουτσούμπα στο μπλόκο της Άρτας

στην Ιόνια οδό. ««Ξέρουμε», είπε, «ότι η κυβέρνηση πέρυσι υποσχέθηκε κάποια πράγματα ή έδωσε κάποια ζητήματα -έστω επιμέρους- στους Έλληνες αγρότες, μετά από συνεχείς κινητοποιήσεις. Όμως, τα περισσότερα από αυτά ευνοούν τους μεγάλους αγρότες καπιταλιστές, τη μεγάλη αγροτική εκμετάλλευση και βεβαίως δεν είναι αιτήματά που μπορούν να ικανοποιήσουν τη μικρομεσαία αγροτιά. Ακόμα και αυτά που έδωσε, όπως εκείνο το αφορολόγητο πέρυσι, για το πώς θα ρυθμιστούν οι δόσεις και λοιπά, φέτος το παίρνει πίσω, ενώ στα παλιά προβλήματα έχουν προστεθεί και νέα. Τα νέα αφορούν στον παγετό, αφορούν καταστροφές, αφορούν μια σειρά ζητήματα λόγω της κακοκαιρίας και βεβαίως ακόμα τρέχουν και δεν έχουν δοθεί οι αποζημιώσεις από τις περσινές και προπέρσινες πλημμύρες και άλλες καταστροφές που είχε η αγροτική παραγωγή και εδώ στην Άρτα και σε άλλες περιοχές της πατρίδας μας»» (www.capital.gr/28-1).

Αυτό που στην πραγματικότητα υπερασπίζεται ο Κουτσούμπα, ενάντια σε κάθε προοδευτική και μαρξιστική αντίληψη, είναι η ιστορικά καταδικασμένη πολύ μικρή παραγωγή που μπορεί να ζήσει μόνο με άπλετη βοήθεια από το κράτος και με φοροδιαφυγή, είτε είναι μόνο μια συμπληρωματική πηγή εσόδων για ανθρώπους που ζουν από άλλες δουλειές. Στην πραγματικότητα το λεγόμενο ΚΚΕ, το ψεύτικο αντικομμουνιστικό ΚΚΕ, δεν υπερασπίζεται τους μικροπαραγωγούς, όπως το κάνουν οι μαρξιστές, δηλαδή μέσα από τη βοήθεια και την ενθάρρυνση από το κράτος της συνεταιριστικής τους ένωσης, αλλά δίνοντάς τους κρατική, δηλαδή αστική φιλανθρωπία και ακόμα περισσότερο το δικαίωμα στη φοροδιαφυγή και τη μικροαπάτη σε σχέση με κάθε λογής ευρωπαϊκές επιδοτήσεις και αποζημιώσεις για φυσικές καταστροφές. Πρόκειται για την υποστήριξη της μικρής καθυστερημένης παραγωγής σαν εργαλείο οικονομικής και πολιτικής μάχης ενός ιμπεριαλιστικού μονοπώλιου, εν προκειμένω των ρωσοκινέζων νεοαποικιοκρατών, κατά της σύγχρονης μεγάλης παραγωγής μιας υπό κατάκτηση χώρας.

Όμως και από άποψη των αντικειμενικών οικονομικών νόμων μια τέτοιου είδους κρατική υποστήριξη της πολύ μικρής παραγωγής δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική στον καπιταλισμό. «Γενικά η σύγκριση των ομοιογενών στοιχείων της ίδιας περιόδου για τη βιομηχανία και τη γεωργία μας δείχνει, σε συνθήκες ασύγκριτης καθυστέρησης της δεύτερης, μια εκπληκτική ομοιότητα των νόμων εξέλιξης, τη εκτόπιση της μικρής παραγωγής και στη βιομηχανία και στη γεωργία» (Λένιν, η ανάπτυξη των νόμων του καπιταλισμού στη γεωργία).

Η φασιστική γραμμή ψευτοΚΚΕ ενάντια στο αγροτικό προλεταριάτο

Αυτό όμως που αποτελεί το πιο βαθύ και αποκαλυπτικό χαρακτηριστικό για τους Κουτσούμπα-Μπούτα και που είναι το κριτήριο για την προοδευτικότητα τους είναι η απουσία αιτημάτων για τους εργάτες γης. Για την καταγραφή και ασφάλιση των 300000 περίπου εργατών γης, ελλήνων ή μεταναστών αυτοί δεν βρήκαν να πουν λέξη. «Το κύριο γνώρισμα και ο κύριος δείκτης του καπιταλισμού στη γεωργία είναι η μισθωτή εργασία» (Λένιν, στο ίδιο). Και αλλού: «όποιος ασπάζεται την ταξική προλεταριακή άποψη δεν μπορεί να αμφιβάλλει για την ορθότητα της θέσης που ψήφισαν το 1906 στο συνέδριο του Σοσιαλδημοκρατικού Εργατικού Κόμματος της Ρωσίας στη Στοκχόλμη οι μενσεβίκοι με πρωτοβουλία των μπολσεβίκων και που από τότε έχει μπει στο πρόγραμμα του ΣΔΕΚΡ. Η θέση αυτή λέει: Το κόμμα σε όλες τις περιπτώσεις και σε οποιαδήποτε στάδιο των αγροτικών μετασχηματισμών βάζει σαν καθήκον του να επιδιώκει σταθερά την ανεξάρτητη ταξική οργάνωση του αγροτικού προλεταριάτου, να του εξηγήει την ανειρηνευτή αντίθεση των συμφερόντων του με τα συμφέροντα της

αστικής τάξης του χωριού, να το προφυλάσσει από τον πειρασμό του συστήματος του μικρού νοικοκυριού, που όσο υπάρχει η αγροτική παραγωγή δεν θα είναι ποτέ σε θέση να εξαλείψει την αθλιότητα των μαζών και, τέλος, να υπογραμμίσει την ανάγκη της ολοκληρωτικής σοσιαλιστικής ανατροπής, σα μοναδικού μέσου για την εξάλειψη κάθε αθλιότητας και κάθε εκμετάλλευσης» (Λένιν, «Γράβντα», 7 Ιούλη 1917).

Το αγροτικό προλεταριάτο το ξεζουμίζουν βέβαια όσο μπορούν και οι μεσαίοι και οι μικροί καλλιεργητές που μισθώνουν εργάτες γης όπως και οι μισοαγρότες δημόσιοι υπάλληλοι και οι μικρογαιο-οκλήμονες ραντιέρηδες που αποτελούν την άμεση κοινωνική βάση του ψευτοΚΚΕ και τους οποίους αυτό ποτέ δεν καταγγέλλει. Όμως, οι πραγματικά μικροί και μεσαίοι αγρότες, στα πλαίσια της Συντονιστικής Επιτροπής Αγροτών βάζουν το αίτημα για ασφάλιση των 300.000 περίπου μεταναστών εργατών γης και τη νομιμοποίησή τους, δηλαδή βάζουν το ζήτημα να χτυπηθεί η μαύρη εργασία, σε αντίθεση με τους Μπούτα-Κουτσούμπα που δεν έχουν βάλει ποτέ τέτοιο αίτημα, κάτι που αποκαλύπτει τη μαύρη φασιστική και αντεργατική γραμμή του ψευτοΚΚΕ. Αυτό το θετικό δεν το ζητάνε βέβαια οι παραγωγικοί μικροί και μεσαίοι αγρότες από φιλεργατισμό αλλά γιατί αυτοί και μόνο αυτοί σαν επιχειρηματίες φάρμερ, δηλαδή κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, έχουν λόγο να δηλώσουν στα έξοδά τους τα μεροκάματα για να τα αφαιρέσουν από τα έξοδά τους και έτσι να μειώσουν τους φόρους και τις εισφορές τους αντίθετα με όσους συστηματικά και σχεδόν απόλυτα φοροδιαφεύγουν, είτε είναι ενοικιαστές γης, είτε μικροί και μεγαλύτεροι φάρμερ που δουλεύουν με μαύρα. Το καθεστώς των ρωσόδουλων με επικεφαλής τον ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ (που είναι η πολιτική, ιδεολογική μάνα και ο πραγματικός οργανωμένος «κινηματικός» στρατός του ΣΥΡΙΖΑ) θέλει τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις να δουλεύουν με μαύρα για να μπορεί να τις έχει στο χέρι και ταυτόχρονα να λειώνει από τον αθέμιτο ανταγωνισμό και κυρίως τους φόρους όλες εκείνες τις πιο σύγχρονες και πιο μεγάλης κλίμακας παραγωγικές μονάδες που πολύ δύσκολα μπορούν να φοροδιαφύγουν αν δεν έχουν την φορολογική, αστυνομική και δικαστική κάλυψη, δηλαδή την πολιτική κάλυψη του καθεστώτος (όπως την έχουν οι κρατικοί ανατολικοί ολιγάρχες). Η απόδειξη πια ότι αυτή η κυβέρνηση θέλει μια οικονομία με μαύρα είναι ότι έκανε τους φόρους των μικρομεσαίων παραγωγών και επαγγελματιών κάθε είδους εντελώς εξοντωτικούς και ταυτόχρονα φρόντισε πρακτικά να καταργήσει και το σύστημα των αποδείξεων και το σύστημα των ηλεκτρονικών αγορών για τον υπολογισμό του αφορολόγητου στους καταναλωτές.

Γιαυτό πρέπει ο λαός να υποστηρίξει αποφασιστικά τους αγρότες παραγωγούς ενάντια στα εξοντωτικά σαμποταριστικά μέτρα της κυβέρνησης. Όμως υποστήριξη δεν σημαίνει υποστήριξη του αντιδραστικού αντιπαραγωγικού αντιευρωπαϊκού πλαισίου το οποίο προβάλλουν οι κνίτες και το δίχως καμιά εσωτερική δημοκρατία καπέλο τους που λέγεται Πανελλαδικό συντονιστικό των μπλόκων.

Πρέπει οι επαγγελματίες μικροί και μεσαίοι αγρότες μέσα από συνελεύσεις βάσης και αγροτικών συλλόγων, με δημοκρατικά ζυμωμένες αποφάσεις να οργανώσουν παρατεταμένες κινητοποιήσεις. Αυτές για να είναι νικηφόρες 1) δεν πρέπει να ασκούν ομηρία στον υπόλοιπο πληθυσμό της χώρας, στις μετακινήσεις του και στην παραγωγή του, και 2) να τον ενημερώνουν όσο γίνεται πιο αναλυτικά για τα αιτήματα τους για να τον πάρουν μαζί τους ενάντια σε μια εγκληματική κυβέρνηση που ζει μόνο και μόνο γιατί την στηρίζει η ηγεσία μιας αντιπολίτευσης που λείει μόνο κούφια λόγια, και σαμποτάρει κάθε αληθινή λαϊκή κινητοποίηση ή στηρίζει μόνο εκείνες τις διασπαστικές και προβοκατόρικες κινητοποιήσεις του ψευτοΚΚΕ.

ΓΙΑΤΙ Ο ΚΟΤΖΙΑΣ ΠΑΘΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ “ΝΟΤΙΟ ΝΑΤΟ”

Σε δείπνο εργασίας που παράθεσε ο γ.γ. του ΝΑΤΟ, Γενς Στόλτενμπεργκ, στους ΥΠΕΞ στις Βρυξέλλες με θέμα τη γραμμή που πρέπει να ακολουθήσει η συμμαχία απέναντι στη Ρωσία (αρχές Δεκέμβρη) ο Κοτζιάς δεν έχασε ευκαιρία προκειμένου να υποστηρίξει τις ρωσικές θέσεις ώστε να αποδιοργανώσει τις άμυνες των χωρών της ανατολικής Ευρώπης απέναντι στη Μόσχα. Δυστυχώς για αυτές τις χώρες, εξαιτίας της γορουνοπεταισίας και της μυωπίας των ευρωπαίων μονοπωλιστών ηγετών, η άμυνα της ανατολικής Ευρώπης στηρίζεται σήμερα σχεδόν αποκλειστικά στο ηγεμονευόμενο στρατιωτικά και πολιτικά από τις ΗΠΑ ΝΑΤΟ.

Ο Κοτζιάς είπε ότι η Ρωσία είναι μια «αδύναμη δύναμη»: «Είναι δύναμη που διεκδικεί, αλλά είναι αδύναμη και δεν μπορεί να διεκδικήσει αυτό που θέλει. Και είναι μια αναθεωρητική δύναμη που θέλει να αλλάξει τις δομές του διεθνούς συστήματος αλλά δεν είναι σε θέση να το κάνει». Με άλλα λόγια, παρά την πελώρια διπλωματική ηγεμονική ισχύ της Ρωσίας, που αποδείχθηκε και στις αμερικάνικες εκλογές και στη δυτική πανωλεθρία στη Συρία και η οποία επιβεβαιώνεται σήμερα με τη στρατιωτική ισχύ του ρωσοκινεζικού άξονα, η ανερχόμενη υπερδύναμη κατά τον έλληνα ΥΠΕΞ εξακολουθεί να παραμένει «αδύναμη»!

«Στον Ψυχρό Πόλεμο, παρ’ όλη την αντιπαλότητα και διαπάλη των συστημάτων, η Σοβιετική Ένωση ήταν μέρος του Ελσίνκι, μιας αρχιτεκτονικής δομής ασφάλειας. Το κεντρικό ερώτημα σήμερα, όπως επισήμανε, είναι εάν θέλουμε να φτιάξουμε μία δομή ασφάλειας ενάντια στη Ρωσία ή μια κοινή δομή ασφάλειας της Ευρώπης με τη Ρωσία» (skai.gr, 7/12).

Δεν απειλεί την Ευρώπη καμία Ρωσία, λέει ο Κοτζιάς. Μπορεί να εξαπολύει ενεργειακό πόλεμο στην Ευρώπη, πόλεμο της πληροφορίας, να στηρίζει πα-

ντού ναζιφασιστικές πολιτικές δυνάμεις που κινδυνεύουν ιδιαίτερα να διαλύσουν και να καταπιούν την Ευρώπη, να βγάζει προέδρους αντίπαλης υπερδύναμης, όμως κύριοι θα πρέπει να συνεργαστούμε μαζί της για το καλό όλων. Μπορεί να διαμέλισε την Ουκρανία και να προσάρτησε ένα κομμάτι της, αλλά μη φοβάστε, δεν σκοπεύει να σας χτυπήσει. Μόνο κάτι Εσθονίες, Λετονίες, Λιθουανίες κινδυνεύουν από αυτήν· δε θα διαταράξουμε τώρα την ασφάλειά μας και τις σχέσεις μας με την αδύναμη αυτή δύναμη προκειμένου να σωθούν οι χώρες αυτές στις παρυφές του ευρωατλαντικού μας χώρου... «Δεν επιθυμούν να αλλάξουν τα σύνορα της Γαλλίας ή της Ισπανίας. Το εγγύς εξωτερικό τους όμως το θεωρούν προνομιακό πεδίο ελέγχου τους», σημείωσε. «Στη Δύση, αυτή η συμπεριφορά δημιουργεί διάσταση απόψεων ως προς την πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί έναντι της Ρωσίας, διότι αυτός που δεν βρίσκεται στο εγγύς εξωτερικό θεωρεί ότι είναι υπερβολικές οι ανησυχίες των χωρών» που βρίσκονται σ’ αυτή τη ζώνη (στο ίδιο).

Την ίδια στιγμή δηλαδή που τα ρωσικά τανκς επιχειρούν στα εδάφη της Ουκρανίας και απειλούν εντελώς άμεσα την

κυριαρχία και εδαφική ακεραιότητα των Βαλτικών χωρών και της Πολωνίας, η Αθήνα, μαζί με άλλες κυβερνήσεις, επικαλείται υπερβολική μέριμνα για την ενίσχυση του ανατολικού σκέλους του ΝΑΤΟ και προτάσσει την ανάγκη ενίσχυσης της νότιας πτέρυγας του ΝΑΤΟ προκειμένου να αντιμετωπίσει εντελώς δευτερεύοντα προβλήματα, που πάλι ωστόσο η ρωσική διπλωματία δημιούργησε ή υποδαύλιζε (προσφυγική κρίση, γενοκτονική τζιχάντ).

Όταν μιλάμε για Νότια πτέρυγα του ΝΑΤΟ εννοούμε αυτήν που σήμερα εκτελεί καθήκοντα καθαρά ιμπεριαλιστικής επιθετικής επεμβατικής πολιτικής σε βάρος του μουσουλμανικού τρίτου κόσμου και αντικειμενικά, όπως έχει αποδειχτεί υπέρ της Ρωσίας, σε Ιράκ, Αφγανιστάν και Λιβύη. Όλοι οι φίλοι της Ρωσίας στην Ευρώπη με πρώτους τους Έλληνες και τους Ιταλούς, θέλουν την ενίσχυση της πιο ιμπεριαλιστικής πλευράς της πολιτικής του ΝΑΤΟ για να εξουδετερώσουν τη μόνη πλευρά του ΝΑΤΟ -πλευρά υπό εξαφάνιση μετά την άνοδο του Τραμπ- που πέρα από την ιμπεριαλιστική της ιστορία αντικειμενικά σήμερα μπορούν να αξιοποιήσουν οι χώρες της ανατολικής Ευρώπης για να αντιμετωπίσουν την επαπειλούμενη ρωσική νεοχιλιετική κατοχή. Εννοείται ότι σύσσωμος ο φιλοποινιτικός πλέον αστικός πολιτικός κόσμος της Ελλάδας υποστηρίζει την ενίσχυση της νότιας επιθετικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ που για αυτό το λόγο της έχει άλλωστε αναθέσει το ρόλο του να φυλάει τα νερά του Αιγαίου από τους... πρόσφυγες, μια δουλειά δηλαδή που θα μπορούσαν και θα έπρεπε να κάνουν ελαφριά ταχύπλοα με συνοριακές διευρωπαϊκές δυνάμεις τύπου Φόρεξ.

Η Καθημερινή της 18/12 μας ενημερώνει ότι «στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ η Ελλάδα συμμετέχει σε προσπάθειες ενίσχυσης της νότιας πτέρυγας του ΝΑΤΟ, η οποία και σηκώνει το μεγάλο βάρος της προσφυγικής κρίσης, αλλά και των προκλήσεων ασφαλείας που έχουν αναδειχθεί, κυρίως στην Κεντρική και Ανατολική Μεσόγειο. Πριν από λίγες ημέρες, οι μόνιμοι αντιπρόσωποι του ΝΑΤΟ από την Ελλάδα, την Ιταλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία συναντήθηκαν στις Βρυξέλλες (με πρωτοβουλία του Ιταλού διπλωμάτη) προκειμένου να αναζητήσουν τους τρόπους με τους οποίους οι χώρες τους θα μπορούσαν να αναδείξουν τη στρατηγική σημασία του Νότου για το ΝΑΤΟ». Σύμφωνα με το δημοσίευμα: «Βασικός στόχος ενίσχυσης της νότιας πτέρυγας του ΝΑΤΟ είναι η εξισορρόπηση της στρατιωτικής υπερέκτασης των τελευταίων ετών στο ανατολικό σκέλος της Συμμαχίας. Τα τελευταία χρόνια έχει αποφασιστεί η ενίσχυση των Βαλτικών Χωρών και της Πολωνίας κατά τρόπο δυσανάλογο σε σύγκριση με τις υπόλοιπες περιοχές που καλύπτει η Βορειοατλαντική Συμμαχία».

Αυτή η πολιτική ατμόσφαιρα είναι η χαρά του κάθε κνήτη που υπηρετεί στη “βάρδια εξουσίας” του σοσιαλφασισμού. Έτσι, συντασσόμενο απόλυτα με τις δηλώσεις Τραμπ περί «παρωχημένου» χαρακτήρα του ΝΑΤΟ, το πιστό τσιράκι του ρωσικού ΥΠΕΞ, ο Ν. Κοτζιάς εργάζεται μέσα στο ΝΑΤΟ για να αποδυναμώσει και να παραλύσει εντελώς κάθε ρόλο του τελευταίου που είναι χρήσιμος στην άμυνα των μισοάσπλων χωρών της βόρειας ανατολικής Ευρώπης.

ΟΙ ΝΑΖΙΣΤΕΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 5

εισαγγελέα εφετών Ντογιάκου που στο πόρισμα του παρέπεμψε όλους τους βουλευτές της με την κατηγορία της συμμετοχής σε εγκληματική συμμορία, Γ) η νομιμοποίηση της συμμετοχής των υπόδικων χρυσαυγιστών στις συζητήσεις της Βουλής, με επιμονή της τότε προέδρου της Κωνσταντοπούλου και με την καθιέρωση ειδικού καθεστώτος για τη χορήγηση των αδειών, Δ) Η άρση των πιο αυστηρών περιοριστικών όρων όπως ο κατ’ οίκον περιορισμός για τους περισσότερους από τους υπόδικους ναζιστές μετά την αποφυλάκισή τους με αποφάσεις του Συμβουλίου Εφετών. Η άρση του συγκεκριμένου περιοριστικού όρου για το Λαγό έγινε το Σεπτέμβρη του 2015. Είχε προηγηθεί η τρίμηνη φυλάκισή του ακριβώς επειδή τον είχε παραβιάσει! Ε) Η συνεργασία σε κυβερνητικό επίπεδο με τους ναζιστές που εγκαινιάστηκε επί Κοτζιά στο συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής το Μάη του 2015 και κλιμακώθη-

κε με την πρόσφατη κοινή επίσκεψη Καμμένου-Κασιδιάρη στα νησιά.

Σα μαχητικός συνεταιρός μίας κυβέρνησης (αυτό έχει φανεί στις συνεδριάσεις της επιτροπής της Βουλής για τα ΜΜΕ) που έχει βάλει στόχο να φιμώσει τύπο και κανάλια που αντιστέκονται στο φαιο-“κόκκινο” φασισμό, η ΧΑ είναι φυσικό να ενθαρρύνεται από την κυβέρνηση να διατάζει συλλήψεις δημοσιογράφων. Αυτό το δρόμο τον άνοιξε άλλωστε απευθείας η φαιά πλευρά της φαιο-“κόκκινης” κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ο Καμμένος. Είναι πρόσφατες οι συλλήψεις δύο διευθυντικών στελεχών των «Παραπολιτικών» μετά από έφοδο αστυνομικών με πολιτικά στα γραφεία του ομίλου ύστερα από μήνυση του Καμμένου για συκοφαντική δυσφήμιση λόγω σχολίων για τις χειμερινές διακοπές του στην Αυστρία, και για υποστήριξη του 15χρονου γιου του στην ομάδα Ρούπα. Πριν λίγες μέρες επίσης συζητήθηκε η αγωγή

Καμμένου κατά του δημοσιογράφου Πετρούλακη επειδή κατάγγειλε τα ακροδεξιά χαρακτηριστικά της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε ένα άρθρο του στο Protagon το Μάρτη του 2015. Ο Καμμένος ζητούσε στην αρχή δύο εκατομμύρια ευρώ επειδή τον είπαν «ακροδεξιο» που τα κατέβασε τελικά στις εκατό χιλιάδες ευρώ. Το δρόμο είχε ανοίξει η αγωγή του ΥΠΕΞ Κοτζιά κατά της Athens Review of Books και του δημοσιογράφου Βασιλάκη επειδή τον είπαν συνεργάτη των σοσιαλφασιστικών καθεστώτων Χόνκερ-Γιαρουζέλσκι. Σε αντίθεση με τις άλλες δύο περιπτώσεις όπου υπήρξαν στοιχειώδεις καταγγελίες από τα κοινοβουλευτικά κόμματα, στην περίπτωση Βασιλάκη, υπήρξε πλήρης πολιτική απομόνωση γιατί χτύπησε ένα ευαίσθητο σημείο της καρδιάς του πολιτικού συστήματος, τον πυρήνα του φασιστικού του χαρακτήρα, το δουλικό του χαρακτήρα απέναντι στη φασιστική Ρωσία και την αποκάλυψη του ρατσιστικού τύπου αντιαμερικανι-

σμού του. Άλλωστε μέσα στην ίδια πολιτική απομόνωση κλείνει ύστερα από την κυβερνητική εντολή τραπεζικού στραγγαλισμού του, ο ΔΟΛ το εκδοτικό συγκρότημα που στάθηκε στο πλευρό του Βασιλάκη με αρθρογραφία στο Βήμα. Σήμερα ο ΔΟΛ δέχεται τη μεγάλη επίθεση του φασιστικού φαιο-«κόκκινου» μετώπου με διακομματική κάλυψη ακριβώς επειδή κατάγγειλε τη δουλικότητα του στη φασιστική Ρωσία του Πούτιν. Τώρα του επιβάλουν φίμωση με Συριζαϊκό αφεντικό, και την ίδια συνταγή ετοιμάζουν για το ΜΕΓΑ. Για το κλείσιμο του ΔΟΛ μέσω παράνομης πιστωτικής τραπεζικής ασφυξίας δεν διαμαρτυρήθηκε κανένα κόμμα της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης, ούτε βέβαια ο φιλοποινιτικός ψευτοφιλελεύθερος Μητσοτάκης.

Πρόκειται για μία χιονοστιβάδα που δεν θα σταματήσει αν δεν τη σταματήσει η αντίσταση των δημοκρατών. Επόμενη εφημερίδα στο κυβερνητικό στόχαστρο είναι το Πρώτο Θέμα που έχει αρθρογραφία

κατά της διαφθοράς των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και κατά του πούτινικού φασισμού. Ο Τσίπρας επιτέθηκε ονομαστικά εναντίον του στη Βουλή και ήδη η εφημερίδα προσφεύγει σε ευρωπαϊκά και διεθνή θεσμικά όργανα για την ελευθερία του τύπου στην Ελλάδα (<http://www.protothema.gr/greece/article/647085/oi-dimosiografoi-tou-protou-thematos-pros-tsipra-prosfeugoume-se-esiea-diethneis-enoseis-kai-ee-giatis-epitheseis-eis-varos-mas/>) και αυτή η προσφυγή πρέπει να υποστηριχτεί από κάθε δημοκράτη.

Η παρακρατική ναζιστική βία και τρομοκρατία δεν πρέπει να περάσει. Μόνο μέσα από την πάλη για να βγουν οι ναζιστές εκτός νόμου, και την καταγγελία των πολιτικών προστατών τους μέσα και έξω από το κράτος μπορεί να μπει ανάχωμα στην αλματώδη εφόρμησή τους στην κρατική εξουσία.

Η βρώμικη γραμμή Ομπάμα ηγεμονική μέσα στο αντι-Τραμπ μέτωπο

Η πολιτική ζωή και αντιπαράθεση στις ΗΠΑ για πρώτη φορά θυμίζει τόσο έντονα Ευρώπη. Για πρώτη φορά δηλαδή βλέπουμε τα βρώμικα πλασματικά δίπολα τα οποία έμαθε τόσο καλά να στήνει ο ρώσικος σοσιαλφασισμός στην ευρωπαϊκή ήπειρο από τη δεκαετία του '70 και ακόμη περισσότερο από τη δεκαετία του '90 να μορφοποιούνται με παραπλήσιο τρόπο και στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

Αυτό φάνηκε έντονα καθόλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, τόσο με τη μάχη εντός του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, με τον φασίστα Τραμπ να κασιχύνει των κλασικών συντηρητικών και συντηρητικών φιλελεύθερων αντιπάλων του, όσο και με την υποψηφιότητα Σάντερς και το νέο «αντιπλουτοκρατικό» ρεύμα εντός του Δημοκρατικού Κόμματος.

Τώρα που ο υποτακτικός του Πούτιν κατέλαβε εξ εφόδου το Λευκό Οίκο, διορίζοντας τον λευκό ρατσιστή – φασίστα Στιβ Μπάνον επικεφαλής Στρατηγικού Σχεδιασμού της αμερικανικής κυβέρνησης, αρκετή σημασία έχει να δούμε πώς διαμορφώνονται οι γραμμές μέσα στο αντικειμενικά αντι-Τραμπ, δηλαδή στο δυνατόν αντιφασιστικό - ή αλλιώς αντιφασιστικό ως προς τις διαθέσεις της βάσης του - μέτωπο μέσα στις ΗΠΑ. Εκεί η ρώσικη διπλωματική εισοδιστική γραμμή, που ποτέ δεν αφήνει ελεύθερο κανέναν από τους δύο βασικούς πόλους σε μια αντίθεση που η ίδια οξύνει ή δημιουργεί, έχει έτοιμη την κατάλληλη **διασπαστική του λαού και των δημοκρατών, δέθεν «αντι-Τραμπ» γραμμή.** Αυτή η ψευδής αντι-Τραμπ γραμμή από τη φύση της ενισχύει πολιτικά με προβοκατόρικο τρόπο τον Τραμπ στη λευκή φτωχή, πολιτικά καθυστερημένη μάζα που τον στήριξε στις εκλογές και διασπάει κάθε δυνατότητα άμεσης δημοκρατικής ανατροπής στην Αμερική, πριν ο Πούτιν αρχίσει την τελική επίθεση του στην Ευρώπη και στον πλανήτη, ξεκινώντας από τις χώρες της Βαλτικής.

Άτυποι αρχηγοί αυτής της βρώμικης «αντι-Τραμπ» γραμμής (στην ουσία συμπληρωματικής και υποβοηθητικής στον Τραμπ) είναι για τους μεν **πολιτικά φιλελεύθερους – δικαιωματιστές** του Δημοκρατικού Κόμματος και - κυρίως - τον **μαύρο πληθυσμό** ο τέως πρόεδρος Ομπάμα, για τη δε λευκή μορφωμένη αλλά μισοάνεργη και κακοπληρωμένη νεολαία με προοδευτικές διαθέσεις ο «σοσιαλιστής», στην πραγματικότητα τροτσκιστής γερο-σιαστής των Δημοκρατικών Σάντερς.

Η έμφαση της κριτικής μακριά από τον πυρήνα της πολιτικής Τραμπ

Ήδη από την προεκλογική περίοδο είχαμε εντοπίσει την εγκληματικά λαθεμένη γραμμή με την οποία τόσο οι Δημοκρατικοί των ΗΠΑ, όσο και οι Ευρωπαίοι (εμφανιζόμενοι ως ή πραγματικά) πολιτικά φιλελεύθεροι, δηλαδή βασικά οι χριστιανοδημοκράτες, οι φιλελεύθεροι και οι σοσιαλδημοκράτες, αντιμετώπιζαν τη ρητορική και το πρόγραμμα Τραμπ.

Ενώ ο πυρήνας, δηλαδή η δομική αλλαγή που έφερε ο Τραμπ σε σχέση και με τον πιο συντηρητικό κλασικό Ρεπουμπλικανό υποψήφιο ήταν η **ανοιχτή επίθεση του στη δημοκρατική ενότητα των ευρωπαϊκών λαών** (γραμμή υπέρ της διάλυσης της Ε.Ε.), η τάση του για **έναν αντιδραστικό αντιτροτσκισμό και ειδικά αντιμουσουλμανισμό και πάνω απ όλα η σκανδαλωδώς φιλοπυτινική γραμμή του στην εξωτερική πολιτική** (αφήνει ανοικτό να μην υπερασπιστεί χώρα – μέλος του ΝΑΤΟ σε περίπτωση ρωσικής εισβολής, στο όνομα της γραμμής «Πρώτα η Αμερική»), οι διάφοροι ρωσόδουλοι ή υφιστάσιμοι ρωσόφιλοι τύπου Ομπάμα, Κλίντον, Μέρκελ, Ολάντ, Ρέντσι, Κάμερον και Σία τον χτυπούσαν

αποκλειστικά για τις – πράγματι κτηνώδεις – πλευρές του κυρίως σε ζητήματα μετανάστευσης, κύρους των γυναικών, πολιτικής ή για τα ζητήματα του περιβάλλοντος.

Τα παραπάνω όμως δεν είναι ούτε θα είναι ποτέ ο πυρήνας της πολιτικής Τραμπ. Αυτά όλα ο Τραμπ τα χρησιμοποιεί για να «πολώνει» και να φανατίζει, να «ριζοσπαστικοποιεί» προς τα δεξιά τη λευκή, συντηρητική θρησκευόμενη μάζα που ακολουθεί παραδοσιακά το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, να τη φέρνει σε αντιπαράθεση με τη δημοκρατική, πολυεθνική Αμερική των δικαιωμάτων και της ανεκτικότητας των εθνοτήτων και των θρησκευτικών πεποιθήσεων, δημιουργώντας εμφύλιο ρήγμα μέσα στις ΗΠΑ προς χάριν των Ρώσων σοσιαλιμπεριαλιστών στους οποίους χρωστάει την πολιτική του εξουσία και στους οποίους, όπως όλα δείχνουν, έχει υποτάξει την πολιτική του. Ο Τραμπ δεν χολοσκάει ιδιαίτερα για την απαγόρευση των εκτρώσεων, ούτε ιδιαίτερα συντηρητικός ήταν ποτέ σε ζητήματα ατομικών ηθών (πράγμα που είχε επισημανθεί και ως ντεζαβαντάζ του κατά την προεκλογική εκστρατεία εντός των Ρεπουμπλικανών). Στέλνει όμως τον θρησκόληπτο αντιπρόεδρό του, Μάικ Πενς, να μιλήσει στην ετήσια Πορεία υπέρ της Ζωής (κατά των εκτρώσεων), ώστε **αύριο όλη αυτή η συντηρητική μάζα να τον ακολουθήσει και σε όλες τις διεθνείς, φιλορωσικές, αντιευρωπαϊκές βρωμιές του και να τον χειροκροτά,** ακόμη και αν η πολιτική αυτή φέρνει καταστροφή για τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα κι αυτού του ίδιου του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Αυτά δηλαδή για τα οποία κυρίως χτυπούν τον Τραμπ οι Αμερικανοί και Ευρωπαίοι πολιτικά φιλελεύθεροι είναι όχι η βαθύτερη ουσία της γραμμής του, αλλά εκείνο το κομμάτι της που αυτός το χρησιμοποιεί για να κερδίζει οπαδούς μέσα σε κάθε καθυστέρηση, ώστε να εφαρμόζει στα διεθνή ζητήματα την υπόλοιπη, καταστροφική για τον πλανήτη γραμμή του, που είναι το επίκεντρο και ο άξονας της πολιτικής του, η πραγματική εκδήλωση της στρατηγικής φυσιογνωμίας του.

Ο καίριος ρόλος υπέρ Τραμπ της αντιπολιτευτικής πλατφόρμας Ομπάμα

Μέσα λοιπόν στο αντικειμενικά δημοκρατικό αντι-Τραμπ ρεύμα, μοιραία εμφανίζονται και θα εμφανίζονται δύο γραμμές. Η μία, η πλατιά και γνήσια δημοκρατική είναι- και αντικειμενικά στο μέλλον θα είναι- όλο και περισσότερο- η εξής: **όλοι μαζί, άσχετα από τις διαφορές μας, να απομονώσουμε πολιτικά τον φασίστα, τραμπούκο, φιμωτή του Τύπου και φίλο κάθε φασισμού και δικτατορίας στον πλανήτη Τραμπ, καθώς και το επιτελείο – σκυλολόι του με επικεφαλής τον ρατσιστή Μπάνον.** Σ' αυτό το μέτωπο χωράνε φυσικά όλοι οι Δημοκρατικοί, αλλά χωράει και το ρεύμα ΜακΚέιν – Γκράχαμ – Ρούμπιο των Ρεπουμπλικανών, δηλαδή **και η πιο δημοκρατική πλευρά του συντηρητικού κόσμου** των ΗΠΑ. Σε ένα τέτοιο μέτωπο, το ζήτημα π.χ. του περιβάλλοντος ή οι υπάρχουσες ακόμα πλευρές φυλετικής προκατάληψης και διακρίσεων κατά του έγχρωμου πληθυσμού, ή και τα ζητήματα της γυναικείας καταπίεσης δεν πρέπει να βρίσκονται στο

επίκεντρο και να αποτελούν το κεντρικό σύνθημα, τον κύριο ενοποιητικό παράγοντα του αντιφασιστικού μετώπου. Τα αντιφασιστικά μέτωπα στήνονται στη βάση της μίνιμουμ πλατφόρμας για την υπερασπίση των δημοκρατικών ελευθεριών και της ειρήνης και τα διάφορα ρεύματα εντός τους ξεχωρίζουν και αναδεικνύονται από το πόσο σκληρά και αταλάντευτα παλεύουν ενάντια στον κύριο εχθρό του μετώπου, εν προκειμένω στην πολιτική και ιδεολογία της προεδρίας Τραμπ.

Η γραμμή Ομπάμα μέσω του Women's First, που ήταν το κίνημα που διοργάνωσε τις μεγάλες διαδηλώσεις, κυρίως στις δύο ακτές, αμέσως μετά την ανάληψη της προεδρίας από τον Τραμπ, με αφορμή τη σεξιστική ρητορεία του **βιαστή - στη νοοτροπία - και τραμπούκου νέου προέδρου,** είναι το ακριβώς αντίθετο αυτής της γραμμής: **είναι στην κύρια πλευρά της μια γραμμή αντιρεπουμπλικανικού, «αντι-συντηρητικού» μετώπου,** σαν ο Τραμπ να είναι π.χ. μια νέα έκδοση του Μπους ή του Ρίγκαν. Είναι στην ουσία, με τις αναγκαίες τροποποιήσεις λόγω Αμερικής, μια μορφή των «αντιδεξιών» και «αντινεοφιλελεύθερων» μετώπων στα οποία μας έχει μάθει στην Ελλάδα και στην Ευρώπη ο «**φιλελεύθερου, ας πούμε συριζέικου και όχι ανοιχτά κνίτικου τύπου σοσιαλφασισμός (δες τη μίνιμουμ πλατφόρμα του μετώπου, που είναι ακριβώς σε αυτή την κατεύθυνση, χωρίς ειδικές αιχμές για το φασισμό, αντιευρωπαϊσμό και φιλορωσισμό του Τραμπ** (<https://www.womensmarch.com/principles>). Αυτά τα μέτωπα είναι χρήσιμα στη ρώσικη διπλωματία, μέχρις ότου βέβαια η κλασική, δυτικού τύπου φιλελεύθερη Δεξιά να αντικατασταθεί από τη φασιστική Ακροδεξιά, που η ρώσικη διπλωματία και οι φίλοι της σε κάθε χώρα όχι μόνο την προτιμάνε, αλλά και την αναδεικνύουν σαν πατριωτική.

Ακόμη περισσότερο, θυμίζει τα «αντιφασιστικά μέτωπα» στη χώρα μας το πρώτο διάστημα της εισόδου των ναζιστών της «Χρυσής Αυγής» στη Βουλή, όπου οι συριζέικες και τροτσκιστικές δυνάμεις διοργάνωναν τάχα «αντιφασιστικές εκδηλώσεις», με κύρια συνθηματολογία σχετική με τα μνημόνια, τους μισθούς, την ΕΕ κλπ. Αυτή η γραμμή έκανε δύο εγκλήματα: απέκλειε από το αντιφασιστικό μέτωπο το τμήμα της δημοκρατικής μάζας που, για τους δικούς της λόγους, επέλεγε να υπερασπίζει την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας και να ακολουθεί για αυτό τα κάπως ευρωπαϊόφιλα, «μνημονιακά» κόμματα, ενώ ταυτόχρονα ήταν καρμπόν η γραμμή της Χρυσής Αυγής για την κρίση (μνημόνια, τοκογλυφία, ευρω-χούντα κλπ.), **οπότε δικαίωμα αντί να απομονώνεις τους ναζιστές.** Δεν είναι λοιπόν να απορεί κανείς που αυτή η προβοκατόρική, διόλου αντιφασιστική γραμμή δεν πέτυχε ποτέ να συσπειρώσει μια πλατιά, ευαίσθητη αντιναζιστική μάζα και να τσακίσει μια κι έξω τη ναζιστική συμμορία της Χ.Α.

Προβοκατόρική βία και δεξιός αντιρατσισμός στην υπηρεσία Τραμπ

Για να επιστρέψουμε όμως στις ΗΠΑ, η βρώμικη γραμμή του ομπαμικού «αντι-Τραμπ» κινήματος έχει αρχίσει να φαίνεται από διάφορα περιστατικά, από την πρώτη κιόλας στιγμή της ορκωμοσίας του νέου προέδρου. Για πρώτη φορά έκανε τη μαζική εμφάνισή του σε περίοπτη διεθνή θέαση στην Ουάσινγκτον **το ρεύμα των σπασιματιών ψευτοαναρχικών,** το οποίο άρχισε να κατεβάζει βιτρίνες, με τους ομπαμικούς διοργανωτές του αντι-Τραμπ συλλαλητηρίου να δηλώνουν, ακριβώς όπως οι συριζαίοι προπάτορές

τους στην Ελλάδα, ότι αφενός δεν γνωρίζουν ποιοι είναι οι σπασιματίες, αφετέρου - και το κυριότερο - δεν τους καταδικάζουν αποφασιστικά, εντάσσοντάς τους αντικειμενικά στο πλαίσιο προφανώς της «κοινης οργής» κατά Τραμπ. Αυτοί οι σπασιματίες προσφέρουν όσο κανείς άλλος τις πιο πλατειές πολιτικά καθυστερημένες μάζες των ΗΠΑ, στον αρχηγό της «τάξης και της ασφάλειας» Τραμπ και για αυτό είναι το πρώτο καθήκον ενός αντιφασίστα δημοκράτη να τους καταγγείλει.

Από την άλλη μέσα σε κείμενα του κινήματος των γυναικών κατά Τραμπ, σαν απάντηση στο λευκό ρατσισμό που χρησιμοποιεί ως όχημα πόλωσης ο Τραμπ, εμφανίζεται ένας **νέος, δεξιού τύπου μαύρος αντιρατσισμός** της «ιστορικής εκδίκησης των μαύρων για την καταπίεση που υπέστησαν επί αιώνες», ο οποίος βλέπει ως μη αγωνιστικά ισότιμους τους πολιτικά δημοκράτες και αντιρατσιστές λευκούς, που πρέπει «να κάτσουν στο πίσω κάθισμα του κινήματος», γιατί δεν καταπίεστηκαν ποτέ όπως οι μαύροι, ενώ σε μεγάλο βαθμό δικαιολογεί και όλο το μαύρο εγκληματικό λούμπεν, ως αποτέλεσμα - θύμα των φυλετικών διακρίσεων.

Η συγκεκριμένη γραμμή φάνηκε καθαρά στο δημοκρατικό, αντιτραμπικό Τύπο (βλ. σχετικό άρθρο στους New York Times https://www.nytimes.com/2017/01/09/us/womens-march-on-washington-opens-contentious-dialogues-about-race.html?_r=0), και έγινε θέμα καθώς αποξένωσε λευκές δημοκράτισσες που είχαν τη διάθεση να κινηθούν και να οργανωθούν κατά του Τραμπ και άνοιξε εσωτερικό μέτωπο στο δημοκρατικό ρεύμα. Ξαφνικά δηλαδή, μπήκαν από το πουθενά ζητήματα αντιθέσεων μεταξύ λευκών και μειονοτικών γυναικών, με τη δικαιολογία ότι οι λευκές γυναίκες, σε πολλές περιπτώσεις, λόγω ταξικής θέσης, παίζουν ρόλο καταπιεστή έναντι των «έγχρωμων γυναικών (οικιακών βοηθών κλπ.)». Πρόκειται για ζήτημα το οποίο ασφαλώς υπάρχει, στο πλαίσιο των γενικών ταξικών αντιθέσεων, αλλά που είναι εντελώς άσχετο και μάλιστα δι-ασπαστικό να τίθεται έστω και δευτερευόντως στο πλαίσιο του αντιΤραμπ δημοκρατικού κινήματος.

Αυτήν ακριβώς τη φαινομενικά σχεταρσική αλλά στην ουσία δεξιά αντιρατσιστική γραμμή - που τα τελευταία δύο χρόνια επέτρεψε την εμφάνιση ακόμα και μιας ανάστροφης μαύρης αντιλευκής ρατσιστικής γραμμής - τη διευκόλυνε να δουλέψει με εξαιρετικά λεπτό και «φιλελεύθερο» τρόπο τη δεύτερη τετραετία ο Ομπάμα μέσα στο κίνημα «οι ζωές των μαύρων μετράνε» (Black Lives Matter), το οποίο στρεφόταν ενάντια στην αστυνομική μεγαλύτερη βία κατά των μαύρων. Ο υπερτονισμός αυτής της αντίθεσης από έναν μαύρο πρόεδρο σχεδόν σαν της πιο οξυμμένης κοινωνικής αντίθεσης μέσα στις ΗΠΑ, δίχως ένα ταυτόχρονο πειστικό πολιτικό χτύπημα στο εγκληματικό λούμπεν των μαύρων γκέτο που οι αντιθέσεις του με την αστυνομία δεν έχουν τίποτα το λαϊκό ταξικό, επέτρεψε στους Τραμπ και Μπάνον να υποδαυλίσουν και να αναβιώσουν το αληθινά επικίνδυνο μισοκοιμισμένο τέρας των ΗΠΑ: το λευκό ρατσισμό. Αυτή η αναβίωση ενός τάχα φυλετικού κινδύνου για τους λευκούς που τάχα προέρχεται από τους μαύρους και γενικά από τους εγχρώμους πολίτες και τους νότιους μετανάστες των ΗΠΑ, χάρισε στον Τραμπ, μαζί με τη δημαγωγία του για θέσεις δουλειάς από το βιομηχανικό προστατευτισμό, ένα μεγάλο μέρος της λευκής πολιτικά καθυστερημένης φτωχολογιάς.

Αντί δηλαδή να ενώνει τον πολιτικά δη-

μοκράτη λευκό με τον επίσης δημοκράτη μαύρο και λατίνο ενάντια στο λευκό ρατσισμό του Μπάμπι το ρεύμα Ομπάμα μέσα στο δημοκρατικό κίνημα, **στέλνει στον ρωσοφασίστα Τραμπ μια κρίσιμη λευκή μάζα**, που αυτός την έχει ανάγκη για να εφαρμόσει τη φιλορώσικη, φασιστική πολιτική του στα διεθνή ζητήματα. Η ηγεμονία του Ομπάμα στο γυναικείο αντιΤραμπ κίνημα αποδεικνύεται από ότι μία από τις τέσσερις συν-προέδρους του Women's March, αλλά ουσιαστικά η μόνη που προβάλλεται στην επίσημη ιστοσελίδα του κινήματος, είναι η Ταμπίκα Μάλורי, εκλεκτή της ανώτερης συμβούλου (senior advisor) του Ομπάμα σε όλη τη διάρκεια της επί οκτώ χρόνια προεδρίας του, **Βάλερι Τζάρετ. Η τελευταία είχε επιτελικό ρόλο στο Λευκό Οίκο, ήταν η στενή και εξ απορρήτων σύμβουλος του Ομπάμα**, προωθήτρια του από την εποχή που ήταν άγνωστος πολιτευτής στο Ιλινόις και πρόσωπο με στενούς οικογενειακούς δεσμούς με το ρεβιζιονιστικό, σοσιαλφασιστικό «Κ»Κ ΗΠΑ της μετά το 20ό Συνέδριο του ΚΚΣΕ εποχής.

Η εντελώς ομπαιμική Τζάρετ λοιπόν, χαρακτήρισε την Μάλורי «ηγέτιδα του μέλλοντος», στην επίσημη ιστοσελίδα του κινήματος χρίζοντας την αρχηγό ενός υποτιθέμενου αυθόρμητου κινήματος βάσης και πολιτικής ανυπακοής (<https://cowomensmarch.org/about/>). Είναι προφανές ότι αυτό το κίνημα έχει στη βάση του έντονη αυθόρμητη οργή για τον σεξιστή – ρατσιστή – τραμπουκό νέο πρόεδρο, αλλά είναι επίσης σαφές ότι, όταν την ηγεσία του αναλαμβάνει μία έμπιστη ενός Ομπάμα που ετοίμασε κατάλληλα το έδαφος για τον Τραμπ*, η γραμμή και η καθοδήγηση βρίσκεται ακριβώς στα χέρια δυνάμεων που θέλουν η αντι-Τραμπ γραμμή να μην πετύχει και να μην ενοποιήσει τον αμερικάνικο λαό, αλλά να τον διχάσει, να απογοητεύσει το δημοκρατικό κίνημα και να εξυπηρετήσει τελικά ξένα, φασιστικά συμφέροντα (για μας ξεκάθαρα εκείνα του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού). Άλλωστε, η Μάλורי, στον παραπάνω ιστότοπο, δεν κρύβει ότι εργάστηκε «σε στενή συνεργασία με την κυβέρνηση Ομπάμα» σε διάφορα ζητήματα στο επίπεδο της λεγόμενης «κοινωνίας των πολιτών». Δεν πρόκειται δηλαδή για μια λαϊκή ηγέτιδα, αλλά για ένα στέλεχος της γραφειοκρατίας Ομπάμα, που ελέγχει σήμερα ασφυκτικά τη γραμμή του κινήματος ενάντια στον Τραμπ, ακριβώς για να υπονομεύει τη βαθιά δημοκρατική αιχμή του.

Ο ρόλος της «αντικαπιταλιστικής» γραμμής Σάντερς

Μέσα στο βρώμικο «αντι-Τραμπ» ρεύμα που στήνει ο Ομπάμα με άξονα το Women First, σαν εμφανικά «αριστερή – αντιπλουτοκρατική» συνιστώσα υπάρχει και το ρεύμα του εμφανιζόμενου ως ριζοσπά-

στη σοσιαλδημοκράτη Σάντερς, ο οποίος έγινε γνωστός από την «αντικαπιταλιστική» του καμπάνια για το χρίσμα του Δημοκρατικού Κόμματος.

Αυτός ο τύπος, του οποίου ο κρατικίσκος, αντιχρηματιστηριακός «αντικαπιταλισμός» είναι εντελώς κούφιος, δημαγωγικός και παραπλήσιος με εκείνον του Τραμπ, δηλαδή σοσιαλφασιστικός, δεν εμφανίζεται κυρίως ως επικριτής του Τραμπ στα ζητήματα δημοκρατικών δικαιωμάτων, μολονότι πετάει και σ' αυτά καμιά λεξούλα καταδίκης για να βρίσκεται μέσα στο δημοκρατικό ρεύμα, ούτε ακόμα περισσότερο για την αγάπη του στο φασίστα Πούτιν. Η δική του «συνεισφορά» στο αντι-Τραμπ μέτωπο είναι να κατηγορεί τον Τραμπ περίπου ως «νεοφιλελεύθερο», ως **όργανο της πλουτοκρατίας**, αλλά και να τον επαινεί όταν ο τελευταίος κάνει τις επίσης κούφιες, δημαγωγικές δηλώσεις του υπέρ των «φτωχών και παραπεταμένων».

Σχολιάζοντας την εναρκτήρια ομιλία της προεδρίας Τραμπ, λίγα λεπτά μετά την ορκωμοσία, ο Σάντερς δεν βρήκε κουβέντα για το δημαγωγικό, εθνικιστικό, κυνικό λόγο του Πούτιν – Τραμπ, αλλά δήλωσε ότι διασκέδασε με το γεγονός ότι διάφοροι καπιταλιστές – μεγιστάνες που ήταν παρόντες στην ορκωμοσία άκουγαν λόγια υπέρ της φτωχολογίας από το στόμα του Τραμπ και ένωσαν άβολα. Από δω και στο εξής, ο ρόλος του Σάντερς θα είναι ο εξής: θα κατακρίνει όλα όσα θα κάνει ο Τραμπ στο οικονομικό σκέλος, που θα τα κάνει για να εξευμενίσει το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα ή να έχει τη στήριξη της άνεργης εργατικής τάξης ή έστω την ανοχή της, αλλά **δε θα βγάζει άχνα για το πούλημα των Βαλτικών χωρών ή της Πολωνίας στην Ρωσία, καθώς όποιος θα φωνάζει γι' αυτά, θα είναι «γεράκι», φιλοπόλεμος, αντιεπιρηνιστής κλπ.** Εκεί θα ενώνονται οι γραμμές Ομπάμα και Σάντερς. Ο Τραμπ, γι' αυτούς, θα είναι «κακός» ως οικονομικά φιλελεύθερος ή και ως δεξιός υπερσυντηρητικός σε ζητήματα δικαιωμάτων, μειονοτήτων, γυναικών, αλλά **θα είναι «καλός» όταν θα πουλάει τον πλανήτη στον Πούτιν, στο όνομα του «Η Αμερική πάνω απ' όλα» και της υποτιθέμενης «εθνικής αναδιπλώσης – ως κοιτάμε τα του οίκου μας».** Όπως έκαναν όλοι οι δήθεν ουδετερόφιλοι φασίστες στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η κοινή γραμμή Τραμπ – Ομπάμα – Σάντερς υπέρ της Ρωσίας θα είναι γεμάτη δήθεν πατριωτισμό για τον πρώτο και τρυφερό ανθρωπισμό και απέχθεια για τον πόλεμο και τα δεινά του για τους άλλους δύο. Είναι εντελώς χαρακτηριστική ότι η ουσία των «Καθοδηγητικών Αρχών» της Πορείας Γυναικών του Ομπάμα είναι η καταδίκη κάθε βίας ακόμα και εκείνης που προβάλλει το θύμα απέναντι στο θύτη. Ρητά η 3η Αρχή της πλατφόρμας αυτής διακηρύσσει: «Να

επιτίθεται στις δυνάμεις του κακού αλλά όχι στα πρόσωπα που κάνουν το κακό», ενώ η 4η Αρχή απαιτεί: «Να υφίστασαι τα βάσανα χωρίς να τα ανταποδίδεις».

Πρόκειται κυριολεκτικά για κάλεσμα υποταγής του δημοκρατικού μετώπου στο φασισμό ο οποίος σήμερα είναι σε διεθνή ανάπτυξη και επίθεση.

Όπως δηλαδή σημειώναμε και στο άρθρο μας για τη νίκη Τραμπ, ετοιμάζεται σκηνικό εμφυλίου και διάσπασης στο εσωτερικό των ΗΠΑ πάνω σε λάθος ή εν πάση περιπτώσει σε δευτερεύοντα ζητήματα, με τα δύο αλληλομισούμενα στρατόπεδα να ενώνονται την κρίσιμη στιγμή και από διαφορετικές αφετηρίες μόνο σε ένα πράγμα: στην παράδοση του πλανήτη και ειδικά της Ευρώπης στο ρωσοκινέζικο άξονα, στο όνομα είτε του εθνικού απομονωτισμού (Τραμπ) είτε του πασιφισμού και της ανάγκης να μη χυθεί αμερικανικό αίμα (Ομπάμα – Σάντερς).

ΚΕΕΡΦΑ: «Ομπαιμικοί» τροτσκιστές υπέρ φασιστικής Κίνας

Τη φύση της ηγεσίας (και όχι απαραίτητα του μεγαλύτερου μέρους της βάσης) του Women's March, το οποίο έλαβε διεθνή χαρακτήρα, με διαδηλώσεις σε μεγάλες δυτικές πρωτεύουσες και πόλεις, έδειξε και η ελληνική εκδοχή του, την οποία ανέλαβε να διεκπεραιώσει μια έμπειρη σοσιαλφασιστική δύναμη, οι τροτσκιστές του ΣΕΚ, ντυμένοι με τη μετωπική τους φορεσιά, ΚΕΕΡΦΑ (Κίνηση ενάντια στον Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή).

Αυτοί, μολονότι αποτελούν τμήμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μαζί με το εντελώς κνίκικο ΝΑΡ, παίρνουν σε όλα τα διεθνή ζητήματα μια θέση «δύο βήματα αριστερότερα», στην ουσία πιο κοντά στους φιλελεύθερους, ακριβώς για να υπονομεύουν τον ενδιάμεσο χώρο και τους ταλαντευόμενους. Στη Συρία, π.χ., ενώ όλο το κνίκικο απαρτά στήριζε με τα μπουκιά Άσαντ, εκείνοι έβγαζαν για χρόνια «οπαδοί της συριακής εξέγερσης», αλλά ελάχιστα κατήγγειλαν τον Πούτιν για τη σφαγή της στο Χαλέπι. Στη δε Ουκρανία, ενώ όλο το σκυλόλοι ΛΑΕ – ΝΑΡ λιγωμένο τρέχει πίσω από τη ρώσικη θέση για τις «ηρωικές» φασιστικές «λαϊκές δημοκρατίες του Ντονέτσκ και του Λουγκάνσκ» που έχει στήσει ο Πούτιν στην ανατολική Ουκρανία, οι ΣΕΚίτες – ΚΕΕΡΦΑδες στέκονται στη θέση του ευρωπαϊκού τροτσκισμού «ούτε Κίεβο – ούτε Μόσχα» (που τελικά σημαίνει Μόσχα). Δεν υπήρχε λοιπόν καλύτερος εργολάβος από την ΚΕΕΡΦΑ για να ενώσει το κούφιο, προβοκατόρικο ομπαιμικό «αντιρεπουμπλικανικό» κίνημα με τον ελληνικό δεξιό «αντικαπιταλισμό», μαζεύοντας και κανέναν ξέμπαρκο δημοκράτη που μισεί τον Τραμπ, αλλά δεν καταλαβαίνει βαθιά τις πάλες γραμμών.

Καλώντας λοιπόν στην αντιΤραμπ διαδήλωση, οι της ΚΕΕΡΦΑ έβαλαν στην πλατφόρμα και την... υπεράσπιση της φασιστικής Κίνας, την οποία ο Τραμπ εντελώς ψεύτικα έχει ανακηρύξει ως «εχθρό», κυρίως για να εκφράσει την ανοιχτή αγάπη του προς τη Ρωσία δίχως να ανησυχήσουν οι λαοί της Δύσης για τη δύναμη της συμμαχίας Ρωσίας-Κίνας (<http://www.efsyn.gr/arthro/kalesma-tis-keerfa-se-diadiloseis-kata-toy-tramp>). Το πόσο «αντικινέζος» είναι ο Τραμπ φάνηκε φυσικά την πρώτη ημέρα της προεδρίας του, όταν απόσυρε τις ΗΠΑ από την εντελώς αντικινεζική Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου των Χωρών του Ειρηνικού (TPP), η οποία έφερνε τις ΗΠΑ σε μέτωπο συμμαχίας με τις δημοκρατικές, τριτοκοσμικές χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας που απειλούνται από την Κίνα.

Οι ΣΕΚίτες δηλαδή, που καμώνονταν και τους υπερασπιστές της Τιεν Αν Μεν, σηκώνουν ως λάβαρο απέναντι στον φασίστα, στην ουσία φιλορώσο και φιλοκινέζο Τραμπ, την κτηνώδη, αντεργατική δικτατορία των Κινέζων μονοπωλιστών, αστών νέου τύπου, που δολοφονούν εργάτες και δημοκράτες στο σωρό! Ενάντια δηλαδή στον ψεύτικο «αντικινέζο» Τραμπ υψώνουν τον ακόμη χειρότερο, αληθινό φιλοκινέζο και φιλορώσο Τραμπ, φίλο κάθε δικτάτορα και βασιανιστή του πλανήτη, όπως δεν έχει διστάσει να διακηρύξει, στο όνομα τάχα του «Πρώτα η Αμερική και δεν μας πολυνοιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και άλλες φιλελεύθερες ευαισθησίες»...

Με τέτοιους «δημοκράτες» και «αντικαπιταλιστές» εχθρούς, στην πραγματικότητα βαστάζους, από τον Ομπάμα μέχρι την ΚΕΕΡΦΑ, ο φασίστα Τραμπ μόνο ανήσυχος δε θα νιώθει, διεκπεραιώνοντας τη δουλειά του Κρεμλίνου...

*Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι είναι ο Ομπάμα που καλλιέργησε στον αμερικάνικο λαό την ψευδαίσθηση, ως την προσάρτηση της Κριμαίας, ότι η Ρωσία του Πούτιν ήταν γενικά ένας εταίρος των ΗΠΑ, ότι ο ίδιος μετά την προσάρτηση της Κριμαίας αρνήθηκε να εξοπλίσει την Ουκρανία για να μην προκληθεί τάχα η Ρωσία, ότι επίσης για να μην προκληθεί η Ρωσία-αεισβολέας παρέδωσε τη συριακή δημοκρατική αντιπολίτευση στο μαχαίρι της, και το χειρότερο ότι είναι αυτός που παρά τις επανειλημμένες εκκλήσεις από δημοκρατικούς βουλευτές αρνήθηκε να διατάξει πριν τις εκλογές ανεξάρτητη έρευνα του Κογκρέσου για την ανάμειξη της Ρωσίας στην εκλογή Τραμπ και να κάνει αυτή την ανάμειξη πρώτης γραμμής πολιτικό ζήτημα. Αυτή η δήθεν παράλειψη του Ομπάμα έφερε τον Τραμπ στην κυβέρνηση.

Σ Ὁ Ἀόέόόέές ἘῶἈἸί ζός ἰ Ἀ ὄς ὀϊ ἘἸἈἸς ὄς ὀ ΑἸ ὀέῖἸ ἘέῶἈῶός ὀέἸ ὕἸ ἰ ὀἸ ὀἸ “ἈςἸ Ἀ” ἘἈέ “ὉἈ Ἰ ἈἈ”

Συνέχεια από τη σελ. 4

σιστικών συμφερόντων.

Απέναντι σε αυτή τη λαίλαπα, έχουν αρχίσει να σημειώνονται όλο και περισσότερες αντιστάσεις, όπως δείχνει και το κάλεσμα της επίσης αντικυβερνητικής εφημερίδας «Πρώτο Θέμα» για πλατιά καταγγελία των κυ-

βερνητικών πρακτικών ενάντια στην ελευθεροτυπία σε εσωτερικό και διεθνές επίπεδο.

Ήδη το κλείσιμο των δύο εφημερίδων καταγγέλθηκε από τον ευρωπαϊκό Επίτροπο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, Μουίζνι-εκς που δήλωσε ότι αποτελεί σοβαρή απειλή για την ελευθερία του τύπου στην Ελλάδα.

Ο εκφασισμός της χώρας κατά τα πούτινικά πρότυπα από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τη σύμπραξη της αντιπολίτευσης θα συναντάει όλο και περισσότερες αντιστάσεις. Όσο σε κάθε βήμα της θα ξεφυτρώνουν και θα ισχυροποιούνται εγκάθετοι του Πούτιν, όπως ο Σαββίδης, σύντομα θα αποκαλυφθεί τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξω-

τερικό ότι όλα τα εγκλήματα της κατά του λαού και της χώρας δεν γίνονται σε εντεταλμένη τάχα υπηρεσία των ευρωπαϊκών δανειστών και υπέρ των μνημονίων τους αλλά για τη μετατροπή της

χώρας σε αποικία του ρωσοκινέζικου φασιστικού άξονα στην υπηρεσία του οποίου βρίσκεται σύσσωμο το πολιτικό σύστημα στη χώρα.

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

www.oakke.gr

e-mail: info@oakke.gr

Σώρρας: Ένα χρήσιμο πολιτικό εργαλείο στην υπηρεσία του φαιο-«κόκκινου» μετώπου

Το λεγόμενο «φαινόμενο Σώρρα» μπόρεσε και έγινε φαινόμενο σε μία Ελλάδα που εξαχρειώνεται πολιτικά και φασιστικοποιείται ραγδαία. Σε οποιαδήποτε άλλη στοιχειωδώς κυρίαρχη και δημοκρατική χώρα, ο πρωταγωνιστής του θα είχε διωχθεί, δικαστεί και φυλακιστεί, και η ιστορία του θα ήταν μία κοινότητα ιστορία απάτης για το αστυνομικό ρεπορτάζ των εφημερίδων.

Αλλά στη χώρα μας κυριαρχούν πολιτικοί που έχουν αναγορεύσει σε κυρίαρχη κρατική ιδεολογία το μύθο ότι υπάρχουν αμύθητα ποσά σε σεντούκια, είτε αυτά είναι της Γερμανίας και των βόρειων χωρών της ΕΕ, που μας τα κλέψανε την κατοχή ή είτε αυτά είναι καινούργια των «τοκογλύφων δανειστών», είτε των τραπεζιτών, είτε των ντόπιων τραπεζιτών, μεγαλοβιομηχανών, εκδοτών κλπ, είτε των διεφθαρμένων κλεφτών πολιτικών που διαπλέκονται με όλους τους πιο πάνω. Πάνω σε αυτό το μύθο στήνεται η νοοτροπία του μπατατζιδικού ελληνικού κράτους που ζητάει διαρκώς διαγραφές ενός χρέους το οποίο άδικα υποτίθεται του φόρτωσαν όσοι επιβουλεύονται τη χώρα και εχθρεύονται το λαό της. Κατά συνέπεια η σωτηρία πρέπει να έρθει από μία λαϊκή εξουσία που θα τιμωρήσει όλους τους «εχθρούς του λαού» ντόπιους και ξένους, παίρνοντας τους τα λεφτά που του κλέψανε για να τα μοιράσει στους φτωχούς, αφού για τη φτώχεια, τη χρεωκοπία και τα μέτρα, ευθύνεται η αδηφαγία όλων αυτών που θέλουν να μαζεύουν όλο και περισσότερα για τα σεντούκια τους.

Όλοι αυτοί που τα λένε αυτά και ξέρουν τι γίνεται εξαπατούν ασύστολα το λαό, και με τη μεγαλύτερη άνεση έχουν αφήσει και το Σώρρα να εξαπατά χιλιάδες ανθρώπους, εμφανιζόμενος σαν κάτοχος αμερικανικών ομολόγων 600 δις που μπορούν να τους γλυτώσουν από τα χρέη τους, με την προϋπόθεση ότι θα του αναθέσουν την εκπροσώπησή τους απέναντι σε Τράπεζες και Δημόσιο. Το συνολικό ποσό ανέβηκε στα 2,8 τρις τα οποία διαθέτει ο Σώρρας για τη σωτηρία της χώρας. Ο Σώρρας υποτίθεται ότι πήρε αυτό τον πλούτο από μετοχές που κληρονόμησε, και από κάποιο μυστήριο συμβόλαιο με τις αμερικάνικες αρχές, το οποίο το αμερικάνικο κράτος διαψεύδει ότι υπάρχει, και για το οποίο ένας συνεργάτης του είπε ότι πρόκειται για πώληση πνευματικών δικαιωμάτων πολύ υψηλής τεχνολογίας (...αρχαιοελληνικής). Αυτό τον υποτιθέμενο πλούτο τον μοιράζει τώρα σαν άλλος Ρομπέν των Δασών

στο λαό για να εμποδίσει όλους αυτούς που κλέβουν τους φτωχούς πολίτες για χρόνια σύμφωνα με την παραπάνω «θεωρία» να συνεχίσουν να κλέβουν, ενώ υπόσχεται ότι όταν το κόμμα που ίδρυσε έρθει στην εξουσία θα κάνει συνελύξεις και έρευνες για τους κλέφτες για να τους τιμωρήσει. Προς το παρόν ισχυρίζεται ότι εμποδίζει αυτή την κλεψιά βάζοντας γενναιοδωρα τον πλούτο που ήρθε στα χέρια του στην υπηρεσία του λαού. Έτσι, υπόσχεται σε όλους τους οπαδούς του ότι μπορεί να σταματήσει την αφαιμάξη τους από τις τράπεζες και το υποταγμένο σε αυτές κράτος, αναγκάζοντας τους να πάρουν χρήματα από το κεφάλαιο αρχικά των 600 δις και εμποδίζοντας τους να στραφούν κατά των προσωπικών περιουσιών τους. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται ότι θα πάρει τα λεφτά από τους Ευρωπαίους και τους πλούσιους για να τα μοιράσει στους φτωχούς και να τελειώσουν τα βάσανα τους. Η διαφορά τους είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ζητάει χρόνο, ενώ ο Σώρρας ισχυρίζεται ότι αυτά τα λεφτά που θα σώσουν το λαό τα έχει ήδη. Λένε και οι δύο νέμματα με τη διαφορά τους να είναι απλά ποσοτική.

Έχοντας αυτή την καθεστωτική ιδεολογική πλατφόρμα, ο Σώρρας λειτουργεί σαν τμήμα του φαιο-«κόκκινου» μετώπου. Γι' αυτό το σύνολο του κρατικού μηχανισμού τον έχει αφήσει να δρα ανενόχλητα από το 2012 που εμφανίστηκε, ενώ επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ANEA γιγαντώθηκε. Το μεγαλύτερο έγκλημά όμως του καθεστώτος δεν είναι αυτή η ίδια η νομιμοποίηση της απάτης, αλλά το ότι άφησε τον ίδιο άνθρωπο να στήσει μία πανελλαδική συμμορία και να οργανώνει συγκεντρώσεις με ανοιχτά αντισημιτική και ρατσιστική προπαγάνδα. Δηλαδή, άφησαν το Σώρρα να προπαγανδίζει στους οπαδούς του ότι στο βάθος εχθρός τους είναι ο αιώνιος Εβραίος, ή Εβραϊομασόνος που απεργάζεται σχέδια εναντίον τους με τη μορφή των διαφόρων κερδοσκοπών ντόπιων ή διεθνών. Σε συγκέντρωση στα Γιάννενα στις 23/7/2013) ο Σώρρας απεύθυνε στο κοινό του ερώτηση (“ποιος δεν πληρώνει εφορία και γιατί;”) και πήρε την άμεση απάντηση “οι Εβραίοι”. “Μη μου πείτε ότι είστε και αντισημίτες;” αντέδρασε περιπαυκτικά. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του επανήλθε στους Εβραίους ισχυριζόμενος ότι έχουν καταλάβει όλες τις θέσεις στην πολιτική (μαζί με τους Μασόνους εννοείται) κάνοντας κακό στους Έλληνες ([https://enantiastonantisimitismo.](https://enantiastonantisimitismo.wordpress.com/2016/08/03/antisemitic-rant-sorras-ioannina/)

[wordpress.com/2016/08/03/antisemitic-rant-sorras-ioannina/](https://enantiastonantisimitismo.wordpress.com/2016/08/03/antisemitic-rant-sorras-ioannina/)).

Τους Εβραίους κατηγορεί επίσης και για την παρουσία αλλοδαπών στην Ελλάδα για τους οποίους δεν τρέφει συναισθήματα αγάπης: «*Το σκυλάκι πεκινουά αύριο θα είναι μολοσσός (διότι το αποφάσισε η κυβέρνηση Τσίπρα και οι εντολές του εεεεεε πρέπει να έχεις ξεφύγεις τελείως εκτός και; ; ;) ή το λουλούδι μαργαρίτα αύριο το πρωί η κυβέρνηση Τσίπρα ή όποια άλλο εβραϊκό χαζορομογγολικό μόρφωμα με ΦΕΚ θα κάνουν τη μαργαρίτα ελιά; Είναι βιολογικό το θέμα πως θα γίνει αυτό με ΦΕΚ. Πόσο εγκάθετη ανοησία ακόμη. Θα ανεχτούμε δηλαδή από κάποιο σημείο είναι εντελώς άρρωστο παρανοϊκό πως θα κάνεις τον Πακιστανό βιολογικά Έλληνα με dna Έλληνα.*» (<http://www.eleftherostypos.gr/apopseis/31974-artemis-sorras-pur-air-kai-xrima/>). Αυτά δεν είναι τίποτα άλλο από μία επανάληψη του χρυσαυγίτικου συνθήματος «Αλβανέ δεν θα γίνεις έλληνας ποτέ» με την προσθήκη του ίδιου χυδαίου αντισημιτισμού που αποτελεί το κυρίαρχο χαρακτηριστικό της προπαγάνδας και της ΧΑ και του Σώρρα.

Κάτω από το θόρυβο που ξεσηκώθηκε αργότερα μετά τη δολοφονία μίας παιδοψυχιάτρου οπαδού του από έναν πρωτεργάτη της συμμορίας, του ασκήθηκε δίωξη για υποκίνηση ρατσιστικού μίσους όχι για τα αντισημιτικά του κηρύγματα αλλά για ένα άλλο χυδαίο ρατσιστικό του παραλήρημα, για το ότι αποκάλυψε ζώα τους αθλητές των παραολυμπιακών αγώνων επειδή δεν έχουν σχέση με τα εύρωστα σώματα των αρχαίων Ελλήνων.

Ο ακραία αντισημιτικός και ανοιχτά ρατσιστικός του λόγος προκαλεί οπωσδήποτε θαυμασμό στο μέσο χρυσαυγίτη αφού ο Σώρρας έχει ασυλία για να κάνει τις πιο ακραίες δηλώσεις, σε αντίθεση με τη «ΧΑ» που περιορίζεται κάπως από την ανάγκη να μην εκθέτει πολιτικά τους προστάτες της, κοινοβουλευτικούς συνομιλητές και κυβερνητικούς και συνεταιρούς. Ασφαλώς ο Σώρρας έχει να περηφανεύεται για ένα πράγμα: για το ότι είναι όπως λέει... ήρωας στη Ρωσία όπου ισχυρίζεται ότι έχει παρασημοφορηθεί (<http://www.newsit.gr/ellada/Sorras-Exo-symvolaio-2-8-tris-Eimai-iroastis-Rosias/691074>). Κι αυτός όπως και η ναζιστική συμμορία νομιμοποιήθηκαν από το πολιτικό σύστημα ακριβώς γιατί έχουν τους ίδιους κοινούς εχθρούς και τους ίδιους κοινούς φίλους και πολιτικούς προστάτες, και από κοινού κρύβουν και συγκαλύ-

πτουν το αληθινό έγκλημα κυβερνήσεων και κοινοβουλευτικών ηγεσιών που έχει καταστρέψει τη χώρα και έχει οδηγήσει σήμερα το λαό στην εξαθλίωση που είναι η καταστροφή της οικονομίας και η εκτίναξη της ανεργίας μέσα από το σαμποτάζ των παραγωγικών δυνάμεων με στόχο την παράδοση της χώρας στο πολιτικό τους αφεντικό τη Ρωσία του Πούτιν και στη σύμμαχό της Κίνα. Αυτοί έχουν καταβυθίσει όλους τους εργαζόμενους, είτε στερώνοντας τους τη δουλειά, είτε ρίχνοντας τους στο καθεστώς του κάτεργου και του χαμηλού μεροκάματου λόγω της τεράστιας ανεργίας. Αυτοί έχουν κάνει αφεντικό στο λιμάνι ένα ξένο κρατικό φασιστικό μονοπώλιο που απαγορεύει το συνδικαλισμό. Αυτοί έχουν εγκαταστήσει στις παραγωγικές υποδομές της χώρας κεφάλαια που εκπροσωπούν μία νεοχιτλερική υπερδύναμη, τη Ρωσία του Πούτιν. Αυτοί αφήνουν όλους τους φιλικούς τους ολιγάρχες ασύδοτους να παχαίνουν από κρατικές προμήθειες και ευνοϊκές ρυθμίσεις. Αν είναι κάποιος που εγκληματεί κατά του λαού είναι το καθεστώς που καταγγέλλει στα λόγια μνημόνια και μέτρα των ευρωπαίων δανειστών όταν το ίδιο αυτό τα έχει προκαλέσει με την πολιτική του σαμποτάζ και το ίδιο αυτό τα χρειάζεται για να διασπάει την Ευρώπη για λογαριασμό του ρώσικου αφεντικού. Αυτοί επιτρέπουν σε ναζιστικά μορφώματα να δηλητηριάζουν το λαό, ανοίγοντας το δρόμο σε τραμπούκους και δολοφόνους πρόθυμους να ασκήσουν τελικά βία κατά του λαού όταν αυτό θα απαιτηθεί για να προστατεύσουν τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα του νεοναζιστικού άξονα. Έτσι, άνοιξαν το δρόμο στο Σώρρα.

Πως ανδρόθηκε ο Σώρρας

Ο Σώρρας ξεκίνησε την πορεία του το 2012 με τη διαφήμιση του ποσού των 600 δις που, όπως αναφέραμε πιο πάνω, ισχυρίζεται ότι έχει σε αμερικάνικα ομόλογα τα οποία διαθέτει στους δανειολήπτες των τραπεζών και τους οφειλέτες του δημοσίου για να μην πληρώνουν τα χρέη τους. Αυτά τα ομόλογα τα έχει χαρακτηρίσει πλαστά τα αμερικάνικο υπουργείο οικονομικών αλλά τα έχει αναγνωρίσει ως απολύτως ισχυρά και αξιόπιστα η ελληνική δικαιοσύνη. Συγκεκριμένα, εναντίον του Σώρρα κινήθηκε με μήνυση ο Αδ. Γεωργιάδης, όταν ήταν υπουργός υγείας, ακριβώς για αυτή την απάτη. Ο Γεωργιάδης στη συνέχεια εγκατέλειψε την υπόθεση πιθανά λόγω έλλειψης πολιτικής στήριξης.

Παρόλα αυτά η δίωξη ασκήθηκε, η δίκη έγινε απουσία μαρτύρων κατηγορίας, και το δικαστήριο απάλλαξε το Σώρρα όχι λόγω αμφιβολιών, αλλά επιβεβαιώνοντας σαν αληθινό γεγονός ότι ο Σώρρας διαχειρίζεται 600 δις ευρώ. Σύμφωνα με την απόφαση του 2013: «*Στην υπό κρίση περίπτωση αποδείχθηκε, ότι ο πρώτος κατηγορούμενος [Αρτέμης Σώρρας], δυνάμει αμετάκλητου πληρεξουσίου, τυγχάνει διαχειριστής χρηματικού ποσού, ύψους εξακοσίων δισεκατομμυρίων δολαρίων (600.000.000.000), που ανήκει σε αλλοδαπή εταιρία επενδύσεων, με την επωνυμία “RedPantherLimited”, που εδρεύει στο Λονδίνο της Μεγάλης Βρετανίας. Το ποσό αυτό έχει ενσωματωθεί σε έξι (6) διεθνή γραμμάτια του αμερικανικού ταμείου, ονομαστικής αξίας, εκάστον, εκατό δισεκατομμυρίων δολαρίων (100.000.000.000), λήξεως το μήνα Αύγουστο του έτους 2014, τα οποία έχουν κατατεθεί σε λογαριασμό καταπιστεύματος και φυλάσσονται προς πίστωση και χορηγία της Ελληνικής Δημοκρατίας.*» (<http://athensreviewofbooks.com/?p=2669#anchor>). Αυτή ήταν η απάντηση της αντιμνημονιακής ελληνικής δικαιοσύνης στο μνημονιακό Γεωργιάδη, που στηρίχθηκε στην τρανταχτή απουσία οποιασδήποτε πολιτικής καταγγελίας του Σώρρα. Η απόφαση αυτή έγινε αμετάκλητη αφού η εισαγγελία του Αρείου Πάγου που η ολομέλεια του δύο χρόνια πριν είχε αθώωσε το ναζιστή Πλεύρη, δεν την ανείρεσε.

Διατυμπανίζοντας αυτήν την απόφαση, ο Σώρρας ίδρυσε το 2015 την «Ελλήνων Συνέλευσις» («Ε.ΣΥ») στις ιδανικές πολιτικές συνθήκες που δημιούργησε για αυτόν η ανάληψη της εξουσίας από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ANEA, και δηλώνει ότι θέλει να κατέβει στις εκλογές.

Μία δολοφονία αποκαλύπτει το απόστημα Σώρρα και στριμώχνει το καθεστώς που τον στηρίζει

Στο τέλος του 2016 και ενώ υπήρχε μία διακομματική σιωπή για το Σώρρα, ξέσπασε το σκάνδαλο της δολοφονίας μίας παιδοψυχιάτρου οπαδού του «Ε.ΣΥ» από έναν άλλο οπαδό του τον Μπαλαντίνα για τον οποίο ο Σώρρας είπε ότι είχε διαγραφεί. Ωστόσο ρεπορτάζ στον τύπο ανέφεραν ότι μέχρι και λίγο πριν τη δολοφονία ο Μπαλαντίνας ήταν από τους πρωτεργάτες του «Ε.ΣΥ» (<http://www.protothema.gr/greece/>

Ι ΑΕΝΘ ΑΕΙ ΑΟΣΝΙ ΟΕΙ ΟΑΑΕ ΑΟΙ ΕΙ ΑΕΑΕ ΑΕΑ ΟΙ Ι ΕΙ ΟΙ Ι Ι ΝΑΟΟΕΟΟΟΟ ΘΝΙ ΑΙ ΕΑΟΙ ΝΑΟ ΟΝΑΙ Θ ΑΕΑ ΕΙ ΑΑΝΕΑΟΙ Ι ΟΙ Θ ΧΕΟΕΑΝ ΘΙ ΟΟΕΙ

Συνέχεια από τη σελ. 2

σίγουρα είναι αδύνατο να μην ξέρεται ότι αμέσως μετά την ορκομωσία του σε επίσκεψή του στη CIA δήλωσε σχετικώς με αυτό ότι «ίσως θα έχουμε μια άλλη ευκαιρία» (<https://www.nytimes.com/2017/01/26/opinion/i-think-islam-hates-us.htm> - Η φασιστική συμμορία του Λευκού Οίκου ετοιμάζει μεγάλη προβοκάτσια στη Μέση Ανατολή).

Μπορούν εδώ να μουν δύο ερωτήματα. Το ένα είναι ότι πως θα μπορέσει η πουτινική Ρωσία να στηρίξει τον Τραμπ στην επίθεσή του στο μουσουλμανικό κόσμο και ταυτόχρονα να εισπράξει πολιτικά συμπάθειες από τον τελευταίο;

Μα αυτό είναι που ξέρεται να κάνει καλύτερα από κάθε τι άλλο η ρώσικη διπλωματία όταν υποδαυλίζει μια αντίθεση που διασπάει τους εχθρούς της, εδώ την αντίθεση ΗΠΑ-μουσουλμανικού κόσμου, είναι να βρίσκεται τελικά με ηγετική θέση μέσα και στους δύο πόλους της αντίθεσης με διαφορετικό πρόσωπο δηλαδή μέσα από διαφορετικές φιλικές της πολιτικές δυνάμεις έτσι ώστε η ίδια να μπορεί να παίζει τελικά το ρόλο του μεσολαβητή.

Το άλλο ερώτημα είναι πόσο ιμπεριαλιστική και πολιτικά τυφλή μπορεί να είναι η μονοπωλιακή αστική τάξη των ΗΠΑ για να αποδεχτεί την ως τώρα πρωτοφανή για μια δημοκρατική χώρα ρατσιστική αντιμουσουλμανική γραμμή της προεδρίας Τράμπ τόσο στο εσωτερικό όσο και κυρίως στο εξωτερικό των ΗΠΑ. Αυτό επιτείνεται από το ότι αυτή η υπεραντιδραστική γραμμή φαίνεται να επεκτείνεται ενάντια στο βιομηχανικό τρίτο κόσμο αλλά και ενάντια στην Ευρώπη σαν εμπορικός και βιομηχανικός προστατευτισμός, αλλά

και σαν αντιμεταναστευτική υστερία και εθνική ταπείνωση (τείχος Μεξικού και απαίτηση για πληρωμή του από την μεξικανική κυβέρνηση) πράγματα που μπορούν να προκαλέσουν αντίποινα στα αμερικάνικα πολυεθνικά μονοπώλια ΗΠΑ, από αυτές τις χώρες.

Φτάνει να διαβάσει κανείς τις τοποθετήσεις των CEO (διευθυντικών ηγετών) των μεγαλύτερων αμερικάνικων πολυεθνικών στις πρώτες μέρες της προεδρίας Τραμπ, για να διαπιστώσει ότι παρά τη δυσαρέσκεια τους για την απαγόρευση της εισόδου των μουσουλμάνων στις ΗΠΑ λέγοντας ότι αυτό χτυπάει τη στρατολογία ταλαντούχων στελεχών τους για τις εταιρείες τους ή ακόμα ότι αυτό μπορεί να καλλιεργήσει εχθρικές διαθέσεις και αντίποινα για προϊόντα των ΗΠΑ, εκφράζονται τελικά με πολύ θετικό, ως και ενθουσιώδη τρόπο για την προεδρία Τραμπ γιατί τους έχει υποσχεθεί ότι θα μειώσει σημαντικά τη φορολογία τους, ότι θα εγκαινιάσει τεράστια έργα αναβάθμισης των πραγματικά μισοεγκαταλελειμμένων υποδομών της χώρας, ότι θα παραμερίσει μια σειρά γραφειοκρατικούς και περιβαλλοντικούς περιορισμούς κλπ. (<https://ig.ft.com/sites/trump-business-reaction/>). Δεν μπορούμε να ξέρουμε τι θα κάνει και τι δεν θα κάνει από αυτά η προεδρία Τραμπ. Το ζήτημα είναι ότι δίνοντας οικονομικά ανταλλάγματα στα μονοπώλια και εξασφαλίζοντας σε πρώτη φάση μια κίνηση της παραγωγής και κάποιες καλύτερες δουλειές και για το αμερικάνικο βιομηχανικό προλεταριάτο, μπορεί να πάρει μια πίστωση χρόνου για να σταθεροποιήσει την εξουσία του στο ρεπουμπλικανικό κόμμα και γενικά στο Κογκρέσο ώστε να οργανώσει τη ρατσιστική αντιμουσουλμανική πολεμική του εκστρατεία και την ταυτόχρονη

προσέγγιση με τη Ρωσία αρχίζοντας με τη μερική ή ολοκληρωτική άρση των κυρώσεων εναντίον της για το ουκρανικό. Από όσα λένε μάλιστα οι μονοπωλιστές που έχουν έρθει μαζί του φαίνεται ότι έχουν καθυστερηθεί από τον ίδιο ότι δεν θα εφαρμόσει άμεσα ψηλούς δασμούς για τις εισαγωγές προϊόντων που κατασκευάζονται από πολυεθνικές ΗΠΑ στο εξωτερικό. Δηλαδή δεν αποκλείεται η αντιτριτοκοσμική και αντιευρωπαϊκή του οικονομική πολιτική να εφαρμοστεί με τρόπους που δεν θα υπονομεύουν την κεντρική προβοκατόρική πολεμική του πολιτική και επίσης θα τονώνουν την φασιστική ιδεολογία μέσα στις μάζες (πχ επίσπευση του χτισίματος του Τοίχου του Μεξικού με τον εθνορατσιστικό τρόπο που αυτό οργανώνεται).

Άλλωστε φαίνεται ήδη ότι πολιτικά μέτρα που έχουν ήδη αποφασιστεί και αρχικά εκλήφθηκαν ότι απέβλεπαν σε οικονομική και ίσως και περιορισμένη θερμή αναμέτρηση των ΗΠΑ με την Κίνα, είναι τέτοια, τουλάχιστον ως τα σήμερα που να διευκολύνουν εμπορικά, πολιτικά και στρατιωτικά την Κίνα, όπως η κατάργηση της εμπορικής συμφωνίας των ΗΠΑ με τις χώρες του Ειρηνικού. Αυτή η συμφωνία δεν περιλάμβανε την Κίνα, οπότε ισχυροποιούσε τις άλλες χώρες της ανατολικής και νοτιανατολικής Ασίας που την εθνική τους ανεξαρτησία και την θαλάσσια κυριαρχία απειλεί η αρνείται ευθέως το φασιστικό καθεστώς της Κίνας. Με τη ματαίωση της συμφωνίας οι ΗΠΑ αφήνουν αυτές τις χώρες στην κυριαρχική κεφαλαιική και εμπορική διείσδυση και στη στρατιωτική περικύκλωση από την Κίνα. Είμαστε της άποψης ότι η ρητορική του Τραμπ κατά της Κίνας και τα όποια μέτρα παρθούν από αυτόν που θα μπορούν να οξύνουν

τις Σινο-αμερικανικές σχέσεις, θα είναι τέτοια που θα προκαλούν μόνο επιφανειακές εντάσεις ανάμεσα στις δυο χώρες. Νομίζουμε ότι ο στόχος αυτής της πολιτικής του Τραμπ είναι να δίνει την αίσθηση ασφάλειας στο λαό των ΗΠΑ ότι η κυβέρνησή τους συμμαχεί με τη Ρωσία αλλά δεν θα επιτρέψει τον σχηματισμό ενός πανίσχυρου μετώπου Ρωσίας-Κίνας που θα μπορεί να καταβροχθίσει και τον Ειρηνικό, και την Ασία, και την Ευρώπη και να απομονώσει τις ΗΠΑ. Η στρατηγική Τραμπ εμφανίζεται σαν μια προσέγγιση των ΗΠΑ στη Ρωσία για να καθυστερηθεί τάχα αυτή και να πειστεί ότι δεν απειλείται από τη Δύση ώστε να αποσπαστεί από την ανάγκη της για συμμαχία με την Κίνα.

Ταυτόχρονα αυτή η τάχα αντικινέζικη προστατευτική τραμπική οικονομική πολιτική των ΗΠΑ έχει ήδη καταφέρει να εμφανίσει στα μάτια των φιλελεύθερων μονοπωλιστών της Δύσης την κρατικοφασιστική Κίνα του Χι σαν αρχηγό της ελευθερίας του παγκόσμιου εμπορίου και της παγκοσμιοποίησης γενικά. Δεν υπάρχει πιο κωμική στιγμή από εκείνη των δυτικών οικονομικών στελεχών να χειροκροτούν τον «φιλελεύθερο» Χι που πήγε στο φετινό Νταβός να μιλήσει για πρώτη φορά ενώ έλειπε από αυτό ο πρόεδρος των ΗΠΑ. Εννοείται ότι έτσι και ο Τραμπ ξεκινήσει τον στρατιωτικό και οικονομικό του πόλεμο με τον Τρίτο κόσμο, η ιμπεριαλιστική Κίνα θα μπορεί να εμφανίζεται και σαν ο ισχυρός φιλειρηνικός και αντιιμπεριαλιστής εκπρόσωπος του.

Πραγματικά ο προβοκάτορας Τραμπ μπορεί να φέρει το πιο μακρύ και αιματηρό φασιστικό σκοτάδι στον κόσμο, αν δεν αναχαιτιστεί από τους λαούς του τρίτου κόσμου και από το δημοκρατικό αμερικάνικο λαό.

www.fimes.gr/2017/01/swrras-fbi/#ixzz4X65QjaPn

Το αποτέλεσμα ήταν να ανακινηθεί το θέμα, ενώ η υπόθεση πήρε διεθνείς διαστάσεις και σύμφωνα με ρεπορτάζ του Spiegel για το Σώρρα έχει αρχίσει να ενδιαφέρεται και το FBI, η ομοσπονδιακή αστυνομία των ΗΠΑ, λόγω των πλαστών αμερικανικών ομολόγων. Ένας ελληνοαμερικάνος δημοσιογράφος έκανε μήνυση εναντίον του ζητώντας τη δίωξη του για εγκληματική οργάνωση (<http://www.newside.gr/2017/01/minisi-kata-artemisorra-dimosiografo-zita-dioksiegklimatiki-organosi/>). Ο Μιχάλης Ιγνατίου ανταποκριτής του MEGA και του Έθνους στο ΔΝΤ και στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, δημοσιεύει ένα άρθρο – καταπέλτη στην ιστοσελίδα του με τίτλο «Αν η Δικαιοσύνη είχε σταματήσει τον

Σώρρα, η παιδοψυχίατρος από τη Λαμία θα ήταν ζωντανή» (<http://www.protothema.gr/greece/article/641939/dimosiema-thriler-gia-tin-paidopsuhiatrou-dolofonithike-apo-opadotou-sorra/>).

Το αποτέλεσμα του θορύβου που ξεσηκώθηκε ήταν να μιλήσει για πρώτη φορά η ΝΔ καλώντας την κυβέρνηση να παρέμβει και κατηγορώντας την ότι η ίδια ευ νοεί την επικράτηση τέτοιου είδους «θαυματοποιών» γιατί και η ίδια υπόσχεται οικονομικά θαύματα χωρίς να έχει σχέδιο στα πλαίσια ενός άκρατου λαϊκισμού, λες και όλο το πρόβλημα με το Σώρρα ήταν ότι καμωνόταν το «θαυματοποιό».

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος αναγκάστηκε να απολογηθεί στο Spiegel και να δηλώσει ότι η δικαιοσύνη θα έπρεπε ήδη να είχε ασχοληθεί εναντίον κάποιου που εξαπατά τους πολίτες ([http://](http://www.fimes.gr/2017/01/swrras-fbi/#ixzz4X65QjaPn)

www.fimes.gr/2017/01/swrras-fbi/#ixzz4X65QjaPn

Ο Κοντονής θυμήθηκε να διαβιάσει στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου την απόφαση του 2013, ενώ διάφορες δικογραφίες κατά του Σώρρα που είχαν μπει στα συρτάρια ανακινήθηκαν. Παράλληλα ένας δικηγόρος υπέβαλε αναίρεση υπέρ του νόμου στον Άρειο Πάγο κατά της απόφασης, μία διαδικασία που δεν κίνησε ούτε η εισαγγελία του Αρείου Πάγου, ούτε ο Κοντονής, ενώ ασφαλώς καμία πειθαρχική διαδικασία δεν κινήθηκε κατά του δικαστή. Επίσης, στο εσωτερικό η κυβέρνηση δεν έκανε καμία αυτοκριτική, και η τοποθέτηση του Κοντονή ήταν ότι η ΝΔ κατηγορεί ξανά την κυβέρνηση για ένα φαινόμενο που ανδρώθηκε επί των ημερών της, λες και επί ημερών ΣΥΡΙΖΑ καταλάγιασε...

Το πιο σημαντικό όμως είναι

οτι η κυβέρνηση περιορίστηκε στο ποινικό σκέλος της υπόθεσης και δεν έκανε καμία απολύτως πολιτική καταγγελία για τη ναζιστική πλατφόρμα του Σώρρα, όπως και κανένα άλλο κοινοβουλευτικό κόμμα συμπεριλαμβανομένης της ΝΔ.

Φαίνεται ότι εδώ υπάρχει μία επανάληψη της υπόθεσης της «Χρυσής Αυγής», και είναι πολύ πιθανό αυτές οι διώξεις κατά του Σώρρα να συρθούν ακριβώς όπως σύρθηκαν οι διώξεις κατά της «ΧΑ». Ο ίδιος μετά από όλα αυτά έχοντας πολιτικό αέρα στα φτερά του εμφανίστηκε προκλητικός σε μία συνέντευξη στο Σρόιτερ στον Αlpha όπου έβρισε και απείλησε το δημοσιογράφο με μηνύσεις, κλωτσιές και μπουνιές ενώ αρνήθηκε προκλητικά όλα τα στοιχεία εναντίον του. Όχι τυχαία η φρασεολογία του Σώρρα για τους δημοσιογράφους ταιριάζει απόλυτα με αυτή

της κυβέρνησης.

Δεν ξέρουμε πόσο μακριά θα πάει το καθεστώς με το Σώρρα.

Το σίγουρο είναι πως ο Σώρρας αποδεικνύει ότι το φαιο-«κόκκινο» καθεστώς γίνεται όλο και πιο ξετσίπωτο στο φασισμό και τη βία που χρησιμοποιεί κατά της δημοκρατίας και του λαού, και όχι μόνο δεν σταματάει στους ναζιστές δολοφόνους, αλλά γεννάει και τα εκτροματικά τους συμπληρώματα. Δεν τα καταφέρνει όμως να κρύψει τη μαυρίλα του και τον εγκληματικό του χαρακτήρα όσο δεν έχει καταφέρει να φιώσει στο εσωτερικό όσους του αντιστέκονται, και όσο ο απόηχος των καταγγελιών τους ακούγεται στο εξωτερικό. Όσο δυναμώνουν αυτές οι καταγγελίες, τόσο περισσότερα εμπόδια θα μπαίνουν στο δρόμο προς την πουτινικού τύπου δικτατορία που θέλουν να επιβάλουν.

συντάξεις, το αφορολόγητο των φτωχών, και τους εργαζόμενους που απειλούνται από τις ομαδικές απολύσεις, έστω να σώσει όπως πολλοί νομίζουν την παραμονή της στην εξουσία. Πάλι δηλαδή ο εθνικός τζιχαντιστής απειλεί με αυτοανατίναξη για να πάρει μαζί του τους εχθρούς του λαού του, ενώ η αντιπολίτευση σύσσωμη τον κατηγορεί ότι δεν είναι γνήσιος τζιχαντιστής και ότι μπλοφάρει, δηλαδή ότι στο τέλος δεν θα αυτοανατιναχθεί αλλά θα υπογράψει τα πάντα στους ξένους και ότι όλα αυτά τα κάνει για να εμφανιστεί σαν επαναστάτης και να μείνει στην εξουσία, όπως το 2015 όπου έκανε κωλοτούμπα. Αλλά αυτές οι κατηγορίες απλά κάνουν τον εκβιασμό του τζιχαντιστή πιο πειστικό στους δανειστές, καθώς του επιτρέπουν να λέει ότι δεν μπορούσα να υποχωρήσω γιατί με περίμενε η αντιπολίτευση στη γωνία. Αυτή τη λειτουργία εκπληρώνουν και οι ξαφνικές παρεμβάσεις μερικών περιφερειακών προς το παρόν συριζαίων ότι άμα χρειαστεί είμαστε έτοιμοι να πάμε για δραχμή. Αυτό είναι το ελαφρό άνοιγμα του παλτού να φανούν τα εκρηκτικά στους ως τώρα ενδοτικούς ευρωπαίους που ήδη ο ένας μετά τον άλλο δηλώνουν ότι μισούν τον ελληνικό εκβιασμό αλλά δύσκολα μπορούν να επιτρέψουν έξοδο της Ελλάδας σε μια τέτοια άσχημη στιγμή. Είναι σαν να λένε: Τρομάζτε μας κι άλλο.

Κανείς δεν μπορεί να ξέρει αν σε αυτήν εδώ τη διαπραγμάτευση της δεύτερης αξιολόγησης η κυβέρνηση θα αποσπάσει τελικά από τους δανειστές κάτι λίγο «για το λαό». Λέμε «κάτι λίγο» γιατί η πείρα δείχνει ότι όλες οι κυβερνήσεις αποδέχονται πάντα το μεγαλύτερο μέρος από τα μέτρα περικοπής εισοδημάτων και, τελευταία, πείνας με την κατάργηση του ΕΚΑΣ και για τους πιο φτωχούς, για να κερδίσουν απλά την οικονομικά παρασιτική και πολιτικά υπονομευτική, και διασπαστική τους παραμονή μέσα στην Ευρωζώνη. Αλλά ότι και αν αποσπάσει σαν «έκπτωση» η κυβέρνηση αυτό δεν θα είναι αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης αλλά μόνο πρόσχημα για τη διαπραγμάτευση η οποία έτσι κι αλλιώς θα έχει, ήδη έχει, οικονομικό κόστος πολύ μεγαλύτερο από τα 4 έως 5 δις Ευρώ που διακυβεύονται με τα υπό διαπραγμάτευση μέτρα μέχρι το 2018 οπότε λήγει το τρίτο πρόγραμμα.

Αυτό που μας έχει διδάξει η ζωή από την αντίστοιχη «διαπραγμάτευση» του 2015 είναι ότι οι συριζαίοι δε δίστασαν για μερικά δις μέτρων που στην τελική φάση διακυβεύτηκαν, να προκαλέσουν μέσα από την τρομερή παράταση της διαπραγμάτευσης, την απόσυρση καταθέσεων και τα κápιτα κοντρόλς, ζημιές 80 έως 100 δις στην οικονομία από τα οποία 25 δις για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Τώρα και πριν λήξει η νέα διαπραγμάτευση για τη δεύτερη αξιολόγηση τεράστιες ζημιές έχουν ήδη γίνει καθώς έχουμε

φτάσει εδώ και μήνες σε σχεδόν απόλυτο πάγωμα κάθε ιδιωτικής επένδυσης, σε σταμάτημα των περισσότερων πληρωμών του κράτους στους προμηθευτές του, και σε νέο κύμα απόσυρσης των τραπεζικών καταθέσεων που σε συνδυασμό με το τέλμα στα κόκκινα δάνεια έχει οδηγήσει στο σχεδόν τέλειο στραγγαλισμό της πίστης οπότε και της ρευστότητας στις επιχειρήσεις. Αυτές οι ζημιές δεν μπορούν να θεωρηθούν θυσίες μιας δίκαιης μάχης την ώρα που η κυβέρνηση κάνει στη διάρκεια της σαμποτάζ ολκής στην παραγωγή και στα κρατικά έσοδα παγώνοντας όλες τις μεγάλες νέες επενδύσεις (πχ Ελληνικό, Αφάντου, υδατοδρόμια), εμποδίζοντας τις διασώσεις εταιριών με το πάγωμα του νόμου για τη νομική κάλυψη των τραπεζών που τις αποφασίζουν (<http://www.capital.gr/epixeiriseis/3182931/epixeiriseis-sto-gkremo-sproxnei-i-elleipsi-nomikis-kalupsis-ton-trapezon>), και «εκτελώντας» τη μικρομεσαία παραγωγή με τις νέες ασφαλιστικές υπερ-εισφορές (που η κυβέρνηση τις επέλεξε σαν μέτρο δημοσιονομικής ισορροπίας και όχι οι δανειστές). Δηλαδή οι δήθεν υπερασπιστές των μισθωτών κάνουν τα πάντα για να έρθει πιο κοντά η στιγμή της έκρηξης της ανεργίας καθώς το 63% όλων των επιχειρήσεων της χώρας κινδυνεύει σήμερα άμεσα με χρεωκοπία (<http://www.kathimerini.gr/894857/article/oikonomia/ellhnikh-oikonomia/to-63-twn-epixeirhsewn-sth-zwnh-poly-yyhloy-pistwtikoy-kindynoy>). Αυτές οι ζημιές δεκάδων δισεκατομμυρίων σημαίνουν ότι ακόμα και αν κρατηθούν οι συντάξεις στο ύψος τους σήμερα, θα συντριβούν οπωσδήποτε πολύ σύντομα και μάλιστα πολλαπλάσια, καθώς θα υπάρχουν ακόμα λιγότερα λεφτά στα ασφαλιστικά και στα κρατικά ταμεία για να τις πληρώσουν. Αυτό που κρύβουν διαρκώς η κυβέρνηση και όλοι οι αντιμνημονιακοί ψευτοαριστεροί και φασίστες, που διαπρέπουν στο παραγωγικό σαμποτάζ για λογαριασμό της Ρωσίας και της Κίνας των οποίων τις «ιδιωτικοποιήσεις»-αρπαγές ποτέ δεν ενοχλούν, είναι ότι δεν μπορούν να υπάρχουν για καιρό συντάξεις και μισθοί ούτε καν στα σημερινά χαμηλά επίπεδα. Κι αυτό γιατί η χώρα αποβιομηχανοποιείται και κατακτάει έδαφος η μικρή παραγωγή και μάλιστα στις υπηρεσίες, και η ανεργία μένει πανύψηλη, και οι αληθινοί μισθοί των νέων εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα (μέσος όρος μαύρης εργασίας και νόμιμης) είναι από μια εμπειρική εικόνα γύρω στα 400 Ευρώ. Μπορεί, αν δεν ανακοπεί αυτή η πελώρια συστηματική αποβιομηχάνιση και αποεπένδυση να επιβιώσει με οποιαδήποτε κυβέρνηση η ελληνική μέση σύνταξη για καιρό (www.protagon.gr/epikairoitita/asfalistikio-systima-test-44341084670) στα 950 Ευρώ.

Να γιατί ο Τσίπρας δεν επιδιώκει πραγματικά από την παράταση της αξι-

ολόγησης, κάποια διατήρηση ή μικρή πτώση εισοδήματος για τους συνταξιούχους, τους χαμηλοεισοδηματίες, και τους εργαζόμενους έστω για να σώσει πολιτικά το δικό του κεφάλι και να μείνει στην εξουσία. Ξέρει ότι η παράταση της μη αξιολόγησης καταστρέφει μαζί με τη χώρα και την οικονομική βάση πάνω στην οποία στηρίζεται η κυβέρνηση του και τελικά τους μισθούς και τις συντάξεις. Αυτό όμως που τον ενδιαφέρει είναι να καθυστερήσει την αξιολόγηση όσο μπορεί περισσότερο ώστε η πιο άμεση και πρακτική απειλή της ελληνικής χρεωκοπίας και εξόδου από το Ευρώ να κάνει πιο ισχυρό για την ΕΕ το δίλημμα που αναφέραμε παραπάνω. Έτσι ελπίζει ότι είτε το χριστιανοδημοκρατικό κόμμα με την πίεση της Μέρκελ θα υποχρεωθεί σε μια αντιδημοφιλή υποχώρηση απέναντι στην Ελλάδα πράγμα που θα σημαίνει εσωτερική του κρίση και εκλογική ήττα του στις επερχόμενες εκλογές καθώς θα δυναμώσει το φασιστικό ΑFD, είτε η σημαία «απομονώστε το Σόιμπλε που διασπά την Ευρώπη διώχνοντάς την Ελλάδα από το Ευρώ» θα δυναμώσει τη συμμαχία σοσιαλδημοκρατών, πρασίνων και σοσιαλφασιστών της Λίνκε και θα τη φέρει στην εξουσία, εννοείται μαζί με την κατάλληλη ταξική δημαγωγία στην οποία είναι απαραίτητοι οι «αριστεροί» σοσιαλδημοκράτες όταν μυρίζονται εξουσία.

Ήδη ο Σόιμπλε δέχεται τώρα για πρώτη φορά ωμά χτυπήματα μέσα από την κυβέρνηση Μέρκελ από τον σοσιαλδημοκράτη Υπουργό Εξωτερικών Γκάμπριελ, ενώ η Μέρκελ, επιδεικτικά αρνείται να καλύψει τον υπουργό της των οικονομικών και του στέλνει το γράμμα του Γκάμπριελ για να απαντήσει εκείνος. Δηλαδή αφήνει τον υπουργό των Εξωτερικών της να ενισχύσει ανοιχτά και να ενώσει τη φωνή του με το αντιγερμανικό μέτωπο «του ευρωπαϊκού Νότου» που μόλις πριν λίγο είχαν συγκαλέσει οι Ολάντ και Τσίπρας για να αρνηθούν πάλι από «τα αριστερά» τις σχεδόν ομόφωνες αποφάσεις που είχε πάρει το αρμόδιο για το θέμα θεσμικό όργανο της ΕΕ, το Γιούρογκρουπ, το οποίο είχε καλέσει τον Τσίπρα να κλείσει την αξιολόγηση στη βάση των συμφωνημένων του Αυγούστου του 2015.

Η σύγκρουση ΔΝΤ-Ευρωζώνης και η «διαπραγμάτευση»

Αυτό που πολύ περισσότερο από ότι το 2015 έχει ενθαρρύνει την κυβέρνηση Τσίπρα να τραβήξει μια νέα παρατεταμένη «διαπραγμάτευση» είναι η ανοιχτή διάσπαση στο μέτωπο των δανειστών η οποία σοβούσε από το 2012 και έγινε πιο ανοιχτή το 2015 (όπου το ΔΝΤ δεν έχει συμμετάσχει ακόμα με δανεικά). Πρόκειται για τη σύγκρουση του ΔΝΤ με την Ευρωζώνη και τους τρεις οργανισμούς της που μαζί με το ΔΝΤ εμπλέκονται στην ελληνική διάσωση, την Κομισιόν, την ΕΚΤ και τον ΕΜΣ (Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στα-

θερότητας). Η οικονομική διαφωνία, ΔΝΤ και ΕΖ είναι η εξής:

Το ΔΝΤ ισχυρίζεται ότι τα νέα δάνεια στην Ελλάδα δεν έχουν νόημα όσο δεν μειώνεται σοβαρά το πελώριο χρέος της από τους δανειστές. Αν το χρέος της δεν μειωθεί λένε, η Ελλάδα σε λίγα χρόνια με την αντιαναπτυξιακή γραμμή που ακολουθεί (την οποία πάντα καυτηριάζει με ιδιαίτερη έμφαση ο Τόμσεν), δεν θα μπορεί να το αποπληρώσει, δηλαδή δεν θα μπορεί να μαζεύει για αρκετά χρόνια ένα πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης του 3,5%. Γι αυτό το ΔΝΤ δηλώνει ότι δεν μπορεί να συμμετέχει στο πρόγραμμα διάσωσης αν η ΕΖ δεν κουρέψει το ελληνικό χρέος, δεν μειώσει αυτό το στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% και αν δεν παρθούν μεταρρυθμιστικά μέτρα. Σε αυτά βάζει από τη μια τα αναπτυξιακά χωρίς κόστος για το λαό, όπως διευκόλυνση των επενδύσεων, χτύπημα της φοροδιαφυγής, την αναδιάρθρωση του φορολογικού χρέους για τους φορολογούμενους, τον έλεγχο των πλούσιων φορολογούμενων, την εξυγίανση του τραπεζικού συστήματος για την ανάπτυξη της πίστης, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας χωρίς μείωση των μισθών, και από την άλλη τη νομοθέτηση ενός νέου μεγάλου κοψίματος των συντάξεων και τη μείωση του αφορολόγητου που θα θυμώσουν πολύ τον τσακισμένο λαό και είναι από εκείνα τα ελάχιστα που εφαρμόζουν συνήθως οι κάθε λογής τσιπραίοι, τα μόνα που τους δίνουν τη δυνατότητα να ρίχνουν το βάρος της εξαθλίωσης του λαού στην Ευρώπη και βέβαια το πρόσχημα να καθυστερούν όσο μπορούν τις αξιολογήσεις για τους λόγους που έχουμε εξηγήσει. (Για να αμυνθεί προκαταβολικά σε αυτήν την επίθεση για πρώτη φορά το ΔΝΤ απαντώντας με τα δημαγωγικά όπλα των αντιπάλων του προτείνει ένα μέρος των περικοπών από τους μεσαίους συνταξιούχους να σηκώσει με επιδοτήσεις το βιοτικό επίπεδο των φτωχότερων στρωμάτων του λαού).

Η ΕΖ με εκπρόσωπο τον Σόιμπλε αποδέχεται όλα αυτά τα πραγματικά ή όχι μεταρρυθμιστικά μέτρα καθώς και, από ότι λέγεται, αποδέχεται τον περιορισμό της εφαρμογής του 3,5% για πολύ πιο λίγα χρόνια και όχι για 10 που ήθελε αρχικά. Όμως εκείνο που δεν συζητάει ούτε η Γερμανία ούτε καμιά άλλη χώρα που βρίσκεται μπροστά σε εκλογές γιατί θα πρέπει να ειπωθεί στο λαό της ότι έχασε τα μισά δις που δάνεισε στην Ελλάδα, είναι το κούρεμα του χρέους. Εδώ πάντως παρατίθεται από τον Σόιμπλε στο ΔΝΤ ένα ακόμα επιχείρημα, δηλαδή ότι δεν υπάρχει λόγος να αναγγελθεί το κούρεμα για μετά το 2018 από τώρα μιας και μέχρι το 2022 τα ελληνικά τοκοχρεωλύσια θα είναι πολύ μικρά ενώ επίσης είναι μικρό το συμφωνημένο πρωτογενές

Σ α̃ε̃ε̃ς̃ι̃ ά̃ο̃έ̃ε̃ρ̃ ό̃ο̃ι̃ ì̃ ì̃ ñ̃βά̃ Ỗó̃β̃ð̃ñ̃ά̃ ό̃ε̃ι̃ ỗρ̃ί̃ á̃é̃ ỗς̃ί̃ Ä̃ë̃Û̃ä̃á̃ ä̃é̃á̃ í̃ á̃ ä̃é̃á̃ó̃ð̃Û̃ä̃é̃ ỗς̃ί̃ Ä̃õ̃ñ̃β̃ð̃ς̃ Ỗς̃ί̃ ð̃ñ̃ά̃ ð̃ĩ õ̃ ς̃ ỗä̃ë̃á̃õ̃ð̃á̃β̃á̃ ä̃Û̃÷̃á̃ó̃á̃é̃ ó̃á̃ ð̃ë̃ρ̃á̃ĩ á̃ó̃á̃ á̃ð̃ü̃ ò̃ĩ Ì̃ ð̃ñ̃Ý̃í̃é̃ó̃ é̃á̃é̃ ò̃ĩ í̃ Ỗñ̃á̃ĩ ð̃

Συνέχεια από τη σελ. 13

πλεόνασμα ως το 2018 που λήγει το παρόν πρόγραμμα, οπότε μπορεί ως τότε η κατάσταση να επανεκτιμηθεί και να παρθούν τότε μέτρα ελάφρυνσης του χρέους πέρα από τα μεσοπρόθεσμα που έχουν ήδη αποφασιστεί. Σε κάθε περίπτωση τονίζει ο Σόιμπλε το αληθινό πρόβλημα της Ελλάδας αυτή τη στιγμή και για μερικά χρόνια ακόμα δεν είναι ο όγκος του χρέους αφού τα τοκοχρεωλύσια είναι πολύ χαμηλά αλλά το ότι η ελληνική οικονομία δεν είναι ανταγωνιστική. Όταν οι δυτικοί αστοί μιλάνε για έλλειψη ανταγωνιστικότητας πίνουν μια πλευρά αλλά όχι την ουσία του ελληνικού προβλήματος που δεν είναι η χαμηλή παραγωγικότητα της εργασίας, ειδικά από την ώρα που οι μισθοί έχουν συντριβεί, αλλά η πολιτικά στοχευμένη καταστροφή του παραγωγικού και του χρηματικού κεφαλαίου και πάνω απ όλα η κατάργηση της ίδιας της εργασίας που τα αξιοποιεί, δηλαδή η παρεμπόδιση του παραγωγικού κεφαλαίου να ενωθεί με την εργατική δύναμη στο παραγωγικό προτσές. Η βιομηχανική και γενικότερα η παραγωγική Ελλάδα βομβαρδίζεται κυριολεκτικά από έναν εσωτερικό στρατό κατοχής, στρατό πρακτόρων.

Γι αυτό το λόγο άλλωστε εκείνες οι μνημονιακές «θεραπείες» του ελληνικού προβλήματος που στηρίζονται στην μείωση των μισθών, των συντάξεων και των εισοδημάτων και μάλιστα από ξένες χώρες και όχι στο ξεμπλοκάρισμα της ίδιας της παραγωγής –που όμως μόνο πολιτικά κινήματα του ίδιου του ελληνικού λαού κατά του ιμπεριαλισμού μπορούν να την επιβάλουν και όχι ξένες εντολές για ανάπτυξη- είναι καταδικασμένες σε αποτυχία.

Το ΔΝΤ για να δικαιολογήσει την απαίτηση του για κούρεμα του χρέους από τώρα ανταπαντά στην ΕΖ ότι το κούρεμα πρέπει να αποφασιστεί και να αναγγελθεί από τώρα γιατί αλλιώς οι αγορές δεν θα εμπιστευτούν την Ελλάδα για να επενδύσουν από τώρα σε αυτήν και να τη βγάλουν από το αδιέξοδο.

Αυτή όμως η τελευταία τοποθέτηση του ΔΝΤ είναι μια υπεκφυγή που αποδεικνύει ότι πρόθεσή του είναι να φέρει πολιτικά την ΕΖ σε δύσκολη θέση και γι αυτό άλλωστε το αίτημα για ελάφρυνση του χρέους τώρα έχει χειροκροτηθεί με θερμή από τη συμμορία Τσίπρα και από τους φίλους της στην Ευρώπη, την ώρα που πραγματικά το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι ο **όγκος του υπάρχοντος χρέους**, αλλά το διαρκώς δημιουργούμενο και αναπαραγόμενο **νέο χρέος**.

Το περίεργο είναι ότι αυτό το τελευταίο κατανοούν πολύ καλά οι τελευταίες εκθέσεις του Τόμσεν και του

επιτελείου του, που είναι ένας κόλαφος συνολικά στην αντιαναπτυξιακή πολιτική όλων των ελληνικών κυβερνήσεων σε όλα τα χρόνια της κρίσης. Μάλιστα είναι χαρακτηριστικό ότι την ίδια ώρα που το ΔΝΤ ζητάει κούρεμα του χρέους σαν όρο για να μπει στο πρόγραμμα, κάνει μια πρόταση συνεργασίας στην ΕΖ που περιλαμβάνει ακόμα και το 3,5% για το πρωτογενές πλεόνασμα.

Πραγματικά η πιο αντιφατική και δύσκολη σαν τέτοια να εξηγηθεί στάση είναι αυτή του ΔΝΤ. Δηλαδή από τη μια και για πολλούς μήνες στη διάρκεια της β' αξιολόγησης απαιτεί κούρεμα χρέους από την ΕΖ και δηλώνει ότι θα φύγει. Από την άλλη, ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό συντάσσεται με την ΕΖ και ειδικά με τον Σόιμπλε και με δυο εκθέσεις έρχεται στην πιο συστηματική και συνολική κόντρα με όλο το ελληνικό πολιτικό σύστημα για την πολιτική του στο ζήτημα της διάσωσης. Αυτή η αλλαγή στάσης αντιστοιχεί και σε δυο διαφορετικές αντιμετώπισεις του ΔΝΤ από την κυβέρνηση Τσίπρα. Στην πρώτη φάση αυτή συντάσσεται με το ΔΝΤ που απαιτεί κόντρα στην ΕΖ το κούρεμα του χρέους και χρησιμοποιεί την κόντρα αυτή «μεταξύ των δανειστών» για να απαλλαγεί από τις ευθύνες της και να μεταθέσει στην ΕΖ την ευθύνη για το ότι δεν προχωράει η διαπραγμάτευση. Σε μια τρίτη και εντελώς πρόσφατη φάση κατηγορεί ανοιχτά το ΔΝΤ ότι παίζει το παιχνίδι του Σόιμπλε και όχι μόνο εγκαταλείπει το κούρεμα του χρέους και τα πρωτογενή πλεονάσματα του 1,5%, αλλά αποδέχεται και το 3,5% αφού η ΕΖ έχει υιοθετήσει σε κοινό μέτωπο με το ΔΝΤ τα μέτρα που το τελευταίο προτείνει για την Ελλάδα. Στη φάση αυτή ο Τσίπρας ξεσπάει ενάντια στο ΔΝΤ και κατηγορεί την ηγεσία του, προφανώς τον Τόμσεν και ίσως τη Λαγκάρντ ότι ακολουθούν «προσωπικές στρατηγικές» ενώ αυτός ο επηρμένος ποντικός, που θριαμβολογεί διαρκώς καθισμένος στην πλάτη του ρώσικου ελέφαντα, απαιτεί από την Μέρκελ να συμμαζέψει τον Σόιμπλε! (<http://www.euro2day.gr/news/politics/article/1516975/tsipras-to-dnt-den-thelei-na-hrhmatodothsei-to-pro.html>).

Κατά τη γνώμη μας η σταδιακή μετακίνηση αυτή του ΔΝΤ προς την ΕΖ έχει να κάνει με την μεγάλη εσωτερική πάλη που δίνεται μέσα του, και στην οποία αλλάζουν διαρκώς οι συσχετισμοί των δυνάμεων, οπότε και τη συνισταμένη πολιτική γραμμή του.

Η γραμμή για περικοπή του ευρωπαϊκού χρέους γινόταν όλο και πιο ισχυρή στο ΔΝΤ, όταν η προεδρία Ομπάμα αποφάσιζε να ρίξει όλο το βάρος της ενάντια στη γραμμή Σόιμπλε και υπέρ της περικοπής του ελληνικού χρέους

παίρνοντας το μέρος της κυβέρνησης Τσίπρα, ενώ το ίδιο έχουν κάνει και οι ισχυρές νέες μεγάλες οικονομικές δυνάμεις των υπό ρώσικη πολιτική πρωτοκαθεδρία BRICS, ειδικά η Κίνα, η Ινδία και η Βραζιλία που έχουν μαζί με τις ΗΠΑ πλειοψηφική επιρροή μέσα στο Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΔΝΤ. Η άνοδος του Τραμπ στην εξουσία δεν αλλάζει πρακτικά αυτή τη γραμμή υπέρ της περικοπής του χρέους και της κόντρας με την ΕΖ, και μάλλον την ευνοεί. Κάτω από τις δοσμένες πολιτικές συνθήκες η επιμονή του ΔΝΤ για περικοπή του ελληνικού χρέους σημαίνει βορειοευρωπαϊκό βέτο και έξοδος του ΔΝΤ από το ελληνικό πρόγραμμα αλλά και από τις ευρωπαϊκές υποθέσεις, πράγμα που σημαίνει όμως και ένα πλήγμα για το κύρος της Ευρωζώνης. Όμως μέσα στο ΔΝΤ είναι ακόμα πολύ ισχυρές οι ευρωπαϊκές οικονομίες οπότε και ισχυρή η θέση τους, αν και μειοψηφική, στο Εκτελεστικό Συμβούλιο. Επιπλέον αυτή τη στιγμή είναι η Ευρώπη που έχει δικό της τον ηγέτη του Ταμείου την Κριστίν Λαγκάρντ για την οποία, και ακόμα περισσότερο για τον Τόμσεν που είναι ο υπεύθυνος του Ταμείου για την Ευρώπη, μια αποχώρηση του ΔΝΤ από την Ελλάδα, ιδιαίτερα αν θα γίνει σε σύγκρουση με όλη την Ευρωζώνη θα αποτελεί μια ταπεινωτική ήττα και για τις ευρωπαϊκές θέσεις μέσα στο ΔΝΤ και για τους ίδιους προσωπικά (ίσως γι αυτό ο Τσίπρας τους κατηγορεί για προσωπικές στρατηγικές). Γι αυτό το λόγο αυτοί οι δυο, ιδιαίτερα ο Τόμσεν προσπαθούν να βρουν μια κοινή γλώσσα με την Ευρωζώνη και ειδικά με τον Σόιμπλε, για να αντιμετωπίσουν τις δυνάμεις που συσπειρώνονται με προμετωπίδα τη διάσωση του δυστυχισμένου θύματος των «ευρωπαϊών τοκογλόφων» που είναι η Ελλάδα. Στην πραγματικότητα η Ελλάδα είναι θύμα των διπρόσωπων Παπανδρέου, Σαμαράδων και τώρα των ραδιούργων Τσιπραίων, όλων αυτών των ενεργούμενων της ρώσικης φασιστικής υπερδύναμης.

Ένα επί πλέον στοιχείο που ενδυναμώνει την παραπάνω υπόθεση που κάνουμε για να εξηγήσουμε τη φαινομενικά αντιφατική και ρευστή στάση του ΔΝΤ είναι ότι η απόφαση της τελευταίας συνεδρίασης του ΔΝΤ για την Ελλάδα ήταν τελικά στην κατεύθυνση της συνεννόησης με την Ευρωζώνη, πράγμα που φαίνεται από την ελάχιστη ως μηδαμινή έμφαση που δόθηκε στο ζήτημα της περικοπής του ελληνικού χρέους σε αντίθεση με την έμφαση που δόθηκε στα διαρθρωτικά μέτρα για την ελληνική ανάκαμψη. Φαίνεται ότι αυτή η κατεύθυνση δεν είναι καθόλου άσχετη με το γεγονός ότι για πρώτη φορά στα χρονικά του Ταμείου καταγράφηκαν οι διαφωνίες της μειοψηφίας, δη-

λαδή οι έντονες διαφωνίες των ευρωπαϊκών χωρών πράγμα που εξηγεί τη μη έμφαση στο ζήτημα της περικοπής του χρέους και του πρωτογενούς πλεονάσματος (<http://www.imf.org/en/news/articles/2017/02/07/pr1738-greece-imf-executive%20board-concludes-2016-article-iv-consultation>).

Αυτή η νέα κατάσταση στους συσχετισμούς μέσα στο ταμείο και μέσα στην ΕΖ, αν διατηρηθεί, υποχρεώνει το Τσίπρα να δώσει έναν διμέτωπο με του δανειστές, που σημαίνει να επιστρατεύσει και την Μέρκελ και τον αμερικάνικο παράγοντα, πράγμα που έχει άλλες επιπλοκές στις συμμαχίες του με την ευρωπαϊκή, ιδιαίτερα τη γερμανική σοσιαλδημοκρατία, που ήδη πάντως δεν μπορεί να χωνέψει, ιδιαίτερα ο Σουλτς τη συγκυβέρνηση του με τον φασίστα Καμμένο.

Τι στάση κρατάμε στη σύγκρουση ανάμεσα στο βρώμικο καθεστώς Τσίπρα και στα Ευρωπαϊκά μέτρα πείνας;

Μήπως λοιπόν όλα τα παραπάνω σημαίνουν ότι οι προοδευτικοί άνθρωποι στη χώρα μας πρέπει να απαιτούν από την κυβέρνηση να ψηφίσει τώρα τα μέτρα που ζητάνε οι δανειστές, γιατί μια κατάσταση τύπου Ιούνη του 2015 θα είναι χειρότερη και για τη χώρα, και για την Ευρώπη; Δηλαδή πρέπει να επιδιώκουμε μια πολιτική ήττα του Τσίπρα με αποδοχή των μνημονίων όπως τα θέλουν οι δανειστές; Όχι, εντελώς όχι. Γιατί δεν μπορεί να είναι καλό για το λαό μας να αποδεχτεί μέτρα που μισεί και που πιστεύει ότι του επιβάλλονται με τη βία από κυβερνήσεις σαν τη γερμανική που πιστεύει ότι είναι εχθρικές του. Το να μένει η Ελλάδα μέσα στο Ευρώ και στην ΕΕ, που είναι μια εθελοντική ένωση κρατών, και να θεωρεί ταυτόχρονα σαν λαός ότι αυτή ακριβώς η Ένωση τον σκοτώνει αλλά ότι πρέπει να μένει μέσα της για να παίρνει δανεικά είναι κάτι χειρότερο από την κατάσταση της μικροαστής που τη δέρνει ο άντρας της αλλά δεν τον χωρίζει γιατί ο παλιάνθρωπος είναι πλούσιος, ενώ από την άλλη δεν πάει με αυτόν που αγαπάει, εν προκειμένω με τον Μόσκοβο, γιατί είναι φτωχός. Είναι μια κατάσταση μεγάλης ηθικής εξαχρείωσης και υποκρισίας που στο επίπεδο της υλικής ζωής αντιστοιχεί στο ότι αυτή η χώρα, εξαιτίας του ιστορικού χαρακτήρα της αστικής της τάξης, ιδιαίτερα της πολιτικής, έχει επί δεκαετίες ανεχτεί και συχνά εγκρίνει να ανατινάσσεται η βιομηχανική παραγωγή της από δυνάμεις που είναι μέσα στη χώρα.

Γι αυτό το λόγο αρχής δεν πρέπει να δεχόμαστε όχι μόνο σαν κομμουνιστές, αλλά και σαν δημοκράτες και σαν πα-

Η ΡΩΣΙΚΗ ΔΟΥΜΑ ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ

την ίδια ώρα που ο φίλος της Τραμπ έρχεται στην εξουσία

Η προστασία των γυναικών και των παιδιών μέσα στην οικογένεια είναι μια κατάκτηση των λαών που κερδήθηκε μέσα από τους μακρόχρονους αιματηρούς δημοκρατικούς και επαναστατικούς προλεταριακούς αγώνες τους για τη χειραφέτηση της γυναίκας. Αυτοί οι αγώνες οδήγησαν, ιδιαίτερα μετά το β' παγκόσμιο αντιφασιστικό πόλεμο, στην κατάκτηση ισχυρών θέσεων για τη γυναίκα σε όλα τα επίπεδα σε όλο τον κόσμο.

Αυτές τις θέσεις η γυναίκα άρχισε να τις χάνει από τη στιγμή που το παγκόσμιο δημοκρατικό και επαναστατικό σοσιαλιστικό κίνημα άρχισε να δοκιμάζει μεγάλες ήττες με πρώτη και πιο καίρια την ήττα της σοβιετικής σοσιαλιστικής επανάστασης στα μέσα της δεκαετίας του '50 από τη ρώσικη αστική τάξη νέου τύπου. Αυτή η ήττα δεν φάνηκε τότε ότι επέδρασε άμεσα στο γυναικείο ζήτημα στον πλανήτη γιατί ήταν ακόμα μεγάλη η ορμή των δημοκρατικών και επαναστατικών σοσιαλιστικών κινήματων, ιδιαίτερα στον Τρίτο κόσμο που μόλις στη δεκαετία του 1960 άρχισε να βγαίνει για τα καλά από την αποικιοκρατία, τη φεουδαρχία και την πατριαρχική καθυστέρηση. Όμως η σοβιετική παλινόρθωση είχε αρχίσει από τότε ακριβώς να υπονομεύει εσωτερικά όλα τα προοδευτικά κινήματα στον κόσμο και έτσι να διευκολύνει την επιστροφή και σταδιακή κυριαρχία της πολιτικής και πολιτιστικής αντίδρασης -συχνά ντυμένης με αντιιμπεριαλιστικό μανδύα- καταρχήν στις πιο ευάλωτες μουςουλμανικές χώρες. Αυτές οι τελευταίες δέχτηκαν ταυτόχρονα την ίδια εποχή τη λυσσασμένη επίθεση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στα δημοκρατικά τους κινήματα, οπότε από αυτή τη διπλή εσωτερική και εξωτερική πίεση άρχισε η ανάδυση εκ νέου

των φεουδαρχικών ιδεών οπότε και των νέων ρευμάτων υποδούλωσης της γυναίκας που πήραν για πρώτη φορά την εξουσία στο Ιράν των μουλάδων, για να ακολουθήσει η τρομακτική οπισθοχώρηση της θέσης της γυναίκας σε όλο σχεδόν το μουςουλμανικό κόσμο.

Αυτή η φανερή χειροτέρευση της κατάστασης της γυναίκας σε ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της γης δεν είναι άσχετη από τη χειροτέρευση της κατάστασης της όχι μόνο στο πολιτικό κέντρο της παγκόσμιας αντίδρασης που είναι ο ανερχόμενος ρώσικος σοσιαλϊμπεριαλισμός, ιδιαίτερα αυτός της εποχής Πούτιν-Ντούγκιν κατά την οποία έχει πλέον αποκτήσει ολοκληρωμένα νεοχιτλερικά ρατσιστικά χαρακτηριστικά, αλλά και στο εσωτερικό της άλλης υπερδύναμης. Ο ρατσιστής και σεξιστής Τραμπ δεν έπεσε από τον ουρανό. Το έδαφος της ανόδου του στο επίπεδο της θέσης της γυναίκας το είχε προετοιμάσει το νεομεσαιωνικό κίνημα "υπέρ της ζωής", δηλαδή το κίνημα κατά των εκτρώσεων που οι δικές του βάσεις πρέπει να αναζητηθούν στον επίμονο, σχεδόν υστερικό τρόπο με τον οποίο η αμερικάνικη αστική τάξη φρόντισε μετά τον πόλεμο και κάτω από την απειλή της μαρξιστικής κοσμοθεωρίας

να διατηρήσει και να εντείνει τη θρησκευτική προπαγάνδα, τις αντιεπιστημονικές και αντιτεχνολογικές φοβίες, την προπαγάνδη κάθε "πολυπολιτισμικής" καθυστέρησης και αντίδρασης, και την αποθέωση κάθε χολιγουντιανής έκδοσης της κουλτούρας της μαγείας, του υπερφυσικού και των κάθε λογής θαυμάτων.

Ειδικά η άνοδος του ρατσιστή και μισογύνη Τραμπ στη εξουσία έδωσε τη δυνατότητα στους νεοχιτλερικούς του Κρεμλίνου να βγάλουν ανοιχτά το μίσος τους στην αξιοπρέπεια της γυναίκας, μίσος που είναι το σήμα κατατεθέν κάθε μεγάλου φασισμού. Έτσι μόλις 5 μέρες μετά την ορκωμοσία του φίλου της Τραμπ, η κρατική δούμα της Ρωσίας αποφάσισε να αποποινικοποιήσει την ενδοοικογενειακή βία με μόνη εξαίρεση την κατ' εξακολούθηση βία και τη βία που προκαλεί σοβαρή ιατρική βλάβη. Στην τρίτη και τελευταία ανάγνωσή του, το νομοσχέδιο υπερψηφίστηκε με 380 ψήφους έναντι 3 κατά σε σύνολο 383 παρόντων, ενώ μένει να εγκριθεί και από την άνω βουλή προκειμένου να υπογραφεί από τον Πούτιν και να δημοσιευτεί σαν νόμος του κράτους.

Η αρχή έγινε πέρυσι τον Ιούνη όταν η κυβέρνηση αποποινικοποίησε τον προπληλακισμό. Η κρατική Δούμα είχε εξαιρέσει τότε την ενδοοικογενειακή κακοποίηση από την παραπάνω τροποποίηση. Στη συνέχεια διάφορες συντηρητικές ομάδες και η ρωσική ορθόδοξη εκκλησία, απόλυτα εναρμονισμένες με τις πραγματικές προθέσεις της πο-

λιτικής ηγεσίας, αντέδρασαν σ' αυτή την εξαίρεση. Η εκκλησία ισχυρίστηκε ότι οι γραφές και η ρωσική παράδοση θεωρούν «τη λογική και με αγάπη χρήση σωματικού μέρους των δικαιωμάτων που δόθηκαν στους γονείς από τον ίδιο το Θεό» !!!! (The Economist, 28/1). Κάτω από την πίεση τέτοιων ομάδων προωθήθηκε ένα νομοσχέδιο που μετατρέπει το αδίκημα του ξυλοδαρμού που δεν προκαλεί σοβαρή ιατρική βλάβη σε διοικητική παράβαση που επισείει πρόστιμο 30.000 ρουβλίων (502€), κοινωνική εργασία ή 15ήμερη κράτηση. Επίσης το νομοσχέδιο εντάσσει το αδίκημα στη σφαίρα της «ιδιωτικής δίωξης» όπου το θύμα πρέπει μόνο του να συλλέξει τα στοιχεία και να φέρει την υπόθεση στο δικαστήριο. Όσο για την κατ' επανάληψη διάπραξη αδικημάτων, αυτά τιμωρούνται ποινικά μόνο εφόσον το αδίκημα συμβαίνει στη διάρκεια ενός έτους από την αρχική διάπραξη. Με άλλα λόγια μια φορά το χρόνο επιτρέπεται στο σύζυγο να δέρνει τη γυναίκα του χωρίς καμιά απολύτως συνέπεια!

Ένα κράτος που τραμπουκίζει παγκόσμια, που σφάζει λαούς και διαμελίζει χώρες είναι φυσικό να προστατεύει και να υποθάλλει τον τραμπουκισμό και μέσα στην δικιά του κοινωνία. Ο νόμος του ισχυρού βρίσκεται στον πυρήνα της ηθικής του συγκρότησης ενώ ο επικείμενος θερμός πόλεμος που ετοιμάζει απαιτεί νέα πρότυπα για τον άντρα και τη γυναίκα. Κατά το χιτλερικό δρόμο, ο άντρας-πολεμιστής

πρέπει να σκληραγωγηθεί, να αποκτηνωθεί και να μετατρέψει τις γυναίκες των κατακτημένων εθνών σε σκλάβες του ενώ η γυναίκα πρέπει να περιοριστεί στα του σπιτιού, να αποκοινωνικοποιηθεί και πειθήνια να βοηθά στην πολεμική προσπάθεια του συζύγου της κυρίως γεννώντας παιδιά για το στρατό. Όλη αυτή η κτηνωδία σεβρίζεται μέσα σε ένα περιτύλιγμα «μεγαλείου», δήθεν επιστροφής στα υγιή εθνικά πρότυπα που η «διεστραμμένη φιλελεύθερη Δύση» επιχειρήσει να καταργήσει για να «εκφυλίσει» τους λαούς και τελικά να τους υποτάξει, κυρίως μάλιστα για να υποτάξει και να εκφυλίσει το ρώσικο λαό.

Ο πρόεδρος της Δούμας και αποδέκτης κυρώσεων από ΗΠΑ-ΕΕ λόγω του ουκρανικού, Βιατσσεσλάφ Βαλόντιν, ισχυρίστηκε ότι ο νόμος που προωθείται θα συμβάλει στη δημιουργία «ισχυρών οικογενειών»! Εμείς θα αντιπαραβάλουμε σ' αυτό δύο ρήσεις του Μάο Τσετούνγκ η μία είναι ότι «οι γυναίκες κρατούν στους ώμους τους το μισό του ουρανού» και η άλλη ότι «Όπου υπάρχει καταπίεση, εκεί υπάρχει κι αντίσταση». Ο ρωσικός λαός και οι λαοί όλου του κόσμου αργά ή γρήγορα θα αρχίσουν, αν δεν έχουν αρχίσει ήδη, να αντιστέκονται στους τραμπουκισμούς των σοσιαλϊμπεριαλιστών του Κρεμλίνου καθώς και στα βάρβαρα ρατσιστικά κηρύγματα και τους τραμπουκισμούς του αμερικάνικου ιμπεριαλιστικού του υποχείριου, του ρατσιστή Τραμπ.

Σ αἰεῖς ἰ ἀοῖε Ρ οῖ ἰ ἰ ἡβᾶ Ὀόβδῆᾶ οῖ ἰ ὀβί ἄε ὀσί Ἀεῖῦᾶᾶ ἄεᾶ ἰ ἰ ἄεᾶόδῦᾶε ὀσί Ἀοῖβδς

Συνέχεια από τη σελ. 14

τριώτες αυτήν την οργανωμένη εθνική υποκρισία που λέγεται υπογραφή μνημονίων για να παραμένουμε σε μια νομισματική ένωση κρατών που πιστεύουμε πως μας αδικεί κατάφωρα και ότι δεν είναι εθελοντική ένωση, αλλά τάχα υπόδουλη ενός από τα πιο ισχυρά κράτη που την αποτελούν, της Γερμανίας (της μόνης στην οποία ο φασισμός νικήθηκε τόσο συντριπτικά και γι αυτό έχει μέσα της το λιγότερο εθνοσοβινισμό στην Ευρώπη). Πάνω απ όλα δεν πρέπει να δεχόμαστε σαν διεθμιστές να είναι η χώρα μας μέσα στη δημοκρατικά προωθημένη για τις σημερινές παγκόσμιες συνθήκες ένωση κρατών και να διασπάει αυτή την ένωση και να την εξαπατά και να την απομυζά οικονομικά (γιατί δεν είναι η Γερμανία που κυ-

ρίως αξιοποιεί την ελληνική χρεωκοπία τρώγοντας σχεδόν τζάμπα τα πάντα, αλλά οι «φίλες» Κίνα και Ρωσία) και τελικά να βοηθάει μέσα της το δυνάμωμα του φασισμού. Γι αυτό πρέπει να μείνουμε στη γραμμή του όσο γίνεται πιο φιλικού αποχωρισμού της χώρας μας από την Ευρωζώνη όσο δεν είναι εφικτό σχετικά σύντομα να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για να αναπτυχθεί ένα αρκετά ισχυρό δημοκρατικό αντιφασιστικό ρεύμα που να είναι με την Ευρώπη και ενάντια στους μεγάλους φασισμούς της γης, ιδιαίτερα το ρώσικο που την καταστρέφει μέσω των πρακτόρων και ταυτόχρονα τη ληστεύει.

Σ ×ΕὸἘἈῖἔἔς ἩῦὸἘᾶ θεοῦ Ἀβἰ ὀἰ Ἀᾶἰ ἰ Ἐὸἰ ἰ ἔἔἰ Ὀᾶἔ×Ἀἰ Ὀἔὸἰ ἰ

Συνέχεια από τη σελ. 16

Αλ-Κάιντα, Αϊμάν αλ-Ζαουαχίρι, στο Νταγκεστάν όπου ταξίδεψε με δύο μέλη της Ισλαμικής Τζιχάντ παρουσιαζόμενος σαν σουδανός επιχειρηματίας για μια αζέρικη εμπορική εταιρία. Μέχρι σήμερα οι ρωσικές αρχές, παρότι κατέσχεσαν το λάπτοπ του και το έστειλαν στη Μόσχα για ανάλυση, ισχυρίζονται ότι δε γνώριζαν ποιον πραγματικά είχαν απέναντί τους για να τον απελευθερώσουν έξι μήνες μετά. Στη συνέχεια ο Ζαουαχίρι πέρασε άλλες 10 μέρες συναντώντας ισλαμιστές στο Νταγκεστάν προτού πετάξει για το Αφγανιστάν. «Κάθε Ιβάν Ιβάνοβιτς αξιωματικός της KGB και του GRU που υπηρέτησε στην Αίγυπτο στα τέλη της δεκαετίας του '70 και στα '80ς γνώριζε ποιος ήταν ο Ζαουαχίρι εξαιτίας της εμπλοκής του στη

δολοφονία του Σαντάτ», είπε ο Γκλεν Χάουαρντ του Jamestown Foundation. «Θα είχαν δει τις φωτογραφίες του στην αινυπτική τηλεόραση μέσα σε ένα πελώριο κλουβί σε ζωντανή μετάδοση μετά τη σύλληψη και δίκη του. Επομένως το να τον συλλαμβάνει η Μόσχα στο Νταγκεστάν το 1996, να τον κρατεί για έξι μήνες σε κελί του Νταγκεστάν και να ισχυρίζεται ότι δεν ήξερε ποτέ ποιος ήταν - ε, αυτό είναι καθαρή ανοησία!» Ο ρωσικός σοσιαλϊμπεριαλισμός είναι ειδικός στις μεταμφιέσεις και τις προβοκάτσιες. Όμως όσο περισσότερο προχωράει τόσο θα εκτίθεται στους λαούς και θα αποκαλύπτεται σαν ο Νο.1 εχθρός τους, υποκινητής της νέας γιγαντιαίας δολοφονικής προβοκάτσιας που ακούει στο όνομα «γενοκτονική τζιχάντ»!

Σ × ΕΘΕΑΝΕΕΣ ΝΥΟΕΑ ΘΕΟΥ ΑΘΙ ΟΙ ΑΑΙ Ι ΕΘΙ Ι ΕΕΙ ΟΑΕ × ΑΙ ΟΕΟΙ Ι

Αντίθετα απ' ό,τι γενικά πιστεύεται, ο γενοκτονικός τζιχαντισμός έχει ενισχύσει την παγκόσμια θέση της ρωσικής υπερδύναμης. Από τότε που ξεκίνησε τη μαζική δολοφονική του δράση παγκόσμια (σφαγή του Μανχάταν) ο ισλαμοφασισμός έχει δώσει στο Κρεμλίνο και τους κινέζο-ιρανούς συμμάχους του τον πολιτικό έλεγχο μιας σειράς χωρών, όπως είναι το Αφγανιστάν και το Ιράκ, φυσικά με την πολύτιμη επεμβατική βοήθεια της ιμπεριαλιστικής όσο και παρακμασμένης οπότε και ηλίθιας αμερικανικής υπερδύναμης. Σήμερα η ISIS μεταμφίεση μιας μικρής φράξιας του σουνιτικού ισλαμοφασισμού συνεχίζει να προσφέρει υπηρεσίες στο Κρεμλίνο.

Οι επιθέσεις των τζιχαντιστών σε άλλες χώρες είναι εντελώς έξω και σε πλήρη αντίθεση από κάθε λογική βιωσιμότητας μιας κρατικής οντότητας μέσα σε έναν τοπικό πόλεμο. Εκείνο μόνο που πετυχαίνουν είναι να σπρώχνουν τις ευρωπαϊκές χώρες να πολεμήσει τον ΙΣΙΣ σε συμμαχία με τη ρωσική χιτλερική υπερδύναμη, την ώρα που η τελευταία έχει ήδη ξεκινήσει από την Ουκρανία την προσπάθεια καταβρόχθισης της Ευρώπης. Εξαιτίας αυτού του αποπροσανατολισμού που επιτρέπει στη Ρωσία να επεμβαίνει παντού, η Τουρκία έχει περάσει πολιτικά με τον άξονα Μόσχας-Πεκίνου-Τεχεράνης και η συριακή αντίσταση μόλις έχασε το προπύργιό της στο Χαλέπι. Αντίθετα με τον αρκετά διαδεδομένο μύθο που θέλει τον ISIS κατασκευασμένο από τη CIA, τα γεγονότα μας λένε ότι αυτός γιγαντώθηκε με γενναία υλική στήριξη από το ρωσόφιλο Κατάρ, με την ανοχή του ρωσόδουλου καθεστώτος της Δαμασκού και κυρίως με την προδοσία του ρωσόδουλου και ιρανόδουλου πρωθυπουργού του Ιράκ, Μαλίκι, που άφησε αφύλακτα τα σύνορα της χώρας του για να περάσει ελεύθερα από κει το χαλιφάτο. (Δες σχετικό άρθρο *Νέας Ανατολής*, φ. 499, Αύγουστος 2014, με τίτλο: Ουκρανία-Ιράκ-Γάζα: Τρεις ταυτόχρονοι πόλεμοι στην υπηρεσία του ενός από αυτούς).

Στην πραγματικότητα το γενοκτονικό τζιχάντ είναι ένα κατασκευάσμα της KGB, μία ζωντανή προβοκάτσια που εξυπηρετεί τα τακτικά και στρατηγικά σχέδια του ρωσικού σοσιαλιμπεριαλισμού και τα δημοσιογραφικά στοιχεία αυτής της διασύνδεσης είναι πολύ δύσκολο να αμφισβητηθούν. Αρκετά απ' αυτά τα στοιχεία μας προσφέρει ένα άρθρο του Michael Weiss, συντάκτη στον αμερικανικό ειδησεογραφικό ιστότοπο The Daily Beast, με τίτλο «Το διπλό παιχνίδι της Ρωσίας με την ισλαμική τρομοκρατία» δημοσιευμένο στις 23/8/15 (<http://www.thedailybeast.com/articles/2015/08/23/russia-s-playing-a-double-game-with-islamic-terror0.html>). Το άρθρο σταχυολογεί τρία-τέσσερα διαφορετικά περιστατικά που επιβεβαιώνουν τον παραπάνω ισχυρισμό.

Το πρώτο είναι η συνδρομή του ρωσικού κράτους στη στρατολόγηση ισλαμιστών από το ISIS και άλλες ισλαμοφασιστικές συμμορίες στη Μ. Ανατολή. Έτσι αναφέρεται σε μια έρευνα που

διεξήγαγε η ρωσική εφημερίδα Novaya Gazeta σχετικά με τη ροή μαχητών του βόρειου Καυκάσου προς τη Συρία. «Ξέρω κάποιον που βρίσκεται σε πόλεμο εδώ και 15 χρόνια», είπε ο επικεφαλής του χωριού Νοβοσασιτίλι του Νταγκεστάν, Αχιάντ Αμπντουλάεφ, στη ρεπόρτερ της εφημερίδας Έλενα Μιλάσινα. «Πολέμησε στην Τσετσενία, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ και τώρα στη Συρία. Σίγουρα δε μπορεί να ζήσει ειρηνικά. Αν τέτοιοι άνθρωποι φεύγουν για τον πόλεμο, αυτό δεν είναι απώλεια. Στο χωριό μας υπάρχει ένα άτομο, ένας διαπραγματευτής. Αυτός, μαζί με την FSB, έβγαλε πολλούς ηγέτες από την παρανομία και τους έστειλε έξω στη τζιχάντ». Ο ίδιος αυτός διαπραγματευτής αποκάλυψε στη ρεπόρτερ ότι μεταξύ άλλων είχε φυγαδέψει έναν πολύ επικίνδυνο βομβιστή γνωστό σαν «εμίρη του βόρειου τομέα» στην Τουρκία με τη βοήθεια της FSB (πρώην KGB) που του προμήθευσε διαβατήριο και λειτουργήσε σαν ταξιδιωτικός του ατζέντης. Αργότερα ο διαπραγματευτής έφερε άλλους πέντε ενόπλους σε επαφή με την FSB. «Αυτό έγινε το 2012,» είπε. «Λίγο πριν ανοίξει η συριακή οδός. Για την ακρίβεια, [η FSB] την άνοιξε». Η Τζοάνα Παρατσιούκ, μπλόγκερ του Radio Free Europe/Radio Liberty λέει για τους ενόπλους που στελεχώνουν τις ρωσικές ομάδες του ISIS: «Αρκετοί είναι νεαρά παιδιά που στρατολογούνται στη Ρωσία ή το Νταγκεστάν και μετά πηγαίνουν στην Κωνσταντινούπολη. Ύστερα τους πηγαίνουν στα εδάφη του ISIS, συνήθως στη Ράκα. Βρίσκονται αυτοί σε λίστες παρακολούθησης; Εδώ είναι το περίεργο: Ορισμένοι από τους ριζοσπάστες ιεροκήρυκες από το Νταγκεστάν καταλήγουν επίσης στο 'χαλιφάτο'.» Ένας από αυτούς, συνεχίζει το δημοσίευμα, «είναι ο Ναντίρ Αμπου Χαλίμ, που βρισκόταν σε κατ' οίκον περιορισμό στο Νταγκεστάν αλλά ξαφνικά 'ξεπήδησε' στο Ιράκ μαζί με έναν άλλον ένοπλο ονόματι Αμπου Τζιχάντ, στενό φίλο του Αμπου Ουμάρ αλ-Σισαί, τσετσένου πολέμαρχου του ISIS στο Χαλέπι. «Αυτό που συμβαίνει τώρα είναι ένας αυξανόμενος αριθμός νταγκεστανών ιεροκηρύκων που διαμορφώνουν τον πυρήνα των στρατολογημένων στο Ιράκ,» είπε η Παρατσιούκ». Όλοι αυτοί είναι απίθανο να έφυγαν από τη Ρωσία χωρίς τη βοήθεια, ή έστω την έγκριση των ρωσικών μυστικών υπηρεσιών. Μάλιστα την εγκυρότητα του πορίσματος της έρευνας επιβεβαιώνει και ο πρώην

στρατηγός της KGB Ολέγκ Καλούγκιν, λέγοντας ότι η ρωσικές μυστικές υπηρεσίες έχουν παράδοση στο να «προωθούν τα πιο εξτρεμιστικά στοιχεία και να χρησιμοποιούν τις εγκαταστάσεις τους για να κάνουν τη μεγαλύτερη ζημιά στον ντόπιο πληθυσμό».

Ένα τέτοιο στοιχείο που αξιοποίησε η KGB ήταν και ο Μπασάγεφ, δολοφόνος παιδιών, επιλεγμένος για να συκοφαντήσει και να συμβάλει στη διάβρωση και κατάπνιξη του τσετσένικου εθνικό-ανεξαρτησιακού κινήματος. Σήμερα ο αιμοσταγής και σαδιστής εγκάθετος του Κρεμλίνου στην Τσετσενία, Καντίροφ (βασανίζει ο ίδιος τα θύματά του!), έχει εγκαθιδρύσει ένα ισλαμοφασιστικό καθεστώς και παρέχει στα αφεντικά του μια σειρά πολύτιμες υπηρεσίες. Έχει π.χ. στείλει τις παραστρατιωτικές του δυνάμεις στην Ουκρανία στο πλευρό των ρώσων διαμελιστών και σύμφωνα με το ρώσο δημοσιογράφο Αντρέι Σολντάτοφ βοήθησε το Κρεμλίνο να πιάσει επαφή με τον Ζαρκάουι-αρχηγό του προγόνου του ISIS στο Ιράκ, ενώ την ίδια στιγμή ένοπλοι που δρουν ακόμα στον βόρειο Καύκασο έχουν εκδηλώσει την υποταγή τους στην προβοκατόρικη συμμορία.

Η ίδια η εξαπόλυση του δεύτερου ρωσο-τσετσενικού πολέμου έγινε με αφορμή μια σειρά δολοφονικών εκρήξεων σε διάφορες ρωσικές πόλεις που χρεώθηκε στους ισλαμιστές καθώς συνέπεσε με μια εκστρατεία του προβοκάτορα Μπασάγεφ στη ρωσική δημοκρατία του Νταγκεστάν. Μία όμως από τις σχεδιασμένες επιθέσεις δεν πέτυχε το στόχο της κι αυτό οδήγησε στην αποκάλυψη των πραγματικών εμπνευστών των δολοφονιών. Πρόκειται για το επεισόδιο στο Ριαζάν, όπου στα μέσα Σεπτεμβρίου του '99 βρέθηκαν εκρηκτικά στο υπόγειο μιας πολυκατοικίας. Οι αστυνομικές δυνάμεις που έφτασαν στο σημείο για να τα εξουδετερώσουν επιβεβαίωσαν την ύπαρξη μιας ενεργούς βόμβας που περιείχε RDX, μια σπάνια στη Ρωσία εύφλεκτη ουσία που είχε χρησιμοποιηθεί και σε προηγούμενες επιθέσεις σε ρωσικές πόλεις. Την επομένη, ένας τηλεφωνητής κατέγραψε μία κλήση που έλεγε «Χωριστείτε και διαφύγετε ο καθένας χωριστά». Κατόπιν έρευνας της αστυνομίας βρέθηκε ότι ο αριθμός ανήκε στην FSB. «Λίγο αργότερα», γράφει ο αμερικανός δημοσιογράφος Ντέιβιντ Σάτερ στο βιβλίο του *Darkness at Dawn: The Rise of the Russian Criminal State*, «με τη βοήθεια υποδείξεων του πληθυσμού, η αστυνομία συνέλαβε δύο τρομοκράτες. Αναγνωρίστηκαν από την FSB και απελευθερώθηκαν με εντολές της Μόσχας». Την άλλη μέρα ο επικεφαλής της FSB Ν. Πατρούσεφ ισχυρίστηκε ότι το επεισόδιο του Ριαζάν ήταν απλά μια άσκηση ετοιμότητας και ότι, αντίθετα από τα πορίσματα της αρχικής έρευνας, οι σάκοι που βρέθηκαν στο υπόγειο περιείχαν απλά ζάχαρη! Το κόμμα του Πού-

τιν (που με αφορμή αυτά τα γεγονότα είχε μόλις αναρριχηθεί στην προεδρία), Ενωμένη Ρωσία, μπλόκαρε οποιαδήποτε προσπάθεια για κοινοβουλευτική διερεύνηση του περιστατικού. Δύο πρώην πράκτορες της KGB που κατήγγειλαν την ανάμιξη της Μόσχας υπέστηκαν σφοδρές διώξεις. Ο μεν Μιχαήλ Τρεπάσκιν, που αποκάλυψε έναν ένοχο της βομβιστικής επίθεσης στη Μόσχα σαν άνθρωπο της FSB, φυλακίστηκε για κατοχή παράνομου οπλισμού που οι αρχές φύτεψαν στο αυτοκίνητό του, ο δε Αλεξάντερ Λιτβινένκο δολοφονήθηκε στο Λονδίνο με ραδιενεργό πολώνιο.

Ένα ακόμα περιστατικό που αποκάλυπτε τη διασύνδεση Μόσχας-δολοφονικού τζιχαντισμού είναι η υπόθεση των αδερφών Τσαρνάεφ, που ανατίναξαν το Μαραθώνιο στη Βοστώνη στα 2013. Δύο χρόνια νωρίτερα η FSB είχε στείλει ένα υπόμνημα στο αμερικανικό FBI που παρείχε στοιχεία (μεταξύ άλλων ψευδή ημερομηνία γέννησης) για τον Ταμερλάν Τσαρνάεφ και τη μητέρα του, στοιχεία που τον ήθελαν έτοιμο να επιστρέψει στο βόρειο Καύκασο για να ενταχθεί σε ένοπλες ισλαμικές ομάδες. Το Γενάρη του '12 ο ύποπτος πέταξε για τη Μόσχα και στη συνέχεια πέρασε στο Νταγκεστάν για να επιστρέψει στις ΗΠΑ έξι μήνες αργότερα. Οι ρωσικές αρχές ισχυρίζονται ότι έχασαν τα ίχνη του όσο βρισκόταν στο Νταγκεστάν και αργότερα έστειλαν νέο υπόμνημα, αυτή τη φορά στη CIA, ζητώντας πληροφορίες. Όμως σύμφωνα με τη δημοσιογράφο της Novaya Gazeta Ιρίνα Γκορντιένκο, ο Τσαρνάεφ βρισκόταν σε λίστα παρακολούθησης από το Κέντρο Καταπολέμησης του Εξτρεμισμού στο Νταγκεστάν ήδη από τον Απρίλη του '12. Και τα ερωτήματα που τίθενται είναι πώς κατάφερε ο τζιχαντιστής αυτός να κάνει δύο αεροπορικά ταξίδια (Μαχατσκαλά-Μόσχα-Νέα Υόρκη) όταν αναζητιόταν από τις ρωσικές αρχές για ανάκριση, και γιατί το δεύτερο υπόμνημα που έστειλε η FSB στο FBI δεν ανέφερε καθόλου ότι η τύχη του αγνοείται; Στην πραγματικότητα, μόλις οι αμερικανικές υπηρεσίες άρχισαν να ενδιαφέρονται λίγο περισσότερο για το ζήτημα η ενημέρωση από την KGB σταμάτησε! «Για τους αδελφούς Τσαρνάεφ μας είπαν κάποτε και μετά σταμάτησαν» είπε ο Μάικ Ρότζερς, πρώην επικεφαλής της επιτροπής πληροφοριών του Λευκού Οίκου. «Όταν το FBI έκανε παραπέρα αιτήματα, σταμάτησαν να συνεργάζονται. Σκέφτηκα ότι ήταν πράγματι πολύ ενδιαφέρον γιατί γνώριζαν ξεκάθαρα ότι οι Τσαρνάεφ είχαν ριζοσπαστικοποιηθεί».

Το δημοσίευμα αναφέρει ακόμα ένα περιστατικό που καταδεικνύει την εγκληματική διασύνδεση: τη σύλληψη στα 1996 του μετέπειτα αρχηγού της